

Giới thiệu Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!

Bạn đang đọc truyện [Fanfic][Karma X Nagisa] Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu! của tác giả Yukirin. Với tựa truyện teen hay nhất này, đây được xem là một làn gió mới đối với người hâm mộ thể loại này.

Quá khứ Nagisa gói bó gói trong con hẻm nhỏ. Mặt kệ không biết đến bao giờ có nắng, con mưa nặng hạt đang không ngừng rơi xuống mái tóc xanh nhỏ bé. Mặc cho những giọt nước mắt không ngừng lăn dài trên mi. Mỗi bạn đón đọc truyện hay cùng với tác giả Yukirin.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Quá Khứ

Chap 1: Quá khứ Nagisa gói bó gói trong con hẻm nhỏ. Mặt kệ con mưa nặng hạt đang không ngừng rơi xuống mái tóc xanh nhỏ bé. Mặc cho những giọt nước mắt không ngừng lăn dài trên mi.

"Mẹ ơi con không muốn đến cô nhi viện đâu...!

Không nói nhiều! Đi mau!"

Nagisa gục đầu xuống, đôi vai bé nhỏ của đứa trẻ bảy tuổi cứ run lên không ngừng.

Chỉ một tháng sau khi bố cô mất, mẹ cô đã có người đàn ông khác.

Chỉ một tháng sau khi bố cô mất, mẹ cô đã muốn tống cô vào cô nhi viện để được thoải mái tận hưởng hạnh phúc riêng.

Cô đã bỏ trốn, cô chạy thoát khỏi căn nhà đó. Cô không muốn đến nơi mà mẹ cô muốn cô phải ở.

Nhưng bây giờ thì cô không biết phải làm gì.

Một mình cô trong căn hẻm nhỏ. Cô đơn và lạnh lẽo.

Những hạt mưa bỗng nhiên ngừng rơi trên mái tóc cô. Nagisa ngẩng đầu lên. Một cậu con trai tầm tuổi cô, trên tay là chiếc ô màu đỏ tươi đang đưa ra che lấy mái đầu bé nhỏ của cô.

- Cậu làm gì ở đây vậy?

- T...tớ...

- Cậu ướt hết rồi kia. - Cậu nhóc chia ra một chiếc khăn tay.

Nagisa cầm lấy, lặng lẽ lau nước mắt.

- Cậu khóc đấy à?

Nagisa khẽ lắc đầu.

Cậu nhóc vẫn nhìn cô, khẽ cau mày trong giây lát rồi chia một tay ra.

- Cậu lạnh không? Đi ăn chút gì nóng nóng nhé.

Nagisa nhìn cậu bạn trần trần rồi khẽ gật đầu, đưa tay ra nắm lấy tay cậu.

Vài phút sau, hai đứa trẻ cùng ngồi ở một trạm chờ xe buýt trú mưa và ăn hai chiếc bánh bao nóng hổi.

- Nhà cậu ở đâu vậy? Sao cậu lại ngồi ở con hẻm đó?

Nagisa không trả lời, cô tiếp tục nhai chậm rãi.

Cậu bạn cũng không hỏi gì thêm. Khoảng mười phút sau, con mưa đã tạnh hẳn. Cậu bé đứng lên, quay lại phía Nagisa.

- Đến lúc tớ phải đi rồi. Cậu tự về nhà được chứ?

Nagisa khẽ gật. Cô mà muốn quay về nơi đó sao?

Cậu bạn nở một nụ cười tươi với Nagisa.

- Vậy tớ đi nhé. À, lần sau gặp nhau cho tớ thấy cậu cười nhé. Tớ nghĩ là nụ cười của cậu rất đẹp.

Sau khi cậu bạn đi rồi, Nagisa vẫn còn ngồi thẫn thờ suy nghĩ. Nụ cười của cô đẹp ư? Sao cậu ta lại nghĩ thế khi thậm chí cô còn chưa nhếch môi lấy một lần. Lần sao gặp? Là lần nào cơ chứ? Họ thậm chí còn chưa biết tên nhau.

Nagisa ngồi im một lúc rồi cũng rời khỏi trạm xe buýt, sai bước đi về một hướng nào đó mà cô không quan tâm là dẫn đi đâu.

Đến khi chấp tới thì những bước đi của cô bị chặn lại bởi một người đàn ông và hai tên thanh niên bặm trợn.

- Cô bé đáng yêu đi đâu vào giờ này thế này. - Một tên thanh niên kéo tay Nagisa.

- Thả tôi ra! - Nagisa yếu ớt chống cự.

- Nào nào, đi chơi với các bác. - Người đàn ông nhếch mép cười.

Nagisa hốt hoảng khi thấy tên thanh niên còn lại đang lấy ra một cuộn dây thừng và một cái bao to từ một chiếc xe ô tô sau lưng họ.

- Không! Thả tôi ra! Ai cứu tôi với!!!

Nagisa hét lên, ba tên bắt cóc phá lên cười khanh khách.

- Kêu nữa đi bé cưng. Bé có biết bé đang ở đâu không mà kêu cứu. - Tên đang giữ tay Nagisa vừa cười vừa nói.

Nagisa giật mình nhìn quanh. Cô đang đứng ở một nơi hoàn toàn hoang vắng, những căn nhà san sát nhau nhưng bám đầy bụi và mạng nhện, cây cối chết khô và không có lấy một ánh đèn hay dấu hiệu là có người sinh sống.

- Kể cũng may. Hiếm khi có những cô bé dễ thương thế này tự nguyện đến đây để bị bắt cóc. - Người đàn ông cười, ra hiệu cho yên phía sau. - Này, nhanh lên đi.

Nagisa hoang mang tìm cách thoát thân. Cô đột nhiên nhìn thấy một ánh sáng loé lên. Một con dao. Một con dao giắt ngang hông tên đang giữ tay cô. Nagisa thấy hơi run rẩy với ý nghĩ của mình, nhưng cô không thể để bàn thân rơi vào tay bọn người này. Cuối cùng cô hít thật sâu, lấy hết can đảm, cô cắn mạnh vào đôi tay đang giữ tay cô. Tên thanh niên hét lên, hất cô ra và lùi lại theo phản xạ, nhưng hắn mới chỉ lùi vài bước là Nagisa đã xông lên, rút con dao ở hông hắn ra cầm chắc trong tay. Cô không ý thức được mình đang làm gì, đến khi cô tỉnh táo nhận ra thì còn dao đã cắm ngập vào bụng tên vừa rồi. Máu nhỏ giọt trên tay cô. Nagisa hoảng hốt rút dao ra và nháy lùi lại.

Hai tên còn lại trở mắt nhìn cô. Người đàn ông nghiêng răng, tay cầm cái bao xông lên phía cô.

- Con nhãi!

Nagisa nhanh nhẹn tránh sang một bên, tay siết chặt còn dao, cô chém ngang bụng người đàn ông không chút do dự dù trong lòng cô cũng đang hoảng loạn trước hành động của mình.

Tên thanh niên còn lại cũng nhận lấy một nhát dao vào bụng sau khi xông lên định tóm lấy cô. Nagisa thờ đốc, còn dao trên tay cô rơi xuống nơi ba cơ thể đang nằm bất động, máu chảy nhỏ giọt trên tay cô.

- Thật tuyệt vời. - Một giọng nói vang lên.

Nagisa quay lại, một người đàn ông trung niên mặc một chiếc áo khoác dài, khuôn mặt khuất sau chiếc kính râm và chiếc mũ rộng, nhưng nụ cười quái gở của ông ta thì không gì che được.

- Sự lạnh lùng khi vung dao, ánh mắt không chút do dự, không lo sợ về việc có thể tước đi mạng sống của kẻ khác. - Giọng nói khàn khàn của ông ta làm Nagisa hơi rợn người. - Cô bé, thật hoàn hảo làm sao!

- Ông là ai? - Nagisa lùi lại một bước, tay nhặt con dao lên.

- Ấy ấy, ta không có ý xấu. - Người đàn ông lại cười. - Cô bé, muốn đến chỗ của ta không?

- Chỗ của ông?

- Có thể sẽ không ấm cúng như một mái nhà đâu. Nhưng đó là nơi dành cho những người như cô bé.

Nagisa thoáng ngập ngừng. Cô không biết ông ta là ai, nhưng cô cũng không còn nơi nào để đi và cô cũng không muốn ở ngoài này thêm nữa.

- Ta sẽ không làm hại cô bé đâu.

Có gì đó trong giọng nói của người đàn ông này khiến Nagisa tin rằng ông ta nói thật.

Cô khẽ gật đầu.

Người đàn ông mỉm cười, khi dắt tay Nagisa đi ông ta còn nói thêm một câu mà lúc ấy cô không nghĩ là lời báo trước cuộc đời mình.

- Chỉ cần cô bé tiếp tục làm những việc như cháu vừa làm là được.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Nhiệm Vụ

Chap 2: Nhiệm vụNgười đàn ông mặt tái mét, run rẩy khuỵu gối xuống nền đất ẩm, ánh mắt ráo hoảnh nhìn bóng dáng bé nhỏ trước mặt.

- Th...tha cho tôi đi...

- Ông đã nhìn thấy những gì. - Nagisa lạnh lùng chìa súng vào trán người đàn ông.

- K...không! Tôi không thấy gì hết mà!

- Ông là kẻ sẽ giao dịch với tên kia đúng không? - Nagisa khẽ hất ánh mắt về phía con hẻm đối diện, nơi cậu vừa bắn một kẻ đang chờ khách hàng đến để giao một vali đầy những lọ thuốc cực độc.

- K...không! Tôi không có...

- Ông định làm gì với chỗ thuốc đó? - Nagisa ấn khẩu súng mạnh hơn vào trán người đàn ông.

- T...tôi...

"Nagisa, không cần hỏi thêm nữa đâu, Boss ra lệnh bắn."

Giọng nói vang lên từ chiếc tai nghe nhỏ ở tai Nagisa như lời thông báo án tử hình cho kẻ đối diện.

- Ok.

Nagisa đáp lại, sau đó kéo cò súng không chút do dự. Âm thanh vang lên khô khốc, đánh gọn. Mùi máu thoang thoang trong không khí.

Nhìn cái xác bất động trước mắt lần cuối để chắc rằng hắn đã chết, Nagisa mới bình thần quay đi, tay đưa lên chỉnh lại cái micro nhỏ xíu ở cổ áo để những lời của cô được truyền đi rõ ràng.

- Xong rồi, gọi người đến dọn dẹp đi Sugino.***

Ngày hôm sau, hai con hẻm đã được giăng kín những dải băng vàng với dòng chữ "keep out" cùng bóng của nhiều cảnh sát. Nhưng dù đã tìm kiếm hàng giờ liền họ vẫn không tìm được dấu vết của người đã bắn hai người đàn ông kia. Điều duy nhất họ tìm ra đó là hai kẻ kia là hai tên tội phạm mang án tử hình đang bị truy nã.***

Tại một quán cà phê nhỏ ở một góc thành phố.

- Yo Nagisa, cậu làm tốt lắm

Sugino xuất hiện sau lưng Nagisa và vỗ vai cô.

- Cảm ơn cậu. Còn chỗ thuốc kia xử lý sao rồi. - Nagisa chờ Sugino ngồi xuống chiếc ghế đối diện rồi hỏi.

- Kayano giao lại cho boss rồi.

- Cái gì? Vậy là cậu ấy đi gặp boss à?

- Làm gì có chuyện đó. - Sugino nhấp một ngụm từ cốc trà vừa được mang ra, khẽ nhún vai. - Boss bảo cậu ấy để nó ở khu nhà hoang cuối phố và sáng hôm sau đã có người mang đi. Chưa có bất cứ ai được biết về thân phận thật cũng như nhìn thấy gương mặt của ngài ấy mà.

- Cũng phải. - Nagisa khuấy khuấy chiếc ly trước mặt. - Chúng ta làm việc cho một nhân vật bí ẩn thật đấy.

Nagisa chống cằm, mắt nhìn lơ đãng ra bên ngoài.

Đã gần mười năm trôi qua kể từ ngày đó. Ngày mà cuộc đời cô thay đổi mãi mãi. Theo chân người đàn ông hôm đó, cô trở thành một sát thủ chuyên nghiệp làm việc cho một tổ chức có tên SA, viết tắt của cái tên Silver Assassins. Như tên gọi của tổ chức, thế giới ngầm gọi họ là những sát thủ bạc. Một tổ chức chuyên giải quyết những tên tội phạm mang án tử hình hoặc những kẻ mang tội ác mà chỉ có cái chết mới ngăn chặn được. Họ là đầu chảm hơi to đùng của cảnh sát, là mặt sáng của thế giới ngầm và là kẻ thù số một của giới tội phạm. Nhưng họ có một bí mật mà cả thế giới ngầm lẫn các thành viên trong tổ chức đều muốn biết - thân phận của vị Boss bí ẩn. Có người cho rằng đó là một người đàn ông trung niên, có người lại đồn rằng đó là một phụ nữ vô cùng quyền rũ và mạnh mẽ, lại có người nói đó là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi tính cách lạnh lùng. Nhưng sự thật thì chưa ai biết rõ.3- À quên Nagisa, có nhiệm vụ mới này. - Sugino chợt nhớ ra, lấy chiếc phong bì nhỏ màu bạc trong túi ra.

- Của tớ à? - Nagisa đưa tay đón lấy và lật qua lật lại chiếc phong bì trong tay.

- Ừ, và bọn tớ được lệnh hỗ trợ khi cậu cần.

- "Bọn tớ"? - Nagisa vừa bóc phong bì vừa hỏi.

- Tớ, Kayano, Isogai, Okuda và Maehara.

- Có lẽ tớ không cần phiền các cậu đâu. - Nagisa lấy mảnh giấy bên trong ra và bắt đầu đọc.

- Tuỳ cậu thôi.

Ánh mắt Nagisa lướt qua từng dòng trên tờ giấy. Sau khi đã đọc đến chữ cuối cùng, cô khẽ nhún mày.

- Nhiệm vụ lần này lạ thật.

- Sao? - Sugino đang định uống nốt chỗ trà còn lại, nghe Nagisa nói liền đặt cái cốc xuống.

- Ngoài yêu cầu ám sát và thông tin của đối tượng ra thì chẳng có gì cả. Thông tin quá ít, tội danh hay lý do ám sát cũng chẳng có. Hơn nữa người này bằng tuổi chúng ta, có thể làm gì đến mức phải giết chứ? - Cô đưa tờ giấy cho Sugino.

Sugino đọc nội dung nhiệm vụ của Nagisa và cũng thất sắc.

- Đúng thật. Nhưng đã là nhiệm vụ thì phải làm thôi. Chắc cũng phải có lý do tổ chức mới ra lệnh phải ám sát người này.

-.....Có lẽ vậy...

Nagisa nhận lại tờ giấy. Không hiểu sao cô có một linh cảm khác lạ về nhiệm vụ lần này. Cô lướt mắt qua bức ảnh và thông tin của người mà cô được lệnh phải giết một lần nữa."Akabane Karma

17 tuổi

HọcsinhTrung học Kunugigaoka"

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Gặp Mặt

Trường trung học Kunugigaoka sau mỗi kì thi học kì đều khá sôi động. Cũng như sáng nay, kết quả xếp hạng sau kì thi vừa được dán lên đã thu hút hàng trăm học sinh vây quanh. Trước khi tìm kiếm tên mình, ai cũng ngay lập tức nhìn lên trên đầu danh sách. Và như mọi lần, hai cái tên quen thuộc luôn nằm đầu danh sách, cùng ở vị trí số một.

"Xếp hạng 1 toàn trường: Akabane Karma và Asano Gakushuu "

- Lại là hai người này à...

- Ngưỡng mộ thật đấy.

- Họ lúc nào cũng đồng hạng nhất nhì.

- Hai ngôi sao của Kunugigaoka đấy...

- Mà tính cách thì khác nhau quá nhỉ? Một trời một vực luôn.

- Mà sao nghe nói họ lại thân nhau được nhỉ?

-....

-..... Tại một góc nào đó bên trong Kunugigaoka, một chàng trai có mái tóc đỏ rực đang nằm vắt vẻo trên một ngọn cây sau trường, quyển sách úp trên mặt che đi đôi mắt màu cam nhạt đang khép hờ, trông thật bình thản.

- Oi Akabane!

Karma lười biếng nhất quyển sách lên, hé mắt nhìn xuống đất. Một chàng trai có mái tóc cam và đôi mắt màu tím nhạt đang ngược lên nhìn cậu.

- Gì đấy Asano?

Karma uể oải đáp lại.

- Lại định cúp học à?

- Một tiết thôi có sao, tôi đang lười.Thanh niên chăm chỉ thì quay lại học đi. - Karma phẩy phẩy quyển sách.

Asano thở dài ngán ngẩm nhìn tên bạn thân của mình thản nhiên đứng đưa chân.

- Thoái mái như cậu thích quá nhỉ?

Karma bật cười.

- Ai bảo làm con trai của ngài hiệu trưởng làm gì.

- Làm như tôi thích lắm ấy. - Asano khẽ nhún vai rồi bước đến ngồi dưới gốc cây. Karma thấy thế cũng ngồi dậy ngay ngắn, nhìn xuống Asano.

- Định cúp học chung hả?

- Vớ vẩn. Còn khoảng mười phút nữa mới đến tiết tiếp theo. Mà xem kết quả thi học kì chưa?

- Lại như mọi lần chứ gì. - Karma đưa tay che cái ngáp dài.

- Ồ...

Asano ngược lên nhìn Karma, lúc này đã quay lại thế nằm vắt vẻo trên cây. Karma và Asano, ban đầu hai người chẳng khác gì kẻ thù không đội trời chung, nhưng dần dần cả hai lại trở thành bạn. Điều có thành tích học tập xuất sắc, tính cách khá giống nhau,...có lẽ vì họ có nhiều điểm tương đồng rồi dần dần cũng thân - đó là suy nghĩ của người ngoài cuộc.

Nhưng với họ thì là vì một lý do khác. Mười phút trôi qua, Asano đứng lên quay lại nói với người đang ở trên ngọn cây.

- Ngài học sinh cá biệt ở lại nhà, tôi vào lớp đây.

- Học vui về thanh niên chăm chỉ.

Karma lại phẩy phẩy quyển sách rồi lại đặt nó lên mặt mình.

Asano khẽ cười rồi quay đi.

"Chẳng hiểu nổi tại sao cậu ta có thể đứng đầu được nhỉ." Cậu nghĩ thầm.

Karma lại nằm dài ra, khoan khoái tận hưởng làn gió mát lành trên da và đôi mắt lại lờ mờ nhắm lại.

Ở phía bên kia đường, một bóng người nhỏ bé với mái tóc xanh và gương mặt nhỏ nhắn được giấu dưới chiếc mũ lưỡi trai cẩn thận quan sát chàng trai tóc đỏ trên cây. Nagisa nhìn lại tấm ảnh một lần nữa để xác nhận đây đúng là đối tượng tổ chức giao cho cô. Càng theo dõi cô càng thấy khó hiểu, cô tự hỏi liệu cô phải bên dưới vỏ bọc một học sinh trung học kia là một con người đầy tội lỗi hoặc tàn bạo gì hay không.

Nhưng nhiều phút trôi qua chỉ khiến cô thấy đây là một anh chàng cá biệt đang lười biếng mà thôi.

"Mình phải giết người này thật à?"

Nagisa nhắm mắt. Thật sự là từ trước tới giờ cô chưa từng ám sát ai trẻ tuổi như vậy, hơn nữa cô cũng chỉ ám sát tội phạm hoặc những kẻ máu mặt chứ chưa bao giờ được lệnh giết một học sinh trung học nên nhiệm vụ lần này có khiến cô thấy hơi bất ổn.

- Này.

Nagisa giật mình ngẩng đầu lên. Cậu con trai tóc đỏ đã nhảy xuống khỏi cành cây từ bao giờ, lúc này đang chống tay đẩy mình lên gờ tường và đang nhui mày nhìn cô.

- Cô đang theo dõi chỗ này à?

Nagisa há hốc mồm nhìn Karma - tên cậu ta theo như cô nhớ trong thông tin được cung cấp. Với tài năng ám sát của mình, từ trước tới giờ cô chưa bao giờ bị phát hiện khi theo dõi đối tượng. Lần này do cô quá bất cẩn chăng? Nãy giờ mãi mê suy nghĩ cô cũng không nhận ra cậu ta đã rời khỏi nhánh cây và tiến đến gần mình từ lúc nào.

- Này, cô chưa trả lời tôi đấy.

Karma lại lên tiếng. Nagisa cũng đã chuẩn bị sẵn cho tình huống này nên nhanh chóng đáp lại.

- Ngày mai tôi sẽ chuyển đến đây học nên tôi muốn xem xét trường này một chút.

- Bằng cách quan sát từ phía sau trường?

Nagisa khẽ cau mày. Người này không đơn giản như cô nghĩ.

- Tôi không biết đây là ở sau trường.

- Phải rồi. - Karma đảo mắt, khẽ nhíu mày. - Vì cô không thấy những bức tường trái dài chỉ có mỗi cửa sổ và hàng tá cây được trồng dọc theo đó. Vậy cô nghĩ đây là đâu? Cổng trường à?

Nagisa đen mặt. Bây giờ thì cô đã có chút động lực để giết tên này. Tuy vậy cô vẫn không thể phủ nhận cậu ta có một vẻ kiêu ngạo hoàn hảo nhờ sự sắc sảo của mình.

- Vậy cậu đang làm gì ở đây? Không phải giờ này là giờ học sao?

- Tôi đang cúp học, hiển nhiên rồi. Và cô nên biết ngọn cây đằng sau rất thích hợp để đánh một giấc. - Karma cười, tay trỏ ra phía sau, chỉ về phía ngọn cây cậu vừa nhảy xuống. - Còn cô vẫn chưa trả lời tôi đấy.

Nagisa trở nên lúng túng, nhưng chỉ chưa đầy một giây sau cô đã lấy lại được vẻ bình thản và đáp lại.

- Tôi bị cận và hôm nay tôi không mang kính nên tôi không thể nhìn rõ đây là đâu.

- Ồ...

Karma nhìn cô đầy vẻ thích thú.

- Cô có vẻ khá thú vị đấy. Nhìn cô đeo kính chắc là đáng yêu lắm nhỉ.

Nagisa hơi đỏ mặt nhưng cô không chắc đó là do xấu hổ.

- Vậy quan sát tiếp đi. Sắp hết tiết học rồi có lẽ tôi nên quay lại lớp. À, chào mừng cô đến với Trung học Kunugigaoka.

Nói rồi cậu thả hai tay đang chống trên gờ tường ra và chỉ trong một giây mái tóc đỏ đã khuất sau bức tường đó.

"Hừm...cậu cũng có chút thú vị đấy."

Nagisa nghĩ thầm. Trong cô thoáng qua cảm giác rằng cậu ta không chỉ là một học sinh đơn thuần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Giết Tôi Xem, Sát Thú Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Đi Học

- Cậu đến trường thật đấy à?

Sugino nhìn Nagisa trong bộ đồng phục một lượt từ đầu tới chân.

- Lỡ nói với tên kia là tớ sẽ chuyển vào học rồi, nếu tớ không làm thì sẽ bị nghi ngờ và nếu có gặp lại sẽ khó tiếp cận hơn. - Nagisa nói lỏng chiếc nơ cài trên cổ áo.

- Nagisa, đứng yên nào! - Kayano nói trong lúc vuốt lại mái tóc xanh của Nagisa cho mượt.

- Vậy... Cậu có hứng thú với đối tượng rồi à? - Sugino cầm tấm hình chàng trai tóc đỏ trên bàn lên quan sát.

- Cũng có. Cậu ta sắc sảo hơn rất nhiều so với một học sinh.

Sugino im lặng một lúc rồi nói.

- Tổ chức yêu cầu ám sát chứng tỏ cậu ta không phải chỉ là một người bình thường.

- Vấn đề là cậu ta là ai mới được. - Nagisa vén tóc ra sau tai. - Nhìn cậu Akabane này chỉ có vẻ hơi kiêu ngạo một chút. Tớ chưa thể đoán được nhiều về cậu ta.

Sugino định đáp lại thì cánh cửa phòng đột ngột bật mở. Okuda từ bên ngoài nhanh chóng bước vào, trên tay cầm một cái hộp kính nhỏ.

- Cửa cậu đây Nagisa. Nhìn giống kính cận nhưng đeo vào cũng chỉ thấy như kính mát thôi.

Sugino tròn mắt nhìn hộp kính trên tay Okuda rồi vẫn giữ nguyên bộ mặt ấy quay qua Nagisa.

- Lại cả đeo kính?

- Ừm... Thì cũng là lỡ nói với cậu ta là tớ bị cận nên... - Nagisa nhận hộp kính từ tay Okuda.

- Ôi trời! - Sugino cười phá lên. - Anh chàng Akabane này ghê gớm đến mức khiến Nagisa đây phải gấp khó khăn đến thế cơ à?

Nagisa nhún vai, lấy chiếc kính ra đeo vào.

- Đã bảo cậu ta rất sắc sảo.

- Òa, Nagisa đeo kính nhìn dễ thương ghê ta ơi. - Kayano chấp hai tay trước ngực, gật gù nhìn ngắm Nagisa một lượt từ đầu tới chân.

Nagisa nhăn nhó nhìn mình trong gương.

- Làm nhanh trong hôm nay và tớ sẽ không xô vào bộ này nữa.

- Sao vậy, nhìn đẹp mà. Nhìn cậu thế này khối người mê. - Isogai vừa bước từ bên ngoài vào nghe câu nói của Nagisa liền cười.

Nagisa phẩy tay.

- Thôi tớ không ham. Isogai, cậu lo mọi việc xong chưa.

Isogai đặt một tập giấy lên bàn.

- Rồi. Tớ đã chuẩn bị xong hồ sơ nhập học, li lịch và học bạ giả cho cậu rồi. Một nơi như Kunugigaoka cũng không dễ gì mà nhận ra đâu nhé - Cậu mỉm cười tự tin.

Kayano cầm tập giấy trên bàn lên xem.

- "Shita Agisa?"

- Tên giả đấy.

- Đặt tên thiếu sáng tạo quá Isogai. - Kayano bình luận.

- Oi oi..

- Thôi thôi tên nào chả được. Có mỗi một ngày mà. - Nagisa nhún vai.

- Vậy... - Sugino quay sang Nagisa. - Cậu định ám sát cậu ta kiểu gì? Nếu dùng độc thì có thể nhờ Okuda...

Nagisa khẽ lắc đầu.

- Tớ sẽ xem xét tình hình trước rồi mới chọn cách giết cho hợp lý và đỡ gây phiền phức về sau.

- Ok, có gì cần hỗ trợ cứ gọi bọn tớ. *** - Đúng là cô đeo kính nhìn dễ thương thật, etou... Agisa?

Nagisa ngược lên nhìn cậu trai tóc đỏ cô gặp hôm qua. Cô không biết nên xem là may mắn hay xui xẻo khi được xếp vào ngay lớp của chàng trai này.

- Cảm ơn cậu. - Cô đáp lại. - Uhm..

- Akabane Karma. - Cậu ta cười.

Nagisa khẽ gật.

- Akabane.

Già vò hời thế thôi chứ cô đã biết tên cậu từ lâu.

- Gọi Karma được rồi. - Karma nhún vai sau đó nhìn cô. - Tội gọi cô là Agisa được chứ?

- Tuỳ cậu.

Karma khẽ cười. Nụ cười làm Nagisa bất giác giật mình. Có chút ẩn ý gì đó giấu trong nụ cười đó.

- Này...Cậu...

Nagisa chưa kịp nói hết câu thì đã bị ngắt ngang.

- Akabane, tôi nói cái này.

Karma quay ra, Asano đang đứng phía ngoài cửa lớp.

- Gì đấy? - Karma vẫn đứng im tại chỗ, hỏi với ra.

Asano khẽ cau mày nhìn Karma vài giây rồi đưa tay chỉnh lại cổ áo.

- Nhanh lên.

Hành động của Asano khiến ánh mắt Karma thoáng thay đổi, chỉ một chút thôi nhưng cũng đủ để Nagisa nhận ra.

Khi Karma và Asano đã rời đi, Nagisa nhủ mảy suy nghĩ.

"Có vẻ như cậu ta không phải chỉ là một học sinh bình thường rồi. Cũng là người của thế giới ngầm chẳng? Tổ chức yêu cầu ám sát... Liệu có phải cậu ta là mối đe dọa gì đó của SA không nhỉ?"

Nhưng Nagisa vẫn không dám chắc vào suy đoán của mình. Vì từ trước đến nay cô luôn có thể nhận ra ai là người của thế giới ngầm nhờ vào cảm giác của chính mình. Không hiểu từ đâu cô có khả năng ấy nhưng cô luôn có thể nhận ra ai là người nguy hiểm và ai là người bình thường.

Nhưng ở chàng trai này, cô không cảm thấy được gì cả. Không có chút sát khí hay một sự u tối nào đó dù là rất nhỏ trong ánh mắt. Bất cứ ai, kể cả thành viên SA có lẽ cũng sẽ nghĩ rằng cậu ta chỉ là một học sinh bình thường. Trừ Nagisa. Có thể nhìn người tên Akabane Karma này chẳng có gì hơn một học sinh với tính cách đôi chút nổi loạn, nhưng tổ chức đã yêu cầu ám sát thì chắc chắn cậu ta không phải chỉ làm mỗi việc đến trường và cúp học. Nhất là sau những gì Nagisa đã thấy ở cậu ta. ***

Trong lúc đó, tại sân thượng của trường.

- Chuyện gì đây Asano? Phải dùng đến ám hiệu để gọi tôi ra đây.

Chàng trai tóc cam dựa lưng vào lan can, chậm rãi đáp lại.

- Cậu... Có lẽ sẽ có khoảng thời gian rắc rối đấy.

- Thông tin từ đâu? - Karma khẽ nhủ mảy.

- Nakamura Rio.

- À, cô ấy à... - Karma cũng dựa lưng vào lan can, hai tay khoanh trước ngực. - Vậy... Nakamura nói với cậu tôi sắp có chuyện vui gì nào?

- Cậu vô tư thật nhỉ? - Asano bật cười khẽ, nhưng ánh mắt ngay sau đó trở nên nghiêm túc. - Đã có kẻ bắt đầu hành động rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chuẩn Bị

Giờ giải lao, Nagisa từ chối vài lời rủ đi ăn trưa của những người bạn cùng lớp. Cô ngồi lại một mình trong phòng học, chống cằm nhìn lơ đãng ra bên ngoài cửa sổ, cố gắng suy nghĩ về nhiệm vụ của mình.

"Mình nên hoàn thành cho xong trong hôm nay thôi." Nagisa nghĩ thầm. Cô thật sự rất muốn tạm biệt bộ đồng phục của mình ngay lúc này. Việc mặc những bộ trang phục thoải mái thuận tiện cho việc ám sát vốn đã quen với cô, bây giờ phải xỏ vào bộ đồng phục nghiêm chỉnh thật khiến Nagisa cảm thấy khó chịu.

"Có lẽ mình nên tiến hành vào lúc tan học."

Nagisa đã theo dõi Karma suốt ngày hôm qua và cô nhận ra trên đường về nhà cậu có đi qua một quãng đường rất vắng người.

Nagisa mở chiếc cặp sách của mình ra, kiểm tra lại khẩu súng mà cô giấu dưới lớp sách vở đồng thời giấu một con dao nhỏ vào ống tay áo.

- Yo Agisa.

Nagisa giật mình quay lại. Karma đứng sau lưng cô từ lúc nào.

- Aka... À không, Karma!? Cậu...cậu ở đó bao lâu rồi? - Nagisa ngạc nhiên. Tại sao cô không cảm nhận được gì khi cậu ta đến gần nhỉ.

Karma bật cười.

- Có làm gì mà phải hoảng hốt như vậy?

Nagisa không đáp, giấu ống tay áo dưới gầm bàn, lẳng lặng đẩy con dao vào sâu hơn.

- Cô không đi ăn trưa à?

- Hôm nay tôi không muốn ăn.

- À ra vậy. - Karma khẽ cười, nhưng Nagisa thấy rõ ánh mắt cậu ta không có vẻ gì là tin tưởng. - Mà Asano muốn gặp cô đấy.

- Asano?

- Cậu ấy ở bên lớp A đấy.

- Tôi biết rồi.

Khi Nagisa đã đi khỏi đó, Karma lại bật cười nhẹ.

- Ồ, cô không cần hỏi Asano là ai cơ à? ***

Nagisa đứng trước cửa lớp A, ngập ngừng nhìn xung quanh. Không có người tóc cam nào trong lớp.

- Có tìm ai à?

Nagisa giật mình quay lại. Người tên Asano đang đứng phía sau cô. Nagisa kin đáo thờ ra nhè nhẹ.

"Hai người này có cách xuất hiện giống nhau thật đấy. Ở lại đây lâu chắc mình đau tim mất." Đó là suy nghĩ của Nagisa trong lúc này.

Điều chỉnh lại hơi thở, Nagisa ngược lên đáp lại.

- Tôi tìm Asano. Là cậu phải không?

Nagisa bất chợt nhìn thấy cái nhếch môi thoáng qua, rất nhanh như chưa từng hiện diện trên gương mặt Asano. Cô khẽ cau mày. Cậu ta cũng khác lạ không kém gì Karma. Nagisa ngẫm nghĩ. "Hai người họ có vẻ là bạn thân nên có thể cậu ta cũng... Mà thôi, tổ chức chi yêu cầu mình giết Karma, không cần để tâm đến cậu ta nhiều." Asano quan sát biểu cảm của Nagisa, một nụ cười gần như được vẽ ra trên môi cậu nhưng nó đã không xuất hiện.

- Vậy... Cậu cần gấp tôi có chuyện gì?

Câu hỏi của Nagisa kéo cả hai ra khỏi những suy nghĩ của riêng mình.

- À, phải rồi. Chỉ là tôi muốn nhắc cô nên nhanh chóng tham gia một câu lạc bộ nào đó thôi. Mọi học sinh ở đây đều phải tham gia. À, vì tôi là hội trưởng Hội học sinh nên mới nhắc cô chuyện này.

- Tôi hiểu rồi, tôi sẽ tìm hiểu.

- Tôi chỉ muốn nói vậy thôi. Cô có thể đi rồi.

Nagisa gật đầu rồi quay lưng đi. Trong đầu cô lại ngập tràn những suy nghĩ.

Vài giây sau khi bóng Nagisa đã khuất, giọng nói của Karma vang lên sau lưng Asano.

- Sao rồi?

Asano quay lại đối diện với cậu bạn đang đứng dựa lưng vào tường, hai tay khoanh lại trước ngực.

- Cậu thì sao?

- Không cần hỏi tôi cái dung nhan cậu Asano trông thế nào. Có vẻ theo dõi từ lúc chúng ta nói chuyện hôm qua nên đã biết cậu là ai rồi. Bên cậu thế nào?

- Một con dao nhỏ ở tay áo. Giấu cũng khá kỹ lưỡng đấy. Không thấy mang súng.

- Ở trong cặp sách ấy. - Karma khẽ cười.

- Tự tiện lục cặp con gái là không tốt đâu nhé.

- Tôi có lục đâu. - Karma nhún vai. - Lúc nãy vào lớp đúng lúc cô ấy vừa giấu vào sâu trong cặp sách. Còn gì nữa không?

- Có vẻ như cô ấy khá chán ngôi trường này nên cậu nên chuẩn bị ngay hôm nay đi.

Karma bật cười.

- Biết ngay mà. Mà giúp tôi lần này nhé?

Lần này đến lượt Asano nhún vai.

- Muốn từ chối cũng không được.

- Cảm ơn trước nhé. Cô Agisa đó nhìn có vẻ khá lợi hại đấy.

- Agisa? Tên cô ấy à?

- Không phải tên thật đâu. - Một cái nhếch mép xuất hiện trên gương mặt Karma trước khi vẽ nên một nụ cười hoàn hảo. - SA không đời nào làm việc cầu thả đến thế.

Asano bật cười nhẹ.

- Cũng phải. ***

Tại một quán cà phê nhỏ, hai chàng trai - một có mái tóc đen và gương mặt điển trai, một có mái tóc cam và ánh mắt tinh nghịch - đang ngồi bàn luận.

- Isogai, cậu tìm gì suốt từ hôm qua đến giờ vậy. - Maehara nhìn cậu bạn đang không ngừng lật qua lật lại một tập hồ sơ dày cộm. Bên cạnh là một chồng hồ sơ cũng dày không kém.

- Cái người tên Akabane Karma ấy...

- À... Mục tiêu của Nagisa ấy hả?

- Ủ. Tổ có cảm giác đã nghe qua tên cậu ta ở đâu rồi.

- Đừng nói là tên của boss nha. - Maehara cười tinh quái.

- Vớ vẩn. - Isogai phẩy tay. - Nếu tớ mà nghe tên boss rồi thì không có chuyện tớ quên đâu.

- Vậy... - Maehara nhấp một ngụm trà. - Cậu đã nghe ở đâu?

- Tớ không nhớ. Vậy nên mới phải đi tìm.

- Nhưng cậu ta là đối tượng mà tổ chức đã ra lệnh giết rồi phải không? Cậu tìm hiểu về cậu ta nữa để làm gì?

- Nói sao nhỉ... - Isogai chống cằm, mắt nhìn ra bên ngoài. - Tớ có cảm giác chúng ta đã gặp cậu ta rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thư Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Thông Tin Mới

Tiếng chuông báo tan học vang lên như một âm thanh nhắc nhở Nagisa đến lúc hành động.

Karma vẫn ngồi im, Nagisa cũng giả vờ thu dọn sách vở để ngồi lại. Cho đến khi trong lớp không còn ai ngoài hai người, Karma mới đứng dậy và bước đi.

Karma vừa bước ra khỏi lớp, Nagisa liền chỉnh lại con dao ở tay áo cho thuận tiện khi hành động, đeo bao súng vào hông và che khuất nó dưới chiếc áo khoác, cô nhanh chóng bước theo Karma.

Từ trên lầu, Asano nhìn theo bóng hai mái tóc đỏ và xanh đang tiến ra khỏi cổng trường cho đến khi cả hai khuất hẳn. ***

- Chúng ta đã từng gặp cậu ta á? - Maehara cau mày nhìn Isogai.

- Ừm... Chi là cảm thấy thế thôi, tớ cũng không chắc.

- Sao tớ chẳng có cảm giác gì nhỉ. - Maehara một tay chống cằm, một tay xoay xoay cái cốc trên bàn. - À mà, tớ mới chỉ nghe tên cậu ta thôi. Cái cậu Akabane Karma đó trông như thế nào?

- Để xem... - Isogai nhắm mắt, cố nhớ lại. - Cậu ấy bằng tuổi chúng ta, có mái tóc đỏ và... À mà tớ có ảnh đây.

Isogai rút ra tờ giấy nhiệm vụ của Nagisa ra đưa cho Maehara.

Maehara lướt qua những dòng thông tin về nhiệm vụ sau đó mới bắt đầu quan sát bức ảnh ở cuối tờ giấy. Cậu khẽ giật mình.

- Người này...

- Cậu biết à? - Isogai hơi chồm người lên.

- Theo như tớ nhớ thì... - Maehara lấy chiếc điện thoại trong túi ra bấm một lúc, sau đó ánh mắt cậu liền thay đổi. - Quà nhiên!

- Cái gì đấy? - Isogai bắt đầu sốt ruột.

- Đây, tại sao tớ chức lại ra lệnh giết cậu ta? - Maehara ngẩng đầu lên.

- Tớ cũng không rõ, điều đó không được đề cập đến. Rốt cuộc cậu tìm được gì? - Isogai có vẻ không chịu được nữa.

Maehara giờ chiếc điện thoại lên cho Isogai xem

- Nhìn này.

Mắt Isogai lướt trên màn hình vài giây sau đó mở to đầy ngạc nhiên.

- Không thể nào!?!? ***

- Nè Sugino.

- Gì? - Sugino quay sang cô gái có mái tóc màu xanh lá đang ngồi cạnh cậu. Cậu và Kayano đang sắp xếp lại những tập hồ sơ cho gọn lại sau khi họ đã lục tung ra để đưa cho Isogai.

- Isogai bảo là có cảm giác đã gặp cái cậu Akabane Karma đó ở đâu rồi phải không?

- Ừ. Nhưng cậu ấy không nhớ được là ở đâu.

- Hình như tớ cũng có cảm giác đó...

- Cậu cũng đã từng gặp cậu ta à? - Sugino khẽ nghiêng đầu.

- Không... Không phải là gặp. Hình như là...

- Đã từng nhìn thấy ở đâu đó?

- Đúng rồi... Mà sao cậu biết? - Kayano ngạc nhiên nhìn Sugino.

- Tớ cũng cảm thấy thế...

Cuộc nói chuyện của họ bị cắt ngang bởi tiếng chuông điện thoại của Sugino.

- Là Isogai à... - Cậu ấn nút trả lời. - Có chuyện gì vậy?

Ở đầu dây bên kia, Isogai đáp lại, rõ ràng và khẩn trương.

- Cậu gọi cho Nagisa ngay đi! ***

Nagisa vừa giữ khoảng cách vừa phải với Karma vừa kiểm tra lại khẩu súng để chắc chắn rằng nó sẽ hoạt động tốt. Cô chậm rãi bước đi, chờ thời cơ thích hợp.

Karma vẫn bình thản bước đi, cậu rẽ sang góc đường quen thuộc. Một con hẻm trông không và rất vắng người.

"Đã đến lúc." Nagisa tự nhủ. Cô tháo chiếc kính trên mặt ra.

Nagisa gắn ống ngắm thanh vào khẩu súng và nhẹ nhàng tắt chốt an toàn.

.... Họ đã đi đến giữa con hẻm

..... Cô từ từ giương súng lên, nhắm thẳng vào mái tóc đỏ.

..... Ngón tay đặt lên cò súng. ...

...

... Một tiếng rung nhẹ ngăn cô lại.

Nagisa nép vào một góc để không bị phát hiện, cô lấy chiếc điện thoại ra, thoáng nhúm mày khi thấy tên Sugino hiện trên màn hình.

- Chuyện gì vậy Sugino?

Đầu dây bên kia đáp lại. Cái nhúm mày của Nagisa chuyển thành cái cau mày thấy rõ.

"- Khoan hãy ám sát cậu ta. Cậu cần biết cái này trước. " *** "- Đi rồi? Thế là thế nào?"

- Ai biết đâu? - Karma nhún vai, mặt dù cậu thừa biết ở đầu dây bên kia Asano không thể thấy được. - Bỗng dưng cô ấy hạ súng xuống và bỏ đi, tôi cũng chẳng hiểu tại sao.

"- Có khi họ biết về cậu rồi cũng nên."

Karma cười khẽ.

- Tôi không bận tâm lắm về việc đó đâu. Nhưng dù sao thì cũng không cần phiền cậu nữa rồi.

"- Vậy bây giờ cậu đến đây được không?"

- Đâu cơ? Mà để làm gì? - Karma khẽ nhướn mày.

"- Quán cà phê ở cuối đường. Có thông tin rồi đấy. Khá thú vị là đằng khác."

Karma bật cười nhẹ.

- Nhanh thật. Tôi phục cậu luôn. Đến ngay đây. *** Nagisa khép cánh cửa phòng lại sau lưng, nhìn những người trong phòng - bao gồm Isogai, Maehara, Sugino và Kayano - đang chụm lại xem một cái gì đó trên bàn, và mặt mỗi người đều rất khác lạ.

- Chuyện gì mà các cậu phải ngăn trở thực hiện nhiệm vụ đây?

- Cậu đến đây đi. - Kayano vẫy tay gọi.

Nagisa bước đến, Maehara giờ chiếc điện thoại - thứ mà cả nhóm đang dán mắt vào từ nãy đến giờ.

- Xem này.

Ánh mắt Nagisa lướt nhanh trên màn hình.

- Cái...

Không ngoài dự kiến, nét kinh ngạc cũng xuất hiện trên mặt Nagisa hệt như những người khác khi xem những thông tin này.

Nagisa quay sang Maehara, hai mắt mở to đầy ngạc nhiên.

Như hiểu được thắc mắc của cô, Maehara khẽ gật, nhắc lại một lần nữa những gì họ đã xem.

- Akabane Karma là cựu thành viên cấp S của SA, đã rời khỏi tổ chức một năm trước.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cấp S

- Cựu nhân viên cấp S? Của SA?!? - Nagisa sững sốt.

Isogai khẽ gật.

- Bọn tớ cũng bất ngờ như cậu thôi. Không ngờ mục tiêu của cậu từng là người của tổ chức.

- Mà này, là thành viên cấp S đấy. Là cấp cao nhất trong SA còn gì? - Sugino nói.

- Cao nhất sau boss. - Kayano chỉnh lại. - Nghe nói mới chỉ có một người đạt đến cấp đó trong tổ chức. Không ngờ đó là cậu ta.

Nagisa điều chỉnh lại hơi thở. Cô vốn cũng hiểu rằng Akabane Karma không phải là một người bình thường. Nhưng đến mức này thì hoàn toàn nằm ngoài tưởng tượng của cô.

- Nhưng chẳng phải cậu ta đã rời tổ chức rồi sao?

Câu nói của Maehara làm mọi người chú ý.

- Tại sao lại rời呢? Hay đó là lý do tổ chức yêu cầu ám sát cậu ta? Kiểu như phản bội chẳng hạn? - Kayano nhìn mọi người.

- Tổ không nghĩ vậy. - Isogai lấy chiếc điện thoại trên tay Maehara. - Theo như thông tin thì cậu ta đã rời tổ chức hơn một năm trước, nếu muốn giết cậu ta chắc hẳn SA đã ra tay lâu rồi.

Sugino ngẫm nghĩ.

- Nhưng không phải cậu ta là thành viên cấp S sao? Có thể là không ai có thể giết được cậu ta.

- Nếu vậy tại sao lại giao cho Nagisa? Cậu ấy có thể là một sát thủ chuyên nghiệp nhưng đối với một người cấp S vẫn là không thể.

- Cậu nói phải... Nhưng vẫn không loại trừ khả năng cậu ta là kẻ phản bội đúng không?

- Về điểm này thì cậu đúng. Cũng có khả năng ấy lắm. - Isogai gật.

- Nhưng mà giao cho Nagisa một nhân vật như vậy không phải là quá sức cậu ấy sao? - Kayano quay sang Nagisa.

Sugino ngẫm nghĩ.

- Không hẳn là quá sức, Nagisa cũng rất giỏi nhưng nếu mục tiêu là thành viên cấp S thì sẽ khá khó khăn.

- Tổ nghĩ... - Nagisa lên tiếng sau một hồi im lặng. - Có ý đồ gì đó ẩn sau nhiệm vụ này.

Cả bốn người quay sang nhìn Nagisa.

- Ý đồ?

- Ngay từ lúc nhận nhiệm vụ tớ đã cảm thấy có gì đó không bình thường, cả khi tiếp xúc với Karma nữa. Tổ cảm thấy có gì đó.... không đúng. Sự im lặng bỗng bao trùm cả căn phòng. Mỗi người đều chìm trong những suy ngẫm riêng về những chuyện này.

- Nagisa này... - Một lúc sau Isogai lên tiếng. - Cậu có cảm thấy... Có gì đó không đúng khi tổ chức đưa ra nhiệm vụ này không?

- Có. - Nagisa gật nhẹ. - Cậu cũng vậy à?

- Ủ, vì không hiểu sao tớ cứ có cảm giác đã gặp cậu Akabane Karma này ở đâu rồi.

- Không phải gặp trong tổ chức sao? Cậu ta mới rời đi hơn một năm trước thôi mà. - Maehara quay sang nhìn Isogai.

Isogai khẽ lắc đầu.

- Không đời nào tớ quên nếu tớ gặp thành viên cấp S của tổ chức. Hình như là ở một hoàn cảnh khác...

Kayano nhìn từng người trong phòng, ngần ngừ một lúc rồi cô mới lên tiếng.

- Ừm... Tớ biết điều này hơi điên rồ nhưng... Nagisa, sao cậu không thử hỏi cậu ta xem.

- Cậu ta? - Nagisa khẽ nhủ mày. - Ý cậu là Karma?

Kayano gật.

- Há!?!? - Sugino ngạc nhiên nhìn Kayano.

- Có lý đấy chứ. - Isogai gật gù.

- Tớ cũng nghĩ vậy. - Maehara cũng hưởng ứng.

- Chẳng hiểu từ đâu các cậu có ý tưởng đó nữa. - Sugino gãi đầu.

Kayano nhìn Sugino.

- Vì không hiểu sao tớ có cảm giác không nên giết cái cậu Karma đó. - Cô quay sang Nagisa. - Cậu nghĩ sao?

Nagisa gật.

- Tớ sẽ thử gọi cho cậu ta. ***

Karma nhấp một ngụm từ cốc cà phê vừa được mang ra trong khi ánh mắt vẫn dán vào tờ giấy trước mặt.

- Ô, vậy là họ muốn lấy mạng tôi à?

- Tôi không biết cậu đã làm gì trong cái tổ chức đó nhưng bây giờ thì cái tên của cậu đã nằm trong một nhiệm vụ của họ rồi đấy. - Asano khẽ nhếch môi. - Tôi chỉ không hiểu tại sao họ lại giao cho một cô gái.

- Đây, theo tôi thấy thì cô ấy cũng không tầm thường đâu nhé. Cách hoạt động cũng rất chuyên nghiệp.

- Nhưng cậu có thể nhận ra thì việc cô ấy giết được cậu cũng khá khó tin đấy. - Asano nhún vai. - Trừ khi cậu cố tình để bị giết.

- Có thể cô ấy đáng yêu thật nhưng tôi không có ý định nộp mạng mình chỉ vì thế đâu. - Karma cười phá lên.

- Vậy bây giờ cậu định làm gì? - Asano ngả người ra dựa vào ghế.

Nụ cười trên môi Karma hiện lên một nét bí ẩn. Cậu vò tờ giấy trên tay lại và thả xuống bàn.

- Cậu tham gia không? Mặc dù có thể mất mạng đấy.

Asano bật cười.

- Thế cậu nghĩ cái công việc của tôi không dễ mất mạng à?

- Tôi chỉ nói thế thôi. - Karma nhún vai. Đúng lúc đó tiếng chiếc điện thoại trong túi cậu vang lên.

Karma nhìn vào màn hình sau đó ngẩng lên nhìn Asano.

- Nhanh hơn tôi tưởng. - Asano khẽ nhấp một ngụm trà.

Karma cười khẽ, sau đó nhấn nút trả lời.

- Alô.

"- Tôi Agisa đây. Tôi gặp cậu một chút được không?"

- Được. Cô đang ở đâu?

"- À không, tôi không dám phiền cậu phải đi đến đây. Để tôi đến chỗ cậu."

Karma bật cười nhẹ. Asano cũng khẽ cười.

- Hẳn là họ đang ở SA lúc này.

Karma quay lại với chiếc điện thoại.

- Vậy cũng được.

"- Cậu đang ở đâu?"

Karma quay sang, Asano giờ menu quán lên cho cậu đọc địa chỉ.

"- Tôi sẽ đến đó ngay. Mà cậu không phiền nếu tôi đi cùng vài người bạn chứ?"

Karma lại bật cười.

- Không sao. Tôi cũng đang có một người bạn ở đây.

Asano chờ cho Karma tắt điện thoại và cất lại vào túi mới hỏi.

- Bao nhiêu người?

- Khoảng 4. Tôi chỉ nghe được bao nhiêu đó giọng nói phía sau trong lúc nói chuyện với Agisa thôi.

- Cấp S có khác. Nhưng chỉ với từng này người... - Asano nhìn lo lắng ra bên ngoài. - Lần này có vẻ khó khăn đây.

- Hẳn rồi. - Karma khẽ nhếch môi.+

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8: Mặt Tối Của Sa

- Vậy... Có cần gấp tôi đề làm gì? - Karma khẽ nghiêng đầu, quan sát qua một lượt những người xung quanh, nhanh chóng phân tích từng gương mặt, cử chỉ và lục lại những cái tên trong trí nhớ. "Có vẻ tất cả đều là người của SA."

Isogai, Maehara, Sugino và Kayano đều quay sang nhìn Nagisa. Cô gật nhẹ.

- Ừm... Chúng tôi đã biết chuyện cậu là thành viên của SA...

- Từng là thôi. - Karma nhún vai.

- ...Phải. Và tôi nghĩ có lẽ cậu cũng biết chuyện tôi định ám sát cậu rồi.

- Ám sát? - Karma ngạc nhiên kêu lên. - Ý cô là sao?

Asano ở bên cạnh khẽ đảo mắt. "Diễn giới gớm."

- Cậu không biết sao? - Nagisa cau mày, trong ánh mắt có chút nghi ngờ. - Tôi nghĩ là một thành viên cấp S như cậu phải dễ dàng nhận ra chứ?

- Cũng đã hơn một năm trôi qua rồi. Không lạ gì khi tôi không còn nhạy cảm với những chuyện đó nữa đúng không? - Karma cười.

- Cứ như bọn tôi sẽ tin vậy. - Sugino tặc lưỡi.

Asano phì cười. Karma chỉ khẽ nhún vai đáp lại.

- Anou... Tôi biết hỏi thế này là không phải... Nhưng chúng tôi sắp bàn với cậu một việc quan trọng nên... - Isogai nhìn sang Asano. - Bạn của cậu..

Karma quay sang Isogai.

- Sao? FBI không được phép tham gia à?

...

...

...

...

...

...

...

Một khoảng im lặng..

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

- CÁI Gì?!????

Karma nhướn mày nhìn phản ứng của những người đối diện.

- Sao?

- Cặp thành viên SA và FBI... - Maehara quay sang thì thầm với Isogai. - Chuyện này sao nghe có mùi nguy hiểm

Isogai khẽ gật.

- Vậy... Cậu là FBI? - Kayano nhìn Asano.

- Asano Gakushuu, rất vui được làm quen. - Asano khẽ cười.

Nagisa im lặng quan sát Asano. FBI...cô cũng không ngạc nhiên lắm sau tất cả những gì cô đã thấy ở cậu ta.

- Vậy bây giờ chúng ta vào vấn đề chính được rồi chứ, Agi... À không, Nagisa?

Nagisa giật mình. Cả những người còn lại cũng bất ngờ không kém.

- Sao... cậu biết tên...

Karma bật cười.

- Này, mọi người cũng biết tôi đã từng ở trong SA mà. Trí nhớ tôi dù tốt để lưu lại mọi gương mặt đấy. Mặt dù cũng cần mất một lúc để tôi nhớ ra.

- Trong khi chúng tôi chưa biết gì về cậu cả. - Sugino nhìn Karma.

- Chúng ta có thể tìm hiểu nhau sau. - Asano lên tiếng. - Bây giờ chúng tôi có thể biết rõ được không? Về chuyện các cậu định lấy mạng tên này ấy?

Nagisa im lặng một lúc lâu rồi đáp.

- Tôi được giao nhiệm vụ phải ám sát cậu. Nhưng rồi tôi lại biết cậu đã từng là người của SA.

- Chỉ vì thế mà cô định từ bỏ nhiệm vụ? - Karma nhướn mày.

- Tất nhiên là không. Tôi chỉ muốn biết lý do tại sao tổ chức muốn trừ khử cậu. Tôi không quen với việc ám sát một ai đó mà không có lý do.

Karma cười phá lên. Nagisa và những người còn lại ngỡ ngàng nhìn cậu.

- Vậy là các cậu đến gặp tôi, cho tôi biết thân phận của mình và muốn tìm một lý do để giết tôi?

- Tôi biết là nó hơi điên rồ. Chúng tôi đều biết trước khi quyết định đến gặp cậu. - Nagisa cau mày khó chịu.

- Vậy nếu tôi cho cô một lý do thì sao? Để xem... - Karma khẽ nhếch môi. - Kê phản bội chẳng hạn?

- Quả nhiên là do cậu đã phản bội tổ chức! - Kayano đứng bật dậy.

Sugino kéo Kayano ngồi xuống.

- Bình tĩnh nào Kayano. Chỉ là ví dụ thôi mà.

- Sao cậu tin rằng đó chỉ là một ví dụ? Có thể đúng là tôi là một tên phản bội và SA đang muốn trừ khử tôi vì điều đó lắm chứ. - Karma mỉm cười nhìn Sugino.

Asano bật cười khẽ và Nagisa cũng không thấy lạ gì với hành động đó. Cô cũng nhận ra.

- Cậu đang nói dối và thậm chí còn không buồn che giấu điều đó.

Sugino thay Nagisa nói ra suy nghĩ của cô cũng như của những người xung quanh lúc này. Họ đều có thể nhận ra Karma đang nói dối. Nhưng rõ ràng Karma có thể dễ dàng khiến cho họ tin vào những lời của mình - đánh lừa đối tượng là một kỹ năng cơ bản của sát thủ, nhưng cậu lại không làm thế.

- Các cậu cũng chuyên nghiệp đấy nh? Phải. Cậu ta không phải là một kẻ phản bội. - Asano nói.

- Vậy tại sao cậu lại rời tổ chức? - Isogai nhìn sang Karma.

- Hmm... Nói sao nhỉ...? - Karma ngả người ra sau, dựa vào lưng ghế, đôi mắt khép nhẹ lại trong vài giây rồi mở ra, chia sẻ một ánh nhìn ẩn ý. - Tôi biết được một vài chuyện thú vị đang diễn ra trong SA.

Nagisa, Isogai, Maehara, Sugino và Kayano ngạc nhiên nhìn Karma, đôi mắt họ mở to chứa đầy những thắc mắc. Chỉ có Asano ngồi bên cạnh thản nhiên chờ Karma nói tiếp, như thể vốn dĩ cậu đã biết những chuyện này rồi.

Không chờ ai hỏi thêm, Karma tiếp.

- Tổ chức có một mặt tối.

- Mặt tối? - Lúc này Isogai mới lên tiếng. - Ý cậu là sao?

Karma nhún vai.

- Đúng là có kẻ phản bội. Nhưng không phải là tôi.

- Cậu có thể nói rõ hơn được không? - Nagisa nói.

- Được chứ. Nhưng... - Karma cười khẽ. - Các cậu có tin tôi không?

- Chúng tôi có thể dễ dàng biết được cậu nói thật hay nói dối nên không cần bận tâm việc đó. - Maehara đáp.

Asano bật cười.

- Cậu ta có thể dễ dàng khiến các cậu tin vào một lời nói dối.

- Chúng tôi biết điều đó. Dẫu sao cậu ấy cũng là thành viên cấp S. Nhưng nếu cậu ấy là kẻ phản bội, tôi không nghĩ FBI sẽ đứng về phía cậu ấy. - Isogai nhìn Asano.

- Có thể tôi không phải là FBI. - Asano đáp.

- Nếu hai người thực sự là người xấu thì sẽ không hỏi chúng tôi những câu này giờ đâu. - Nagisa đảo mắt. - Chúng tôi sẽ tin các cậu, nên bắt đầu nói được chưa?

Karma cười lớn, cậu nhìn Nagisa với ánh mắt đầy thích thú.

- Tôi thích cô rồi đấy.

- Cảm ơn. - Nagisa nhún vai đáp lại. - Bắt đầu đi.

Karma nhấp một ngụm cà phê, nói chậm rãi.

- Khoảng hai năm trước, tôi tình cờ phát hiện một số chuyện lạ trong tổ chức. Một số thành viên khi làm nhiệm vụ bị cản trở một cách bất thường, một số khác thì nhận những nhiệm vụ khá kì lạ, nếu không tìm hiểu kĩ có lẽ họ đã giết phải người vô tội rồi.

- Giống như nhiệm vụ Nagisa vừa nhận? - Kayano chống cằm.

Karma cười lớn, ở bên cạnh Asano cũng không nhịn được và bật cười.

- Nếu như cô cho tôi là người vô tội thì đúng vậy.

Asano đảo mắt.

- Có thể nói nhiệm vụ của cô ấy hơi khác một chút được không? Vì tôi chẳng muốn miêu tả cậu bằng từ "vô tội" đâu.

Nagisa, Isogai, Maehara, Sugino và Kayano đồng loạt phì cười.

- Tôi không phản đối. - Karma nhún vai. - Quay lại vấn đề chính, nguyên nhân của những việc trên là gì, các cậu có biết không?

Cả nhóm im lặng suy nghĩ nhưng cuối cùng họ đều khẽ lắc đầu.

Karma cười.

- Rất đơn giản. Vì tất cả những nhiệm vụ ấy đều không phải do boss đưa ra.

- Ý cậu là sao? - Nagisa ngạc nhiên. - Vậy người giao những nhiệm vụ đó...

- Là nào là những kẻ phản bội? - Isogai tiếp lời.

- Đúng vậy. Tôi muốn tìm hiểu kĩ hơn để xem những kẻ đó là ai và đang có mục đích gì. Nhưng rồi có vẻ chúng nghi ngờ tôi nên việc điều tra khá khó khăn. Vậy nên tôi viện ra một lý do để rời tổ chức. Và việc điều tra từ bên ngoài có vẻ thuận tiện hơn nhiều, tôi có một số chỗ quen biết mà. - Karma chỉ sang Asano. - Như cậu ta chẳng hạn.

Maehara nhìn sang Nagisa.

- Vậy lý do mà Nagisa nhận nhiệm vụ đó...

- Có vẻ là để thử tiêu tôi. Kiểu như thử vận may ấy mà, nếu cô ấy giết được tôi thì mục đích của chúng coi như hoàn thành. Còn nếu không chúng cũng chẳng quan tâm Nagisa sẽ gặp chuyện gì nếu ám sát không thành.

- Bọn khốn đó... - Kayano lăm bằm.

- Nhưng có thể giả danh boss đưa ra nhiệm vụ mà không bị người trong SA nghi ngờ... Chúng cũng khá thật. - Isogai nhận xét. - Mà khoan đã, nếu nhiệm vụ đó không phải do boss đưa ra thì sao ngài ấy không biết, lẽ ra ngài ấy phải nhận ra chứ?

- Tất nhiên là boss biết. - Karma bình thản đáp. - Đó là lý do tôi có thể rời tổ chức một cách dễ dàng. Boss cũng muốn tôi điều tra mà.

Nagisa liên tục đảo chiếc thìa trong cốc cà phê của mình. Quá nhiều thông tin bất ngờ đến cùng một lúc khiến cô lẩn các bạn đều cảm thấy hơi choáng. Nhưng những chuyện này trở nên khá hợp lý khi xâu chuỗi lại với nhau, vậy nên họ cũng có thể chấp nhận chúng dễ dàng.

- Vậy cậu đã điều tra được gì rồi? - Nagisa thả chiếc thìa ra.

Karma nhìn sang Asano, cậu bạn gật nhẹ đáp lại.

- Mục tiêu của những kẻ phản bội... - Karma nói. - Là khử boss và biến SA trở thành một tổ chức tội phạm.

- Cái gì?!?

Karma nhìn về kính ngác của những người đối diện, một nụ cười lạnh lẽo về ra trong tâm trí cậu.

"Hoặc ít nhất đó là vỏ bọc bên ngoài."

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Hợp Tác

Nagisa nhấp một ngụm cà phê để lấy lại bình tĩnh trước khi tiếp tục hỏi Karma. - Cậu nói rõ hơn được không?

- Một nhóm người trong SA... - Karma đáp lại. - Đang có âm mưu thủ tiêu boss và chiếm lấy SA, biến nó thành tổ chức tội phạm lớn nhất thế giới.

- Tại sao? - Sugino cau mày.

- Đơn giản. - Asano trả lời thay Karma. - SA là một tổ chức có tầm ảnh hưởng khá lớn trong thế giới ngầm, khởi đầu của một tổ chức tội phạm từ đó thì không còn gì thuận lợi hơn.

Bầu không khí bỗng dưng trở nên im lặng một lúc lâu cho đến khi Isogai lên tiếng.

- Vậy ra cậu không phải kẻ phản bội... Mà là người theo dõi những kẻ phản bội.

Karma nhún vai.

- Các cậu cho là vậy cũng được.

-Mà... tôi hỏi cậu chuyện này được không? - Isogai tiếp.

- Chuyện gì?

Isogai im lặng một lúc lâu như suy nghĩ gì đó. Maehara bên cạnh lảng lảng quan sát cậu bạn. Cậu cũng như Nagisa, Kayano và Sugino đều hiểu Isogai đang định hỏi gì. Cuối cùng Isogai ngược lên nhìn Karma.

- Chúng ta... Đã từng gặp nhau chưa nhỉ?

Karma nhướng mày. Có vẻ như cậu khựng lại một chút nhưng chưa đầy một giây sau cậu nhanh chóng lấy lại nét mặt bình thường.

- Ý cậu là sao?

Isogai liếc nhẹ sang hướng khác vài giây sau đó lại nhìn thẳng vào mắt Karma.

- Tôi... Chúng tôi có cảm giác là đã từng gặp cậu ở đâu rồi.

- Không phải trong SA sao? Các cậu ở cùng tổ chức mà. - Asano đưa tay lên chống cằm.

- Không... Không phải trong tổ chức. Hình như là ở một hoàn cảnh khác.

- Ô... - Karma cười khê. - Tôi không nghĩ vậy. Có lẽ các cậu nhầm với ai rồi.

- Vậy à... - Isogai khê đáp lại nhưng vẫn kín đáo quan sát Karma.

Nagisa im lặng nhìn Karma. Con người này có một cái gì đó thật khó hiểu. Trừ những lần cậu ta cố ý để họ nhận ra thì hầu như còn lại cô không tài nào biết được khi nào cậu ta nói thật và khi nào cậu ta nói dối. Thái độ của cậu ta cũng rất đặc biệt. Nó toát lên dáng vẻ của một dân chuyên nghiệp trong thế giới ngầm nhưng lại khó...à không, có thể nói là gần như không thể nhận ra bên dưới một vỏ bọc hoàn hảo. Cậu ta dễ dàng điều khiển cảm xúc của bản thân cũng như có thể dễ dàng điều khiển suy nghĩ của người khác về mình. Đường như cậu ta có thể biến thành mọi con người mình muốn, cho dù là một học sinh trung học hay một sát thủ chuyên nghiệp của thế giới ngầm. Nagisa tự hỏi con người thật của cậu ta như thế nào.

Rồi cô lại kín đáo liếc sang Asano. Từ nay đến giờ cậu ta luôn bình thản trước cuộc nói chuyện của họ. Cô lại tự hỏi Asano hiểu được bao nhiêu về con người Karma. Một thành viên cấp S của SA và một FBI, cô thật sự thấy tò mò về hai người họ cũng như những chuyện mà họ đang điều tra.

Một ý nghĩ chợt loé lên trong đầu Nagisa. Cô quay sang Karma.

- Đây Karma... Thành viên cấp S chỉ đứng sau boss phải không?

- Cô cũng biết còn gì. Đúng vậy đấy.

- Vậy... - Nagisa nuốt nước bọt. Cô đang cố gắng tìm hiểu về bí ẩn số một của SA cũng như của thế giới ngầm - Cậu... Có từng gặp boss chưa?

Những người xung quanh nhìn Nagisa chăm chăm sau đó quay sang Karma chờ đợi. Có lẽ tất cả họ cũng đều muốn biết về chuyện này.

Karma nhún vai, thờ ra nhè nhẹ.

- Chưa. Mọi chuyện tôi trao đổi với boss đều là qua thư và email. Tôi thậm chí còn chưa từng nghe giọng của boss nữa mà.

- Ngay cả thành viên cấp S mà cũng... - Sugino lăm lăm - Người đứng đầu của chúng ta bí ẩn thật đấy.

- Vậy cậu có biết chút gì về ngài ấy không? - Kayano nhìn Karma.

- Ừm... Để xem... - Karma chống hai tay lên bàn, chấp hai bàn tay lại và tựa cằm lên đó. - Có lẽ boss có tính cách khá kì lạ.

- Kì lạ? - Những người xung quanh đều quay sang nhìn cậu.

- Khi tôi báo về việc có kẻ phản bội, ngài ấy tỏ ra khá thích thú. - Karma đáp lại.

Asano bật cười.

- Đúng là một con người kì lạ rồi.

- Chỉ có bấy nhiêu đó thôi à? - Nagisa vẫn không rời mắt khỏi Karma.

- Đó là tất cả những gì tôi biết.

Bầu không khí im lặng lại bao trùm lấy họ. Có vẻ như việc tìm hiểu về vị boss bí ẩn của họ quá thật khó khăn. Đôi khi họ cũng tự hỏi tại sao họ lại tuân theo mọi mệnh lệnh của một con người mà họ không biết chút gì. Nhưng có lẽ lòng tin tưởng đã sớm hình thành từ lâu trong họ khi họ biết lý do mà boss đề họ gia nhập vào tổ chức - những lý do xuất phát từ những hoàn cảnh đưa họ đến SA. Những kẻ phản bội có lẽ là những kẻ không hiểu hết về SA hoặc là chúng quá chán với việc làm việc cho một con người mà không ai biết rõ. Hoặc đối với chúng, thế giới của những kẻ tội lỗi - những kẻ mà chúng đã được lệnh phải giết từ tổ chức - thú vị hơn nhiều so với thế giới của những người âm thầm trừ khử những kẻ tội lỗi ấy.

Nagisa lại chìm trong những suy nghĩ của mình. Cuộc đời cô đã thay đổi rất nhiều kể từ khi cô trở thành một phần của tổ chức.

Một lúc lâu sau, Nagisa lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng.

- Karma, có thể cho tôi tham gia cùng các cậu được không?

Những người bạn xung quanh lại quay sang nhìn cô. Karma cũng thoáng ngạc nhiên trong vài giây rồi khê cười.

- Cô chắc chứ?

- Có kẻ muốn chiếm lấy tổ chức thì tôi sẽ không ngồi yên. Tôi tin tưởng tổ chức và boss. - Nagisa nhìn sang những người bạn của cô. - Vì ở SA có những người mà tôi tin tưởng.

Kayano, Isogai, Maehara và Sugino nhìn Nagisa trong vài giây, sau đó tất cả họ đồng loạt mỉm cười.

- Có thể để tất cả chúng tôi cùng tham gia không? - Isogai nhìn Karma. - Cùng dọn dẹp lũ phản bội đó. Nếu Nagisa đã tham gia thì chúng tôi đâu thể đứng ngoài nhìn.

Karma quay sang Asano. Cậu bạn khê nhún vai đáp lại.

- Càng đông càng có lợi mà. Dù sao chúng ta cũng cần giúp đỡ.

Karma khê liếc nhìn những người đối diện. Cậu cảm thấy phấn chấn đôi chút. Bởi những gì cậu tiết lộ với những người ở đây cũng như với Asano vẫn chưa phải là tất cả.

Thế nhưng cuối cùng cậu cũng quay ra mỉm cười với họ.

- Cứ vậy đi. Rất vui được hợp tác với các cậu.

Bạn đang đọc truyện *Thư Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Điều Tra

Sau lần gặp mặt hôm đó, Nagisa vẫn tiếp tục giả làm học sinh ở Kunugigaoka. Kayano và Sugino cũng đến trường theo gợi ý của Asano. Vì những kẻ phản bội vẫn rất dễ phòng với mọi động tĩnh của Karma, nếu họ đột nhiên xuất hiện cạnh Karma thì sẽ khiến chúng nghi ngờ và sẽ khó khăn hơn cho họ khi vẫn còn trong tổ chức. Vậy nên họ cứ giả là những học sinh bình thường và họ sẽ không bị nghi ngờ khi nói chuyện hoặc ở gần Karma. Theo những gì Isogai điều tra được thì dù cùng làm việc cho SA nhưng những kẻ đó vẫn chưa biết gì về họ.

- Như vậy cũng khá may mắn, nhưng tôi nghĩ sớm muộn chúng cũng sẽ biết thôi. - Karma nói.

Lúc này Nagisa, Karma, Kayano, Sugino và Asano đang ở trên tầng thượng của trường. Trong khắp khuôn viên của Kunugigaoka thì đây có lẽ là nơi thích hợp nhất để họ bàn bạc.

- Vậy nên khi còn có thể thì các cậu nên cố gắng thu thập càng nhiều thông tin càng tốt. Nếu chúng biết được thì sẽ phải tìm cách đối phó sau. - Asano dựa lưng vào lan can.

- Mà các cậu có biết chút gì về chúng không? - Sugino hỏi.

- Một chút. - Karma đáp lại. - Chúng có khoảng hai mươi người, hầu hết chỉ là những kẻ cấp thấp thôi, nhưng có bốn kẻ mà các cậu phải đặc biệt đề phòng.

Karma ngưng một lúc rồi nói tiếp.

- Đầu tiên là Dass, hắn là một trong những thành viên ưu tú của SA, ban đầu cũng rất trung thành với tổ chức nhưng dần dần hắn cảm thấy bức tức với việc tuân theo mệnh lệnh của một người mà mình không được biết chút gì, vậy nên hắn tham gia với những kẻ phản bội.

Karma lấy ra một tập giấy và đưa cho Nagisa, trong đó có tên, ảnh và một số thông tin cơ bản về những kẻ mà cậu đã điều tra được. Kayano và Sugino cũng chụm lại xem. Họ vừa đọc những thông tin ấy vừa nghe Karma nói tiếp.

- Tiếp đến là Kill và Ripper, chúng là hai tên tội phạm của thế giới ngầm. Tôi không biết tên thật của chúng, nhưng chúng là những kẻ tàn bạo và xấu xa nhất. - Karma ra hiệu cho Nagisa lật sang trang tiếp theo. - Hai tên đó có trong danh sách đen của tổ chức. Và vì lẽ đó chúng tham gia để xóa sổ SA.

Nagisa lật trang giấy lên và đúng như Karma nói, hai cái tên Kill và Ripper nằm ở đầu danh sách đen và được đưa vào loại nhiệm vụ đặc biệt của SA. Tuy nhiên chưa ai giết được hai tên này.

- Cả cậu cũng không ám sát được hai tên này sao? - Kayano ngẩng lên nhìn Karma.

- Chưa biết nữa... - Karma nhún vai. - Mặc dù chúng có tên trong danh sách đen nhưng boss chưa bao giờ giao chúng cho tôi.

- Tại sao?

- Chẳng rõ. Boss nói nếu giao cho tôi thì chẳng còn gì là thú vị nữa.

- "Thú vị"? - Nagisa, Kayano và Sugino tròn mắt.

- Quả nhiên boss của các cậu là một người kì lạ. - Asano bật cười.

- Thôi chuyện của boss nói sau. - Nagisa nói. - Còn tên cuối cùng thế nào?

Ánh mắt Karma có phần tối lại đôi chút. Cậu im lặng một lúc khá lâu rồi mới đáp lại.

- Nash. Hắn là tên nguy hiểm nhất trong số chúng. Một tên có đầu óc sắc bén và khả năng ám sát không thua gì tôi. Là thành viên cấp S bị che giấu của SA.

- Cấp S!?! - Kayano sùng sốt. - Tôi tưởng cậu là thành viên cấp S duy nhất của SA chứ?

Karma dựa lưng vào lan can.

- Tôi đã nói là bị che giấu mà. Vì hắn thực hiện nhiệm vụ rất tốt nhưng lại chỉ biết hoàn thành nhiệm vụ bằng mọi giá và rất nhiều lần suýt làm liên lụy đến người vô tội. Vậy nên dù hắn có tài boss cũng không muốn công khai thừa nhận khả năng của hắn. Nhưng một mặt nào đó tôi và boss cũng phải thừa nhận rằng hắn là một tên chuyên nghiệp.

Nagisa nhìn vào bức ảnh của người tên Nash. Cô cũng đã từng gặp tên này vài lần trong tổ chức và đúng như lời Karma nói, ngay từ vẻ bề ngoài hắn đã toát lên những nét của một con người chuyên nghiệp, nhưng luôn luôn toả ra một sự u ám rất khó gọi tên.

- Nash là người cầm đầu những kẻ phản bội à? - Nagisa hỏi Karma.

- Đúng vậy. Hắn chán ghét với việc khả năng của mình bị hạn chế dưới quyền của boss và nghĩ rằng thế giới của tội phạm sẽ khiến hắn tự do hơn, và rằng hắn thích hợp làm lãnh đạo hơn... - Karma hướng ánh mắt ra xa, giọng nói có chút khó chịu. - ... Mà không biết rằng chính hắn mới là người đang tự trói buộc bản thân khi không biết suy nghĩ kỹ hơn. Một kẻ chỉ biết hoàn thành mục tiêu của mình bằng mọi giá, bất chấp an nguy của người khác.

Nagisa nhìn Karma. Đôi mắt màu cam nhạt hơi trầm xuống, ánh mắt cậu hướng ra xa xăm và mái tóc đỏ bay nhẹ trong gió ánh lên dưới những tia nắng. Khác với vẻ kiêu ngạo pha chút tinh nghịch mọi khi, gương mặt Karma lúc này trông thật đẹp và trong một thoáng hai má Nagisa đã xuất hiện vài vệt hồng.

- Vậy đó là bốn tên nguy hiểm nhất à? - Sugino lên tiếng làm Nagisa khẽ giật mình. Cô lắc nhẹ đầu để xua tan những cảm xúc vừa rồi mà không biết rằng ở phía đối diện Karma đang lẳng lặng mỉm cười thích thú.

- Đúng vậy. Tôi vẫn đang nhờ người điều tra thêm.. À không, phải là Asano nhờ người điều tra thêm. Hai nguồn tin mật rất đáng tin cậy của FBI.

Nagisa, Kayano và Sugino nhanh chóng nhận ra hai người Karma vừa nói đến.

- Itona và Nakamura?

Karma nhướn mày.

- Ô, các cậu biết hai người họ à?

- Gần đây họ cũng trở thành nguồn tin của SA. Cậu biết đấy, quan hệ giữa FBI và SA đang trở nên tốt hơn. - Asano trả lời thay cho những người còn lại.

- À...

Karma tách lưng khỏi lan can và đứng thẳng người lại.

- Hôm nay bàn luận đến thế thôi, các cậu tiếp tục theo dõi xem trong nội bộ SA có thêm chuyển biến gì không giúp tôi nhé.

- Rõ rồi. - Sugino đáp lại sau đó cậu, Kayano và Asano quay đi. Nagisa cũng định bước đi thì Karma kéo tay cô lại.

- À, cô có thể ở lại một lúc không?

Nagisa tròn mắt nhìn Karma, sau đó cũng gật nhẹ.

Đội cho bóng ba người kia đã khuất, Nagisa mới ngược lên nhìn Karma.

- Vậy... Cậu có chuyện gì đây? - Cô lại nhìn xuống bàn tay mình. Từ này giờ Karma vẫn chưa bỏ tay cô ra.

- Cô nhớ lần Isogai hỏi tôi có phải chúng ta đã từng gặp nhau ở đâu không?

Nagisa chớp mắt nhìn Karma.

- Có, và cậu trả lời là không.

Karma khẽ mỉm cười.

- Một phần trong đó là nói dối đấy.

Đứt lời cậu kéo mạnh Nagisa đến gần mình và hôn lên môi cô.

Nagisa giật mình. Hai mắt cô mờ to đầy ngạc nhiên. Hai bàn tay cô đặt lên ngực Karma định đẩy cậu ra nhưng không hiểu sao cô lại không thể làm được. Karma kết thúc khoảnh khắc đó khá nhanh. Đến khi Nagisa đã có thể tự chủ lại và đang định đẩy cậu ra thì cậu đã chủ động dứt ra khỏi cô, nhưng trên môi lại nở một nụ cười ẩn ý.

- Tôi đã từng gặp cô rồi. Rất nhiều lần là đằng khác. Nhưng còn cô thì chắc là không đâu, Nagisa ạ.

Karma thả tay Nagisa ra và bước đi, không quên thì thầm một câu cuối khi bước qua cô.

- Tôi có một chuyện quan trọng muốn nói với cô. Nhưng bây giờ chưa phải lúc.

Đến khi bóng Karma đã khuất, Nagisa vẫn chưa hết bất ngờ. Cô đứng chôn chân tại chỗ, hai má đỏ bừng lên và cảm xúc thì hỗn loạn. Thái độ của Karma bình thản đến khó tin. Con người này làm cô bất ngờ hết lần này đến lần khác và lần này lại làm một cô nàng sát thủ có thể bình tĩnh trong mọi tình huống như cô bối rối ra mặt.+ Nhưng hơn hết cả, điều làm cô suy nghĩ nhiều nhất là nụ cười khi Karma kéo cô về phía mình. Không muốn thừa nhận nhưng khoảnh khắc đó tim cô đã đập nhanh hơn một nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Bắt Đầu

- Nagisa? Isogai vẫy vẫy tay trước mặt Nagisa khi thấy ánh mắt cô có vẻ lơ đãng.

- H...hả?

Nagisa giật mình quay lại nhìn Isogai. Không chỉ Isogai mà cả Maehara và Kayano cũng đang nhìn cô chăm chăm.

- Cậu có nghe bọn tớ vừa nói gì không? - Kayano cau mày.

Nagisa lúng túng.

- À...ừm... Các cậu vừa nói gì nhỉ...?

Maehara nhìn cô.

- Hôm nay cậu sao thế? Tâm trí đề đi đâu vậy? Nên nhớ là bây giờ chúng ta đã tham gia vào một chuyện không hề đơn giản đâu đấy.

Nagisa ngẩn ngơ. Đứng là từ này đến giờ cô không chú tâm lắm vào việc họ đang bàn. Có vẻ như chuyện ngày hôm qua vẫn còn lờ mờ trong đầu cô. Cô không nghĩ rằng nó lại ám ảnh mình đến thế. Một sát thủ chuyên nghiệp có thể xử lý bất cứ tình huống nào nhưng lại bị bối rối bởi một nụ hôn thoáng qua, Nagisa len lén thở ra. Cô càng lúc càng đau đầu với anh chàng tóc đỏ kì lạ kia. Nhưng cô lại càng không hiểu được chính mình lúc này. Trước nụ hôn đó, cô không tức giận cũng không quá rung động.

- Xin lỗi. Tớ hơi mất tập trung chút thôi. - Nagisa cười trừ. - Thôi các cậu nói lại cho tớ nghe đi.

Kayano thờ dãi rồi nói lại với cô về việc họ đã nhận ra được một số người có vẻ là những kẻ phản bội trong SA. Họ chăm chú lắng nghe mà không để ý đến chàng trai tóc cam ngoài cửa đang nháu mày nhìn Nagisa sau đó khẽ cười bước đi. *** - Hôm qua có chuyện gì giữa hai người à?

Karma vừa đưa cốc cà phê lên định nhấp một ngụm, nghe Asano nói liền dừng lại vài giây sau đó đặt cái cốc xuống.

- Gì cơ?

- Cậu và Nagisa. - Asano một tay chống cằm, nhìn Karma cười ẩn ý. - Cậu đã làm gì mà hôm nay cô nàng sát thủ đó phải ngơ ngác mất tập trung vậy?

Karma chớp chớp mắt nhìn Asano vài giây sau đó thì suýt nữa là cười phá lên, nhưng cậu đã kiềm chế lại và chỉ mỉm cười khẽ.

- Sao cậu biết là cô ấy mất tập trung.

- Hôm nay tôi có đến chỗ họ định nói vài chuyện nhưng tự dưng thấy cô ấy như vậy nên đi luôn. - Asano nhún vai. - Nếu đã có người mất tập trung thì có khả năng là tôi phải nói lại ít nhất hai lần, vậy nên đề lần nào cô ấy thực sự tập trung thì tốt hơn.

- Sát thủ chuyên nghiệp của SA mà chỉ mới vậy đã bối rối rồi à... - Karma lăm bắm, miệng cười thích thú. - Đúng là đáng yêu thật.

- Này, cậu...

Karma không để ý đến Asano, khẽ đưa ánh mắt ra ngoài khung cửa kính.

- Thay đổi nhiều thật đấy...

Asano nhìn Karma, cậu hiểu ngay là Karma không nói về sự thay đổi của khung cảnh ngoài kia.

- Cậu đã từng gặp cô ấy rồi à?

Karma quay lại nhìn Asano, khẽ nở một nụ cười.

- Cứ cho là vậy đi. ***

Buổi chiều hôm ấy, họ lại gặp nhau để bàn luận ở một hiệu sách cũ nhỏ ở cuối phố.

- Tôi không biết là tổ chức có một căn cứ như thế này đấy. - Maehara cùng những người còn lại theo Karma đi lướt qua những kệ sách đồ sộ.

- Rất ít người biết nơi này. - Karma đáp lại sau đó quay sang khẽ gật nhẹ với người đàn ông trung niên ngồi ở quầy tính tiền. Ông ta chỉ lướt nhẹ ánh mắt qua những người phía sau Karma sau đó ném một chiếc thẻ nhỏ cho cậu.

- Mà nói thẳng ra thì chỉ có boss và những thành viên cấp cao nhất của tổ chức mới được biết đến nơi này. Nó như là một căn cứ mật dành cho trường hợp xảy ra chuyện nội bộ như lúc này. - Karma mở cánh cửa gỗ bên cạnh chỗ quầy tính tiền và ra hiệu cho cả nhóm bước vào trong.

Bước qua khỏi cánh cửa, Karma lại dẫn họ xuyên qua những kệ sách cũ đến cuối căn phòng. Cậu bóc nhẹ một lớp giấy dán tường để lộ ra một rãnh nhỏ dài hẹp sau đó trượt nhẹ tấm thẻ đã nhận khi nãy lên cái rãnh ấy. Một tiếng "tít" nhỏ vang lên và bức tường trước mặt họ tách ra để lộ một cánh cửa. Những người phía sau lưng Karma ngạc nhiên nhìn căn phòng phía sau cánh cửa đó.

- Đặt căn cứ mật kiểu này... Boss quả nhiên là một người kì lạ. - Sugino nhận xét.

- Tôi đã nói rồi mà. - Karma nhún vai rồi ra hiệu cho mọi người bước vào trong.

Sau khi cánh cửa khép lại, Karma quay ra.

- Từ nay nếu có chuyện gì cần bàn luận cứ đến đây. Coi như là căn cứ của chúng ta.

- Vậy hôm nay chúng ta đến đây làm gì? Mà cậu bạn FBI của cậu đâu? - Maehara nhìn quanh.

- Asano hả? Cậu ta có vài chuyện cần làm. - Karma khẽ mỉm cười. - Có liên quan đến chúng ta đấy. Các cậu sẽ được biết sau.

- Có chuyện gì cần bàn đây? - Sugino nhìn Karma. - Tôi không nghĩ cậu đưa chúng tôi đến đây chỉ để biết chỗ này.

Karma bật cười.

- Tất nhiên là không. Tôi muốn nói về chuyện các cậu muốn tham gia vào trận chiến này. Ừm... Mặc dù tôi lần các cậu đều đã đồng ý nhưng các cậu vẫn chưa thể thực sự tham gia được.

Cả nhóm hơi khựng lại đôi chút.

- Và lý do là...? - Kayano nhìn Karma.

- Đây là chuyện nội bộ của SA. Nếu các cậu tham gia thì phải có sự đồng ý của boss đúng không, kiểu như nhiệm vụ ấy. Tôi đã có rồi nhưng các cậu thì chưa.

Isogai cau mày.

- Chẳng lẽ ý cậu là chúng tôi không thể tham gia vào chuyện này?

- Không. Tôi đã nói về các cậu với boss. Và ý tôi là các cậu chỉ còn phải chờ lệnh của boss và chúng ta sẽ cùng nhau chính thức đối đầu với những kẻ phản bội.

Karma vừa dứt lời thì cánh cửa sau lưng họ bật mở, người đàn ông ở quầy tính tiền khi nãy bước vào, đưa cho Karma một phong bì sau đó lặng lẽ đi ra.

Sau khi cánh cửa đã khép lại, Karma mới từ từ mở phong bì ra. Ánh mắt cậu lướt nhanh qua nội dung của tờ giấy bên trong, đôi môi vẽ nên một nụ cười khẽ.

- Vừa mới nhắc.

Nói rồi Karma đưa lại tờ giấy cho Nagisa, những người còn lại cũng di chuyển đến gần cô.

Tờ giấy màu bạc, với dấu hiệu của SA ngay góc phải. Nội dung bên trong dài hơn bất cứ những nhiệm vụ nào mà họ đã từng đọc. "Rất vui khi biết các cô cậu cũng đã tham gia với Akabane. Thật tốt khi mọi người đều là những người giỏi nhất trong SA và cũng là những người tôi tin tưởng nhất.

Nhưng trước mắt mong các cô cậu giữ kín chuyện này với những thành viên khác của SA. Mọi người đều là những thành viên lâu năm nhất trong tổ chức, tôi cũng đã biết rõ về các cô cậu nhưng còn những người khác thì tôi vẫn chưa thể hoàn toàn đặt lòng tin vào. Tôi không muốn có nhiều người tham gia để rồi sau đó họ đột nhiên phản bội. Và trên hết, tôi không muốn sự việc này làm kinh động đến nội bộ SA cũng như thể giới ngầm.

Nhưng chuyện này vẫn cần phải kết thúc. Vậy nên, hãy kết thúc nó. Trong im lặng.

Chúng ta sẽ chấp nhận bước vào trận chiến này.

Và mệnh lệnh đặc biệt của tôi: Tất cả phải an toàn trở về.+ Nhiệm vụ đặc biệt từ Silver Assassins. Chúc may mắn.

nt-weightnormal">

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đã Từng Gặp Nhau

Nagisa chán nản gục đầu xuống bàn. Cô đang dần dần ngán ngẫm với việc phải đến trường. Nhưng có lẽ cô phải chịu đựng một thời gian dài nữa, bởi nhiệm vụ của họ đã bắt đầu.

Nhiệm vụ đặc biệt.

Nagisa cũng đã từng nghe về nhiệm vụ đặc biệt, nhưng rất hiếm. Chỉ những trường hợp đặc biệt nhất boss mới đánh dấu là nhiệm vụ đặc biệt và chỉ những thành viên cấp cao nhất mới được nhận những nhiệm vụ này. Những nhiệm vụ cấp cao, nguy hiểm và cần có sự chuyên nghiệp.

Và có lẽ boss của họ đã tin rằng sự việc lần này không hề đơn giản.

Nagisa nhìn ra ngoài cửa sổ. Đúng là không đơn giản thật. Họ đang phải đối mặt với hai tên tội phạm nằm trong danh sách đen của tổ chức, một thành viên ưu tú của SA, và một thành viên cấp S bị che giấu, chưa kể đến những kẻ theo sau khác. Những gì cô và các bạn biết về chúng vẫn còn rất mập mờ. Nagisa cảm nhận được sự nguy hiểm đến từ những kẻ ấy. Rất rõ ràng. Những linh cảm ấy của cô đang mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Lần đầu tiên, kể từ khi gia nhập SA, cô cảm thấy lo lắng trước một nhiệm vụ.

Mặc dù họ vẫn chưa biết làm gì. Karma nói rằng họ đang trong quá trình thu thập thông tin, nhưng cô tự hỏi, khi đã có đủ thông tin thì họ sẽ làm gì tiếp theo. Trực tiếp đối đầu với chúng, lập một kế hoạch tấn công bất ngờ? Hay là chờ đợi những động tĩnh của chúng trước. Nagisa tự hỏi với kinh nghiệm của mình Karma sẽ quyết định như thế nào.

Rồi cô lại thoáng do dự khi nghĩ về Karma. Trước đây cô chỉ xem cậu như một mục tiêu trong nhiệm vụ của cô. Khi biết được sự thật về cậu thì trong suy nghĩ của cô cậu là một thành viên cấp cao trong tổ chức. Nhưng kể từ lúc Karma hôn cô trên sân thượng của trường, suy nghĩ của cô về cậu đã phức tạp hơn. Nagisa không nghĩ về nụ hôn, điều làm cô phải suy nghĩ nhiều nhất là nụ cười của Karma lúc đó. Nó không giống với bất cứ nụ cười nào của Karma mà cô từng thấy từ trước đến nay. Và trên hết, cô cảm thấy có chút gì đó rất thân quen.

Nagisa rời mắt khỏi khung cửa sổ. Có lẽ Karma nói đúng. Họ đã từng gặp nhau ở đâu rồi. Nhưng có một câu nói của Karma mà cô không tài nào hiểu được.

"Tôi đã từng gặp cô rồi. Rất nhiều lần là đằng khác. Nhưng còn cô thì chắc là không đâu, Nagisa ạ."

Và một câu nói khiến cô rất tò mò.

"Tôi có chuyện quan trọng muốn nói với cô. Nhưng bây giờ chưa phải lúc."

Nagisa lại gục đầu xuống bàn và lại tự hỏi tại sao bản thân lại nghĩ về chàng trai tóc đỏ ấy nhiều như vậy.

- Chẳng lẽ mình thích cậu ta rồi?

Nagisa giật mình nhìn lên. Kayano đang đứng cạnh chỗ cô từ lúc nào.

- Cậu nói vậy là sao Kayano? - Nagisa cau mày nhìn cô bạn.

- Cậu đang nghĩ về Karma như vậy hả? - Kayano tìm tìm cười rồi ngồi xuống cạnh Nagisa. - Đừng nói là sát thủ lạnh lùng biết yêu rồi nha.

- Lâm gì cô. - Nagisa thoáng đỏ mặt, nhìn ra chỗ khác.

- Thật sao? Tớ quen cậu đủ lâu để hiểu cậu đang nghĩ gì đó.

- Tớ còn không hiểu làm sao mà cậu hiểu? - Nagisa nhăn nhó.

- Cậu không hiểu? - Kayano nghiêng người về phía Nagisa, mỉm cười thích thú.

- À...không... Tóm lại là không có gì đâu. Những điều cậu nghĩ cũng không có gì đúng đâu. - Nagisa đứng bật dậy đi ra ngoài, bỏ lại Kayano phía sau đang nhìn theo cô, môi vẫn giữ nguyên nụ cười.

Nagisa bước dọc theo hành lang, cố gắng điều chỉnh lại cảm xúc của mình. Cô đang nghĩ gì thế này. Chẳng lẽ cô lại rung động chỉ vì một nụ hôn thoáng qua... vì một nụ cười thôi sao? Cứ cho là họ đã từng gặp nhau, nhưng những cảm xúc này đến như thế vẫn là quá đột ngột.

Cô thật sự thích cậu ta chỉ vì thế thôi sao?

Nagisa lại đỏ mặt khi nghĩ về điều đó và rồi lại lắc đầu xua tan những suy nghĩ của mình. Cô đang nghĩ gì thế này. Họ đang có một nhiệm vụ, một trận chiến trước mắt. Đây không phải là lúc cô để những cảm xúc ấy chiếm lấy mình.

- Nagisa?

Nagisa lại giật bản mình. Sao dạo này cô lại thường xuyên bị làm cho giật mình thế không biết.

Nagisa ngẩng lên và lại giật mình thêm một lần nữa. Cậu con trai tóc đỏ đang ngồi vắt vẻo trên một ngọn cây sau trường và chăm chú nhìn cô.

- Hiếm khi thấy cô đến chỗ này đấy nhì.

Nagisa chớp mắt, sau đó nhìn xung quanh. Cô không để ý là mình đã đi ra phía sau khuôn viên trường từ lúc nào.

- Thế cậu làm gì ở đây? - Nagisa quay lại nhìn Karma.

- Cúp học, dĩ nhiên rồi. - Karma cười lớn. - Chỉ những người thích trốn khỏi những giờ học chán ngắt như tôi mới thường xuyên đến chỗ này thôi.

Nagisa nhún nhảy. Sao cậu ta có thể thân nhiên trò chuyện với cô đến vậy sau lần đó nhì.

- Vậy còn cô thì sao?

- Há? - Nagisa lúng túng.

- Có đến đây làm gì vậy?

- Ừm... Tôi cũng không hiểu tại sao mình lại đến đây...

Karma cười phá lên, suýt thì ngã khỏi cành cây.

- Này này...cậu cười cái gì...

Karma dứt cơn cười.

- Cô đúng là đáng yêu thật. - Cậu nhìn thẳng vào cô. - Chứ không phải cô tìm tôi à?

- Cậu đang nghĩ gì thế hả?

Karma chờ đợi một nét đỏ mặt thoáng qua từ Nagisa nhưng không có gì cả. Cậu không biết Nagisa phải cố gắng kiềm chế lắm để không khiến cho gương mặt mình giống hệt quả cà chua.

Một khoảng im lặng khó chịu giữa họ đột nhiên xuất hiện và kéo dài.

- Này Karma.

Nagisa bắt ngờ lên tiếng, lần này đến lượt Karma giật mình.

- Gì?

- Cậu... Đã gia nhập SA bao lâu rồi?

Karma chớp chớp mắt nhìn Nagisa trong khi cô chỉ muốn đập đầu vào tường. Cô đang hỏi một chuyện chẳng hợp hoàn cảnh chút nào để che đi sự bối rối của mình sao?

"Càng khiến nó lộ rõ hơn thôi." Nagisa khẽ sờ nghĩ.

Karma khẽ phì cười, rất nhanh, sau đó vẫn thân nhiên trả lời cô.

- Tôi không nhớ rõ nữa, hình như là rất lâu rồi. - Cậu nhún vai. - Tôi không để ý lắm đến thời gian.

- Vậy à...

- Cô chỉ muốn phá vỡ không khí im lặng giữa hai chúng ta thôi à?

Nagisa im lặng không đáp lại, đưa ánh mắt sang hướng khác.

Karma nhảy xuống khỏi ngọn cây.

- Có vẻ như tôi làm cô khó xử nhì. Xin lỗi vì hành động của tôi lần trước.

Đứng bước trước mặt cô, cậu mỉm cười.

- Tôi chưa từng thấy cô cười với tôi nhì? Ngày mai gặp lại có thể cho tôi thấy cô cười không? Tôi nghĩ là nụ cười của cô rất đẹp.

Nói rồi Karma bước đi, cậu còn nói với lại gì đó về việc thay đổi ý định cúp học lần này hay gì đó, nhưng những lời đó đã rơi lại xuống khoảng không phía sau Nagisa.

Bởi vì một chuyện khác đang choáng lầy tâm trí cô.

Nagisa đứng lặng người. Nụ cười đó... "...lần sau gặp nhau cho tớ thấy cậu cười nhé! Tớ nghĩ là nụ cười của cậu rất đẹp."

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chạm Trán

...lần sau gặp nhau cho tớ thấy cậu cười nhé! Tớ nghĩ là nụ cười của cậu rất đẹp."

...

...

"Là cậu ta à..."

Nagisa chống hai tay lên lan can, mắt nhìn xa xăm ra khung cảnh thành phố.

"Akabane... Karma." ***

Karma nhú mày, đọc đi đọc lại tin nhắn chỉ vồn vện vài dòng trên điện thoại. Cậu ngẩng lên nhìn Asano thối mác.

- Đúng như những gì cậu đọc được đấy. Là ông ấy.

- Quả nhiên việc cô ấy gia nhập SA không phải là ngẫu nhiên. - Karma lăm bằm

- Ô, cậu nói đã từng gặp cô ấy mà. Nhờ vậy mà hai người có cơ hội gặp lại nhau còn gì. - Asano cười. - Mặt dù hoàn cảnh hơi lạ chút.

- Tôi cũng muốn lần gặp này cảm động một chút chứ... - Karma bật cười. - ...Nhưng chúng ta đang có một vấn đề lớn phía trước.

Asano chống cằm, ánh mắt thay đổi.

- Về chuyện đó... Hình như chúng đã bắt đầu hành động.

Ánh mắt của Karma cũng thay đổi.

- Hôm qua tôi có nói chuyện với Isogai... - Asano tiếp - Cậu ta báo trong mấy ngày nay có khá nhiều thành viên SA bị thương khi làm nhiệm vụ. Một số chỉ là thương tích nhẹ nhưng một số lại khá nguy hiểm.

- Và lý do họ bị thương?

- Họ bị tấn công.

- Có biết được mục đích của những kẻ tấn công là gì không? - Karma khẽ nhướn mày.

- Không. Nhưng cậu có thể tự suy ra đấy. - Asano nhìn thẳng vào mắt Karma - Những người bị tấn công là những thành viên lâu năm nhất trong SA.

Karma nhú mày. Chỉ vài giây sau ánh mắt cậu lại thay đổi.

- Loại bỏ những ai có nguy cơ là trở ngại. - Cậu lăm bằm. - Nhưng chỉ bị thương..

Asano cười khẽ, tiếp lời.

- Hoặc là vì họ là những sát thủ chuyên nghiệp nhất của SA và những kẻ tấn công chưa đủ nguy hiểm, hoặc là mục đích của chúng không phải là giết họ.

Karma khẽ thờ ra.

- Chúng cũng đâu gặp khó khăn gì nếu thực sự muốn giết họ.

- Vậy theo cậu chúng muốn gì? - Asano nhướn mày.

Karma im lặng một lúc, ánh mắt cậu nhìn ra xa.

- Một lời thách thức...chẳng? ***

Nagisa bước từng bước nhẹ tênh trên con đường từ trường về nhà. Đầu óc cô lại xoay quanh hai chuyện. Nhiệm vụ đặc biệt và anh chàng tóc đỏ kia. Kayano cứ liên tục báo rằng cô đã thích Karma.

Và bây giờ cô lại bối rối khi Kayano nói đến chuyện đó.

Từ trước đến nay, cô chỉ biết đến sự căng thẳng khi theo dõi mục tiêu, sự lạnh lùng khi tước đi mạng sống của những kẻ có trái tim thối nát, sự nhẹ nhõm khi một nhiệm vụ nữa hoàn thành suôn sẻ.

Cô chưa từng biết đến sự rung động trước một người.

Vậy nên cô không biết phải gọi tên những cảm xúc này của mình là gì. Đã thế...

Nagisa siết chặt quai túi. Có lẽ cậu nhóc tóc đỏ bảy tuổi ngày ấy và cũng con người ấy mười năm sau chưa bao giờ biết, khi bóng cậu biến mất trên con đường còn ướt sũng nước sau cơn mưa đó... đã có một tia sáng rất mong loé lên trong đôi mắt màu sapphire bé nhỏ ấy... Một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng Nagisa. Cô quay ra sau, ánh sáng màu bạc của một thứ vũ khí sắt nhọn loé lên nơi khoe mắt cô. Phập

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

... Nagisa liếc nhìn vết rách dài trên tay áo. Chỉ trong một khoảnh khắc cô đã nhanh nhẹn né khỏi lưỡi kiếm sắc nhọn lao về phía mình. Ánh mắt cô lại chuyển sang kẻ đối diện. Một gã thanh niên trông lớn hơn cô vài tuổi, da đen sạm, mái tóc hơi dài với phần mái loà xoà trước trán và đôi mắt chứa đựng sự man rợ với một thanh kiếm cỡ trung bình trên tay và một bao dao nhỏ đeo bên hông.

Nagisa sững người. Cô biết kẻ này. Kill. Tội phạm trong danh sách đen của tổ chức.

Một trong bốn kẻ đứng đầu nguy hiểm nhất của những kẻ phản bội.

Hắn ngược lên nhìn Nagisa, trên gương mặt hiện lên một cái nhếch mép đầy thách thức.

- Yo... - Cái giọng hơi khan của hắn làm Nagisa khẽ rùng mình. - Nghe nói cô là một trong những người đang tham gia với tên tóc đỏ của SA nhỉ?

"Bị phát hiện sớm thật."

Nagisa điều chỉnh lại hơi thở. Bàn tay cô thận trọng lần ra sau lưng, nhẹ nhàng rút khẩu súng giắt ở bên hông. *** - Đã lâu không gặp, Itona. - Karma mỉm cười, chờ cho cậu con trai tóc bạc với một dải băng ca rô quấn ngang đầu ngồi xuống ở đối diện. - Ừm... Từ khi nào ấy nhỉ?

- Từ lúc cậu rời SA. - Itona thản nhiên đáp.

- Trông cậu vẫn ổn nhì?

- Không hẳn. Đi thu thập thông tin cho các cậu thì cũng mệt lắm đấy. - Itona nhấp một ngụm từ cốc trà vừa được mang ra. - Toàn đòi hỏi những chuyện oái oăm.

Karma bật cười.

- Xin lỗi nhé.

Itona nhìn Karma vài giây rồi nói.

- Cậu vẫn chẳng thay đổi gì nhì? - Một cái nhếch môi khẽ lướt qua trên gương mặt Itona. - Lúc nào cũng cười để che giấu sự nguy hiểm của mình.

Một đường cong hoàn hảo vẽ trên môi Karma.

- Đừng nói thế chứ. Tôi làm gì đáng sợ đến vậy.

- Thật sao? - Itona ngả người ra sau. - Cậu đã nói cho họ về nó chưa? Thông tin đầu tiên tôi cung cấp cho cậu một năm trước.

- Một phần thôi.

- Biết ngay mà. - Itona cười khẽ.

Karma nhún vai.

- Nhưng chỉ vì thế thì đâu thể gọi tôi là một người nguy hiểm.

- Cậu nói đúng. - Itona lại nhấp một ngụm trà. - Gọi là ngu ngốc thì đúng hơn.

- Tôi có nên cảm thấy bị xúc phạm không đây?

Itona nhún vai.

- Tuy cậu. Có lẽ ý của tôi khi nói cậu nguy hiểm, là nguy hiểm với những mục tiêu ám sát của cậu kia.

- "Có lẽ"? Tôi nên hiểu từ này như thế nào đây?

- Như thế nào vẫn tùy cậu. Giờ thì cho tôi biết tại sao lại gọi tôi ra đây được không?

Karma dựa người vào lưng ghế.

- Itona này, cậu biết được bao nhiêu... - Karma cười khẽ - ...về boss của SA?

Itona hơi khựng lại vài giây, sau đó nhìn Karma mỉm cười ẩn ý.

- Cậu muốn biết à?

- Không hẳn... - Karma nhún vai - Tôi chỉ muốn hỏi là...

Một tiếng động lớn vang lên trong tai Karma. Cậu sững lại vài giây, sau đó đứng bật dậy.

- Xin lỗi nhé, lần sau chúng ta sẽ nói chuyện.

Nói rồi cậu vội vã rời khỏi quán cà phê, tay chạm nhẹ vào cái tai nghe nhỏ bên tai đã được giấu đi dưới lớp tóc đỏ.

Itona nhìn theo cho đến khi bóng Karma khuất hẳn. Cậu quay lại thản nhiên nhắm nháp nốt chỗ trà còn lại.

"Cậu không cần phải hỏi tôi. Tôi biết phải làm gì mà..."

Itona đặt cái cốc xuống, lấy chiếc điện thoại trong túi ra.

- Nakamura à? Lần này không thu thập thông tin nữa, chúng ta cũng phải tham gia rồi. Gọi cho Asano đi. Nhiệm vụ.

Ở một góc thành phố, cô gái tóc vàng khẽ dựa lưng vào tường, đáp lại ngắn gọn.

- Khi nào?

Itona đẩy nhẹ cốc trà sang một bên, khẽ cười.

- Sắp rồi. ***

Asano lấy chiếc điện thoại trong túi ra. Cái tên Nakamura Rio sáng lên trên màn hình. Cậu khẽ thờ ra, đưa ánh mắt nhìn xa xăm, nơi những đám mây xám đang trôi đi chậm rãi.

Một lần gió thoảng qua làm mái tóc cam bay nhẹ nhẹ.

- Sắp có bão rồi..

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Chạm Trán (Tt)

Kill khẽ liếc mắt nhìn chỗ máu đang chảy dọc theo tay mình từ nhò xuống đất sau đó ngược lên nhìn bóng dáng bé nhỏ, với đôi mắt màu sapphire đang hoàn toàn chuyển về sắc thái của một sát thủ và khẩu súng vẫn đang giữ chặt trên tay.

- Sát thủ chuyên nghiệp có khác... - Hắn nở một nụ cười nham nhở - Cô thú vị hơn bọn kia nhiều.

- Người cũng là kẻ đã tấn công những người khác của tổ chức?

- Hmm... Sẽ chẳng tốt chút nào nếu chúng cũng chống lại bọn ta đúng không? Phòng trước vẫn hơn. - Kill vun vẩy thanh kiếm trên tay - Chán là Nash chỉ cho ta làm chúng bị thương chứ không được giết. Chẳng lẽ hắn cũng còn chút tình cảm với đám người trong cái tổ chức đó hay sao cơ chứ.

- Ta không quan tâm lắm đâu... - Nagisa khẽ cười - Nhưng có vẻ như ta là mục tiêu tiếp theo nhì?

- À...cô... - Hắn lại nở một nụ cười khó coi - Có vẻ cô khá là xui xẻo đấy... Vì ta quyết định lần này sẽ không nghe lời hắn nữa.

Kill đưa lưỡi kiếm lên, thích thú trường nhẹ ngón tay trên đó.

- Lâu rồi chưa giết ai ngứa ngáy lắm. Nash cũng sẽ không nổi điên nhiều lắm đâu nếu ta nói là đây là do tai nạn nhì.

Nagisa lùi lại một bước, ánh mắt cô vẫn đầy sự bình tĩnh. Không để những lời của Kill làm mình nao núng, Nagisa cẩn thận quan sát cử động của đối phương.

"Thuận tay phải, di chuyển kém linh hoạt một chút khi tấn công thất bại, có một sơ hở rất nhỏ ở bên phải khi phòng thủ..." - Cô chậm rãi phân tích.

Kill nhìn cô, khẽ nhếch môi.

- Chơi đùa đủ rồi, ta phải nhanh chóng xong việc với cô kéo tên Nash lại nổi giận mất.

Nói rồi hắn xông đến gơ kiếm chém vào người Nagisa nhưng cô đã nhanh chóng nhảy lùi lại để tránh. Kill cứ thế liên tục tấn công những nhát kiếm thật hiểm hóc trong khi Nagisa cũng nhanh nhẹn né tránh. Nhưng những đòn của Kill ngày càng nhanh và nguy hiểm hơn.

"Hay là do mình đang mất sức nhì..."

Nagisa nghĩ. Từ nãy đến giờ cô đã thấm mệt. Cả cô và hắn đều đã có những vết thương nhỏ trên người. Cô có những vết cắt nhỏ trên tay và một vết chém trượt qua bên má, còn Kill có hai vết thương bên tay trái do viên đạn của cô gây ra.

"Nếu mình bắn được vào chân hoặc tay thuận của hắn thì tốt." - Một ý nghĩ vụt qua trong đầu Nagisa. - "Nhưng trước hết cần ngừng đợt tấn công này lại đã."

Nghĩ là làm, khi Kill xông đến gần cô một lần nữa, Nagisa giương súng bắn xuống chân hắn nhưng đúng như cô nghĩ, hắn vẫn né được, nhưng hơi khựng lại khi nhảy lùi về sau để tránh đạn.

"Di chuyển kém linh hoạt một chút khi tấn công thất bại..."

Nagisa nhanh như cắt di chuyển sang bên phải hắn và tung một cú đá mạnh vào hông. Kill vẫn kịp đưa tay đỡ nhưng hắn bị trượt về sau một chút và có hơi choáng váng.

"Có một sơ hở rất nhỏ ở bên phải khi phòng thủ..."

Nagisa đứng ngay ngắn lại, nhắm súng vào tay phải của kẻ đối diện và bình tĩnh bóp cò. Cô hiểu rõ nếu nhắm vào đầu hoặc tim của hắn thì khả năng bắn trúng là không cao khi hắn có thể di chuyển khá nhanh. Nhưng nếu cô không chế được tay cầm kiếm hoặc chân của hắn thì lợi thế sẽ thuộc về cô.

Một tiếng "đoàng" vang lên. Khó khăn.

Nagisa nhìn chăm chăm theo di chuyển của Kill.

Hắn đã tránh, nhưng viên đạn đã xuyên qua cánh tay phải của hắn.

Nagisa nhanh chóng giương súng lên nhắm thẳng vào hắn. Đây là cơ hội của cô.

Nhưng trước khi cô kịp bóp cò thì một tiếng nổ nhỏ vang lên dưới chân cô và một luồng khói bốc lên.

Nagisa giật mình, vội nín thở, lấy tay che mũi và miệng lại và nhảy lùi ra xa chỗ khói đó.

Thế nhưng cô cũng đã hít phải một chút và rất nhanh cơ thể cô trở nên nặng nề.

- Thích không? Ta lấy từ cô bé đeo kính thất bím hai bên của các người sau khi tấn công nó lần trước đấy.

"Okuda?" - Nagisa khó nhọc tìm cách đứng vững nhưng cuối cùng đôi chân cô không còn chút sức lực. Cô lao đảo lùi lại tìm điểm tựa nhưng khi vừa dựa được vào bức tường phía sau lưng thì cơ thể cô đổ gục xuống.

- Để ta tiết lộ với cô ta đã làm gì nhé. Lúc né đạn của cô ta đã ném quả bom thuốc mê của bạn cô đến chỗ cô nhưng vì chỉ tập trung vào ta nên cô đã không thấy. Ta không muốn mất thêm thời gian nữa. Giờ cô không cử động nổi nữa rồi, công việc của ta đến đây là kết thúc. - Kill nở một nụ cười đắc thắng, giờ lưỡi kiếm lên trước mặt Nagisa.

- Phải nói cô là sát thủ giỏi nhất ta từng đối đầu đấy. - Hấn lăm bằm - Nếu thế thì tên cấp S tóc đỏ kia sẽ càng thú vị hơn nữa...

"Kar...ma." - Hình bóng chàng trai tóc đỏ vụt qua tâm trí cô trước khi tác dụng của thuốc mê làm cô không còn biết gì nữa.

- Tạm biệt nhé, sát thủ đáng yêu. - Kill nhếch mép, lưỡi kiếm hạ xuống cơ thể bé nhỏ bất động kia với tất cả sức mạnh. ...

... Một tiếng phập vang lên gọn ghẽ.

...

... Tiếng kim loại đâm vào da thịt. ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

... Thế nhưng, mái tóc xanh kia vẫn rung nhẹ theo những hơi thở đều đều. ... Hai mắt Kill mở to đầy ngạc nhiên. Lưỡi kiếm của hắn cắm vào cánh tay của một chàng trai đang đứng chắn trước cô gái tóc xanh kia. Thế nhưng gương mặt người ấy không tỏ chút đau đớn gì, tay còn lại siết chặt khẩu súng.

Tên Kill khựng lại. Mái tóc đỏ rực ấy. Ánh mắt lạnh ấy.

Nổi ám ảnh của giới tội phạm thế giới ngấm - Thành viên cấp S của SA... - Hấn lăm bằm.

- Cựu thành viên thôi. - Karma nhếch môi, đưa khẩu súng trên tay lên miệng cắn giữ để dùng tay rút lưỡi kiếm ra và nhanh như cắt đá mạnh vào bụng tên Kill.

Chưa chuẩn bị nên hắn không kịp đỡ và hứng trọn cú đá của Karma và trượt về sau một khoảng dài.

Karma rút chiếc khăn trong túi ra buộc lại quanh vết thương, sau đó lấy khẩu súng từ miệng xuống, chìa về phía Kill.

- Để xem.. Mặc dù bề ngoài là đã rời tổ chức nhưng thật sự thì ta vẫn là thành viên SA. - Đôi mắt màu cam nhạt loé lên - Vậy nên ta vẫn có liên quan nếu ai đó làm hại người của bọn ta nhỉ?

Kill nhìn Karma mỉm cười thích thú.

- Ồ... Ta cũng muốn thử xem sát thủ cấp S chịu được bao nhiêu đòn của ta đây.

Hắn siết chặt thanh kiếm trong tay, định xông lên phía trước nhưng một giọng nói khàn đục vang lên từ chiếc micro nhỏ trên cổ áo hắn.

"- Đủ rồi Kill. Nash gọi người về ngay và tốt nhất là người nên kèm theo một lời giải thích cho hắn."

- Hừ... - Kill khó chịu phun nước bọt xuống đất. - Lần này ta đánh bỏ qua vậy. Nhưng ta thấy hứng thú với người và con nhỏ kia rồi đấy.

Nói rồi hắn quay đi, không quên thả lại một câu cuối trước khi biến mất trong góc khuất của một con hẻm nhỏ.

- Lần gặp mặt tới của các người và bọn ta sẽ không xa đâu.

Karma im lặng nhìn theo cho đến khi bóng hắn biến mất như chưa từng hiện diện. Cậu cất khẩu súng lại bao đeo ở hông và quay lại chỗ Nagisa. Quan sát cô một lượt, Karma khẽ thở phào khi thấy cô không bị thương nặng. Cậu vuốt nhẹ mái tóc cô.

- Đây là lần thứ bao nhiêu em làm tôi lo lắng rồi hả?

Karma nghiêng người về trước hôn nhẹ lên trán Nagisa rồi bế cô lên (theo-kiểu-mà-ai-cũng-biết-là-kiểu-gì-đấy) rồi khỏi đó.

Bạn đang đọc truyện *Thứ Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Nụ Cười Đầu Tiên

Nagisa từ từ mở mắt, ánh sáng ban mai nhẹ nhàng tràn trên gương mặt cô. Cô xoay đầu nhìn hai bên.

"Căn phòng này... Mình đang ở SA?"

Nagisa ngồi dậy. Tác dụng của thuốc mê không nhiều lắm nhưng vì kiệt sức trong lúc đối đầu với Kill nên cô đã ngủ khá lâu - cô đoán thế.

- Vậy là lúc đó mình được cứu à... - Nagisa lăm bằm, cô mở điện thoại lên xem giờ.

"Mình đã ngủ cả một ngày rồi sao?" - Cậu tỉnh rồi à?

Nagisa nhìn sang, Kayano và Sugino đang ngồi bên cạnh giường cô.

- Tổ đang ở SA à?

- Ủ, đây là khu y tế của tổ chức. Chắc lần đầu cậu đến đây nhỉ? - Kayano mỉm cười - Nagisa có khi nào bị thương nặng khi làm nhiệm vụ đâu.

- Ủm... Tớ đã ngủ cả một ngày rồi sao?

- Mới nửa ngày thôi.

- Vậy... Đã có chuyện gì vậy? - Sugino nhìn Nagisa. - Sao cậu lại bị bất tỉnh vậy? Bọn tớ đã lo lắng đó.

Nagisa giật mình nhớ lại. Thay vì trả lời Sugino cô hỏi lại.

- Phải rồi, ai đưa tớ về đây vậy?

Kayano và Sugino nhìn nhau vài giây.

- Là Karma. - Kayano đáp - Cậu ấy nói cậu đụng độ với chúng. Có thật không?

- Ủ... - Nagisa khẽ đáp lại - Tớ bị trúng khối thuốc mê của hắn nên bất tỉnh.

- Ra vậy... - Kayano khẽ thở ra nhẹ nhẹ - Cậu nên cảm ơn Karma. May mà cậu ấy xuất hiện đúng lúc.

Nagisa nhìn quanh căn phòng. Chỉ có Kayano và Sugino ở đây.

Như hiểu được ý cô, Sugino nói.

- Karma đang ở chỗ căn cứ mật đây, cậu nhớ chỗ đó không?

Nagisa gật nhẹ.

- Hiệu sách cũ.

- Mà cậu nên nghỉ ngơi thêm - Kayano ấn Nagisa xuống giường - Cậu phải hồi phục hoàn toàn đã.

- Tớ ổn rồi mà Kayano...

- Tớ cho cậu vài phần thuốc mê của Okuda nhé?

Nagisa rung mình nhớ lại chỗ thuốc cô đã ngủ phải.

- Thôi được rồi... Nhưng chỉ hết buổi sáng thôi đây.

- Chiều. - Kayano quả quyết.

- Rồi, vậy thì đến chiều.

Sugino chớp chớp mắt nhìn Kayano. Lần đầu tiên cậu thấy Nagisa bị Kayano ra lệnh như thế. Nhưng sau đó cậu khẽ cười, quay sang Nagisa.

- Dù gì cậu ấy cũng vì lo lắng cho cậu thôi.

- Tớ biết mà. - Nagisa đáp lại. ***

Sau hơn nửa ngày trời nằm im một chỗ, cuối cùng Nagisa cũng được rời khỏi giường sau khi Kayano đã kiểm tra cô một lượt từ đầu tới chân để đảm bảo cô đã thực sự ổn.

- Cậu cứ như mẹ cậu ấy nhỉ. - Sugino bật cười.

- Cậu ấy là bạn tớ mà. Nếu cậu bị như cậu ấy thì sẽ phải chịu nhiều hơn đây. - Kayano hai tay chống hông nói.

Sugino thoáng đỏ mặt rồi lại cười.

- Thế cũng được.

Và lần này đến lượt Kayano đỏ mặt. Cô dấm mạnh vào lưng cậu.

- Đi làm việc! Chúng ta còn một trận chiến trước mắt kia kìa. ***

Nagisa ngáp ngừng nhìn cái rãnh dài hẹp trước mặt. Cô cứ hết giờ lên lại hạ xuống tằm thề trên tay. Cô muốn nói chuyện với Karma nhưng chưa biết phải mở lời thế nào.

"Trước hết cứ cảm ơn cậu ấy trước đã."

Nagisa kéo mạnh tấm thề và đẩy cửa bước vào.

Cô nhìn quanh, tìm kiếm mái tóc đỏ. Đúng như Sugino nói, Karma đang ở đây. Cậu đang đứng dựa vào chiếc bàn ở góc tường đọc một cái gì đó.

Nagisa bước đến gần cậu, suy nghĩ vài giây rồi cô khẽ lên tiếng.

- Karma.

Cậu giật mình quay lại nhìn cô, có vẻ như cậu đang rất tập trung vào những gì đang đọc nên không nhận ra cô đã vào đây từ lúc nào.

- Nagisa? Cô thấy khỏe hơn rồi chứ?

- Tôi ổn. Cảm ơn cậu đã cứu tôi.

- Không có gì. Cô không sao là tốt rồi. - Karma mỉm cười.

Nagisa chợt nhớ ra điều gì đó.

- Phải rồi... - Cô lấy trong túi ra một thiết bị nhỏ. - Cái này là sao?

Karma hơi giật mình, cậu nhìn cô cười ái ngại.

- Tôi xin lỗi. Tôi đã lên để chiếc máy nghe lên đó vào túi cô lúc cô ở trường.

- Để làm gì? - Nagisa cau mày.

Karma đặt xấp giấy đang đọc xuống, nhìn cô nói chậm rãi.

- Cô cũng biết là gần đây bọn chúng thường xuyên tấn công người của SA đúng không? Tôi lo rằng chúng cũng đã biết việc cô và bạn bè tham gia cùng chúng tôi và chúng sẽ tìm đến mọi người sớm. Tôi nghĩ cô sẽ là mục tiêu đầu tiên vì cô là người giỏi nhất trong số họ, vậy nên tôi đã đặt máy nghe lén để cô thể biết được lúc nào cô gặp chúng mà kịp giúp đỡ.

- Vậy nên lúc đó cậu đã xuất hiện kịp lúc... Tôi không trách cậu về chuyện này đâu. - Nagisa đặt chiếc máy nghe lén xuống bàn.

- Xin lỗi vì lúc đó tôi đến trễ. Tôi không ngờ cô đang ở xa chỗ tôi như vậy.

Nagisa khẽ lắc đầu.

- Nếu cậu không đến ai biết sẽ có chuyện gì xảy ra cơ chứ.

- Vậy chúng ta đừng bận tâm đến chuyện đó nữa nhé.

- Ừ. - Nagisa mỉm cười.

Nụ cười của cô làm tim Karma khẽ rung lên, cậu thoáng đỏ mặt. Thế nhưng cậu vẫn cười tinh nghịch.

- Quả nhiên nụ cười của cô rất đẹp mà.

Nagisa giật mình, cô không nhận ra là mình đang mỉm cười.

- Đây là lần đầu tiên cô cười với tôi nh?

Nagisa nhìn Karma, lúng túng vài giây rồi nói.

- Ừ... Còn cậu thì lúc nào cũng cười.

Karma chớp chớp mắt nhìn Nagisa, sau đó bật cười.

- À, phải nh.

- Nhưng... - Cô ngừng vài giây rồi tiếp. - Nhưng... Rất khác.

- Khác? Là sao cơ? - Karma nhướn mày.

Nagisa chắp hai tay sau lưng, mặt cô xuất hiện vài vết hồng.

- Cậu... Vẫn nhớ lần ở sân thượng trường chứ?

Karma hơi giật mình.

- À... Có...

- Lúc cậu kéo tôi về phía mình, cậu đã mỉm cười. Nó giống hệt nụ cười mười năm trước...

Karma nhìn Nagisa, cậu khẽ mỉm cười. Nụ cười mà cô vừa nói đến.

- Cô còn nhớ à?

- Tôi chưa bao giờ quên. - Nagisa đứng thẳng người lên, nhìn vào mắt Karma. - Vì đó là nụ cười đầu tiên tôi được nhận trong đời.

Karma nhìn Nagisa.

- Ý cô là...

- Trong suốt bảy năm, mẹ tôi chưa hề cười với tôi hay bất cứ ai khác một lần, tôi không có bạn bè và bố tôi thì luôn vắng nhà. Tôi đã không nhận ra là mình chưa bao giờ được thấy người khác nhìn vào mình và mỉm cười cho đến khi tôi gặp cậu. - Ánh mắt cô hướng ra xa xăm. - Cậu là người đầu tiên cười với tôi, Karma. Vào đúng lúc mà tôi nghĩ là cuộc đời mình đã quá kinh khủng rồi. Điều đó làm tôi thấy dễ chịu đôi chút.

Karma vẫn im lặng chờ cô nói tiếp. Nagisa ngừng một lúc rồi nhìn cậu.

- Tôi đã khá ngạc nhiên khi cậu nói lời hẹn gặp lại. Tôi đã nghĩ ngay cả tên cũng không biết thì làm sao gặp lại cơ chứ. - Cô khẽ cười. - Nhưng bây giờ tôi nghĩ cậu có tài tiên tri đấy.

Karma nghiêng đầu nhìn cô.

- Nếu tôi nói tôi không phải là người cô vừa nhắc đến thì sao?

- Thì tôi sẽ đáp lại rằng lần này cậu nói dối dờ tẹ. - Nagisa bình thản.

Karma bật cười.

- Phải. Nhưng tôi cũng hơi bất ngờ đấy. Tôi không hy vọng cô sẽ nhớ tôi vì lần gặp đó chỉ trong chốc lát.

- Chưa đến mười phút. - Nagisa đáp. - Nhưng tôi không quên. Vì có một điều mà lúc đó tôi chưa kịp nói.

Karma chớp mắt.

Nagisa hít một hơi thật sâu rồi nhìn thẳng vào Karma, nở một nụ cười đẹp tựa thiên thần.

- Cảm ơn cậu.

Nụ cười của cô lại làm tim Karma đập nhanh hơn một nhịp. Cậu thoáng đỏ mặt.

- Không có gì.

Nagisa bước đến dựa vào chiếc bàn đối diện, cô nói tiếp.

- Tôi chưa bao giờ tâm sự với ai nhiều như vậy. Nhưng... Thịnh thoảng nói ra cảm xúc của mình cũng dễ chịu thật.

Karma chỉ mỉm cười đáp lại.

Nagisa im lặng một lúc lâu. Rồi như chợt nhớ ra gì đó, cô quay sang Karma.

- Nói về việc đó... Tôi vẫn chưa biết gì về cậu cả.

Karma quay lại nhìn cô.

- Ý cô là sao? Cô cũng đã biết tôi là ai và những việc tôi đang làm còn gì?

Nagisa nhìn thẳng vào mắt Karma.

- Tôi nghĩ rằng còn điều gì đó ở cậu mà chúng tôi chưa biết.

Karma im lặng vài giây, sau đó cậu khẽ mỉm cười.

- Là do cô tưởng tượng thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Cánh Tay Phải

- Sao rồi? - Kayano mắt long lanh nhìn Nagisa chờ đợi.

- Sao rồi là sao?

- Giả vờ mãi. Đừng nói là cậu gặp Karma chỉ nói câu cảm ơn rồi đi đấy nhé.

Nagisa thờ dài nhìn cô bạn. Một khi Kayano đã nhắc đến chủ đề này thì sẽ không buông tha cho đến khi cô đã khai ra đầy đủ.

- Thì tớ cũng có nói một số chuyện...

- Chuyện gì? - Kayano háo hức.

- Sao cậu hứng thú với chuyện giữa tớ và cậu ta thế? - Nagisa cau mày.

Kayano nhướn miệng cười.

- Thì trong thế giới của chúng ta có gì khác ngoài nhiệm vụ và chém giết đầu chữ. Hơn nữa tớ muốn xem năng sát thủ với ánh mắt lạnh lùng mỗi khi kết liễu mục tiêu khi biết yêu sẽ như thế nào.

- Sao cũng được.

Một tia sáng loé lên trong mắt Kayano.

- Sao lần này cậu không phủ nhận chuyện giữa cậu và cậu ta nữa?

- Thì đã là sự thật rồi còn phủ nhận làm gì.

...

...

...

...

... Kayano đờ người trong vài giây sau đó mắt sáng lên.

- Nagisa, cậu vừa thừa nhận mình thích Karma đó hả?

- Ừ.

"Nói thẳng ra luôn!?" Kayano vừa sốc vừa thích thú. Tính thẳng thắn của Nagisa đôi khi cũng có lợi cho cô thật. Cô liền kéo tay Nagisa, ấn cô năng ngồi xuống cạnh mình.

- Sao sao? Vậy giữa hai người thế nào rồi?

- Thì cũng như bình thường thôi.

- Há? Cậu nói thích Karma cơ mà.

- Nhưng tớ đã nói ra với cậu ta đầu.

- Karma có thích cậu không?

- Tớ không biết.

- Cậu định khi nào nói ra?

- Chưa biết.

Kayano thờ dài. Nói chuyện này với Nagisa thật đúng là chẳng thu được gì. Cô tự hỏi làm cách nào mà Nagisa biết mình thích Karma khi mà khi nói chuyện tình cảm cô cứ bình thường như nói chuyện nhiệm vụ.

- Nếu không còn gì nữa thì tớ đi nha.

Nagisa đứng dậy bước ra ngoài.

- Cậu đi đâu đấy? Lúc này Isogai bảo cậu đến cho cậu ấy thông tin về tên Kill mà.

- À phải, tớ quên mất. Thì cậu nói lại với Isogai tớ sẽ gặp cậu ấy sau. Bây giờ tớ phải đi gặp Asano đã.

- Đề làm gì?

- Cậu ấy cũng muốn biết chi tiết cuộc đối đầu của tớ và Kill. Hơn nữa... - Nagisa im lặng vài giây rồi tiếp - ...Tớ có vài chuyện cần hỏi cậu ta. *** - Yo, lâu rồi không gặp, Karma. Karma khẽ cười nhìn cô gái với mái tóc vàng xoã dài quá vai, đeo chiếc kính râm trên mặt đang đứng dựa vào cửa.

- Nakamura, Itona nói cho cô rồi à?

Nakamura tháo chiếc kính râm trên mặt xuống.

- Phải. Tôi có chút nghỉ ngơi khi cậu và Asano yêu cầu chúng tôi thu thập thông tin về bọn sát thủ kia. Biết rằng chúng ta phải ngăn chặn chúng nhưng không ngờ cậu lại lôi thêm những thành viên khác của tổ chức vào.

- Là do họ đã biết hết, tôi đâu còn sự lựa chọn nào.

- Về chuyện đó... - Nakamura khoanh tay trước ngực - Cậu không nghĩ đó chỉ là ngẫu nhiên đấy chứ?

- Hử? - Karma nhướn mày.

- Chúng đâu có ngu ngốc đến nỗi đã biết rõ khả năng của cậu mà còn lừa Nagisa đi ám sát cậu. Hơn nữa việc cô ấy và bạn bè biết được sự thật và tham gia cùng cậu là hoàn toàn đoán trước được. Đừng nói là cậu xem chuyện này là ngẫu nhiên đấy.

Karma bật cười nhẹ.

- Tất nhiên là không. Tôi cũng thắc mắc về mục đích của chúng.

- Lại giả vờ. - Nakamura buông một câu nhẹ tênh.

- Đúng là không giấu được cô. - Karma cười lớn.

Nakamura im lặng, cô nhìn vào một khoảng không vô định một lúc lâu rồi ngẩng lên.

- Có liên quan đến cánh tay phải của boss đúng không?

Karma mỉm cười.

- Phải. Và điều tôi tự hỏi là chúng quan tâm đến một người đã chết để làm gì.

- Cậu đã có câu trả lời?

- Mới vài hôm trước thôi. Và nó khá thú vị.

- Thú vị? Hiếm khi thấy cậu dùng từ đó cho bất cứ điều gì. Hẳn đây là chuyện đáng chú ý. - Nakamura nhìn vào chiếc đồng hồ đeo tay - Nhưng thôi, lần sau tôi sẽ nghe cậu nói rõ hơn. Bây giờ tôi có chút việc rồi.

- Ái chà... Lần đầu tôi thấy cô phớt lờ một thông tin đấy.

Nakamura cười khẽ.

- Tôi không phớt lờ. Lần sau tôi sẽ bắt cậu nói ra bằng sạch những gì cậu đã tìm hiểu được. Hơn nữa, tôi không nên trở nên hèn với Itona, cậu ta sẽ lại điên lên mất.

Rồi cô nói thêm một câu cuối trước khi khép cửa lại.

- Và Karma, tôi đã bắt đầu thấy khó chịu vì sự ích kỉ của cậu rồi đấy.

Tiếng cánh cửa đóng lại vang lên bên ngoài. Một nụ cười lại được vẽ nên trên gương mặt chàng trai tóc đỏ. *** Asano gấp quyền sở tay lại, khẽ buông tiếng thở dài.

- Nay Nagisa, cô thật sự đang tập trung đấy chứ?

- Há? - Nagisa giật mình.

- Những gì cô nói từ nãy đến giờ không liên kết với nhau gì cả. Cô nói đến hai lần và cả mỗi lần mỗi khác đi một chút.

- À... Tôi xin lỗi..

Asano chống cằm

- Giờ cô có thể nói cho tôi biết có chuyện gì được không?

Nagisa im lặng. Cô nhìn ra xa, suy nghĩ hồi lâu rồi quay lại.

- Asano, cậu đã hợp tác với SA bao lâu rồi?

- Ý cô là FBI đã hợp tác với SA bao lâu rồi? - Asano nhướn mày.

Nagisa khẽ gật.

- Tại sao cô lại thắc mắc chuyện đó?

- Tôi chỉ thắc mắc thôi, vì tôi thấy cậu và Karma có vẻ thân nhau.

Asano nuốt chút nữa cười phá lên. Cậu nhìn Nagisa hồi lâu rồi đáp.

- Chúng tôi quen nhau từ lúc cả hai mới bước vào thế giới ngầm. Nhưng tôi không quen dùng từ "thân" đâu. Còn sự hợp tác giữa FBI và SA là khoảng một năm trước, cũng là lúc những kẻ phản bội bắt đầu lộ diện.

- Tại sao FBI lại tham gia vào chuyện này?

Asano bật cười.

- Nagisa, cũng có lúc cô không nhảy bèn lăm nhì.

- Nhiều chuyện xảy ra quá rồi. Cậu nghĩ tôi đã phải suy nghĩ bao nhiêu chuyện rồi há?

- Xin lỗi. - Asano cười - Cô biết đấy, nếu những kẻ đó đạt được mục đích của mình, chẳng phải giới tội phạm thế giới ngầm sẽ càng bành trướng ra sao? Điều đó tất nhiên sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến chúng tôi. Nên tốt nhất là chúng tôi nên hỗ trợ các cậu trừ khử chúng.

- Vậy tại sao chỉ có mình cậu tham gia?

- Một mình tôi? - Asano cười lớn - Tất nhiên là không rồi. Còn hai người nữa, cũng là thành viên FBI ngầm, họ luôn hỗ trợ chúng ta từ trước tới nay mà các cậu không biết đấy thôi.

Nagisa khẽ nhủ thầm rồi cô chợt nhận ra hai người mà Asano nói đến là ai.

"Itona và Nakamura..."

Như đọc được suy nghĩ của cô, Asano khẽ gật.

- Mặc dù hoạt động ngầm nhưng sắp tới có vẻ họ phải lộ diện để tham gia cùng chúng ta rồi. Bởi chúng đã bắt đầu hành động.

Nagisa im lặng hồi lâu.

- Vậy theo cậu bây giờ chúng ta nên làm gì? Cứ im lặng chờ hành động tiếp theo của chúng?

Asano nhìn Nagisa hồi lâu, chừng như đang suy nghĩ xem có nên nói ra hay không, nhưng sau đó cậu không đáp lại câu hỏi của Nagisa mà nói.

- Có lẽ chuyện này không liên quan, nhưng tôi nghĩ giả như chúng ta biết được thêm một chút về những thành viên lãnh đạo của SA thì có lẽ sẽ có được chút thông tin hữu ích.

Nagisa khẽ nghiêng đầu như hỏi tại sao.

Hiểu được ý cô, Asano đáp.

- Nếu chúng muốn chiếm SA thì dĩ nhiên là thắng những thành viên bình thường chẳng được gì, phải lật đổ được những người đứng đầu của SA. Rõ ràng nếu họ ra mặt giải quyết thì chuyện này sẽ dễ dàng hơn nhiều, nhưng họ lại chọn giao lại nó cho các cậu. Đó là điều tôi luôn tự hỏi tại sao.

- Chẳng phải ngay từ đầu nó đã được giao cho Karma sao? - Nagisa hỏi.

- Phải. Nhưng cậu ấy là thành viên cấp S, là thành viên cấp cao nhưng không phải là lãnh đạo.

- Vậy chẳng lẽ ý cậu là... - Nagisa nhìn cậu chăm chăm.

Asano bật cười.

- Không không, không phải là tôi nghĩ ngờ họ là người xấu. Chính lãnh đạo của chúng tôi cũng đã tin tưởng và đồng ý giao cho chúng tôi hợp tác với SA cơ mà. Ý tôi chỉ là... - Asano chống cằm, mắt nhìn ra xa - ... Tôi nghĩ có một lý do nào đó khiến cho những người đứng đầu... à không, người đứng đầu của mọi người không bao giờ ra mặt. Tôi có linh cảm nếu biết được chúng ta sẽ có được lợi thế nào đó.

- Kiểu như tìm được thông tin gì đó về họ và dùng nó làm mồi dụ những kẻ kia đứng chứ? - Nagisa nói.

- Chính xác. - Asano cười khẽ - Boss của các cô thì có lẽ là không thể, nhưng có thể thử bắt đầu từ cánh tay phải của người đó xem sao.

Nagisa ngạc nhiên nhìn Asano.

- Cánh tay phải...của boss?

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Lãnh Đạo Của Sa

Tại hiệu sách cũ - căn cứ mật của họ.

Nagisa hít một hơi thật sâu sau đó buông một câu chốt lại.

- Tóm lại đó là những gì tớ và Asano đã bàn.

Kayano, Sugino, Isogai và Maehara nhìn cô vài giây sau đó lại đắm chiều suy nghĩ.

- Cánh tay phải của boss à...? Tớ chưa từng nghe nói về người này.

- Thông tin về lãnh đạo của chúng ta được bảo mật rất kỹ. Thành viên trong tổ chức sẽ chỉ được biết nếu boss cảm thấy cần thiết. - Maehara giải thích.

Kayano suy nghĩ ít giây rồi nói.

- Vậy nếu điều tra ra thông tin về người đó rồi chúng ta sẽ làm gì?

- Một mối câu hoàn hảo... Bởi chỉ cần ngửi thấy mùi một nhân vật tầm cỡ trong tổ chức chúng sẽ nhắm đến ngay. Huống hồ bây giờ chúng cũng đang từ từ dọn dẹp những thành viên giỏi của SA để đường đi được rộng rãi. - Isogai đắm chiều.

Maehara gật đầu đồng tình.

- Như vậy cũng có lợi đấy, chúng ta có thể lên kế hoạch sẵn.

- Vậy có ai biết chút gì về cái người được gọi là "cánh tay phải" đó không? - Kayano nhìn mọi người.

Tất cả lẳng lặng lắc đầu.

- Một nhân vật tầm cỡ như thế làm sao chúng ta dễ dàng được biết rõ chứ. - Sugino dựa lưng vào một kệ sách gần đấy.

- Vậy nên bắt đầu từ đâu đây...?

Cả nhóm còn đang suy nghĩ thì cánh cửa phòng đột ngột mở. Người đàn ông ở quầy thu ngân, cũng là người luôn đưa cho họ chiếc thẻ để mở cửa bước vào, trên tay là một khay với những cốc cà phê và trà. Ông mang chúng đến đặt lên chiếc bàn trước mặt họ.

Isogai mỉm cười đáp lại.

- Cảm ơn bác... Um..

- Tanaka. (tui chế, tui chế)

Isogai khẽ gật.

- Bác Tanaka.

- Bác cũng là người của SA à? - Kayano hỏi.

Ông Tanaka im lặng nhìn Kayano một lúc rồi từ tốn đáp lại.

- Trước đây ta là sát thủ của tổ chức. Nhưng bây giờ không còn chuyên nghiệp như trước nữa nên boss giao cho ta quản lý chỗ này.

- Lại một người nữa nói dối rồi. Những thành viên cấp cao của tổ chức thích nói dối quá nhỉ. - Maehara cười - Bác không gạt được bọn cháu đâu. Nếu bác không còn những kỹ năng tốt như trước thì làm gì có chuyện boss giao một căn cứ mật quan trọng như vậy cho bác.

Ông Tanaka nhìn Maehara vài giây sau đó cười lớn.

- Akabane nói đúng, mấy nhóc rất khá. Đúng vậy, ta vẫn còn đủ sức để hạ cả năm đứa một lúc đấy, mặc dù sẽ lâu hơn lúc trước. Và cậu nhóc này... - Ông đặt một tay lên đầu Maehara xoa nhẹ - Thành viên cấp cao của SA thường nói dối về khả năng của mình là để đánh giá trình độ của những người khác trong tổ chức, xem họ có đủ nhạy bén hay không và độ chuyên nghiệp trong việc phân tích đối tượng đang nói thật hay nói dối của họ đã phát triển đến mức nào. Vì đó là một kỹ năng quan trọng cần có để tồn tại trong thế giới ngầm.

- Hoá ra là vì thế nên lần gặp đầu tiên cậu ấy mới... - Nagisa lẩm bẩm.

Ông Tanaka bỏ tay ra khỏi đầu Maehara, quay sang Nagisa.

- Cháu đang nói đến Akabane à?

- À vâng. Lần đầu cậu ấy gặp bọn cháu cháu cũng hơi thắc mắc khi cậu ấy nói dối hơi nhiều. Giờ thì cháu hiểu lý do rồi nhưng... - Nagisa ngập ngừng.

Ông Tanaka im lặng chờ đợi nhưng mãi Nagisa không nói tiếp nên ông phải lên tiếng.

- Nhưng sao?

Nagisa nhìn ông đáp.

- Có một vài lời nói của cậu ấy mà cháu không tài nào hiểu được là nói thật hay nói dối.

- Tổ cũng thấy vậy. - Isogai gật đầu đồng tình.

- Tổ cũng vậy. - Sugino và Maehara.

- Há? Mọi người đều vậy à? - Kayano ngạc nhiên nhìn Nagisa - Lúc đó tổ cứ nghĩ do mình không đủ nhạy bén chứ.

Ông Tanaka lại im lặng, một lúc sau ông đáp.

- Akabane là vậy. Đôi khi chính ta còn không hiểu nữa là. Nhưng có lẽ đó là một trong những đặc điểm khiến thằng bé trở thành thành viên cấp S của tổ chức.

- Ông không phải thành viên cấp S à? - Kayano hỏi.

Ông Tanaka cười lớn.

- Này cô bé, cháu cũng đã nghe là cậu ta là thành viên cấp S duy nhất của tổ chức rồi mà. Ta chỉ là một thành viên lâu năm với kha khá kinh nghiệm, thế thôi. - Rồi ông chột khựng lại vài giây - À không, không phải duy nhất, còn có một người bị che giấu...

- Nash.

Ông Tanaka quay lại nhìn cả nhóm, khẽ gật.

Isogai ngạc nhiên.

- Ông cũng biết về hắn sao? Cháu tưởng chỉ có boss và Karma...

- Này, nên nhớ là mấy đứa đang ở căn cứ đặc biệt của SA đấy. Boss đâu thể ra lệnh cho ta để mấy đứa sử dụng nơi này mà không cho biết lý do được. Ta biết về những kẻ phản bội.

- Ngoài ông ra còn ai khác không ạ? - Sugino hỏi.

Ông Tanaka khẽ lắc đầu.

- Ngoài mấy đứa, Akabane, cậu FBI, ta và lãnh đạo của tổ chức ra thì không còn ai biết cả, cả căn cứ này lẫn việc đang diễn ra trong nội bộ của SA. Mà nói thẳng ra thì lãnh đạo của SA cũng chỉ có hai người, boss và cánh tay phải của ngài ấy.

- Chỉ có hai người lãnh đạo cả một tổ chức tầm cỡ như SA à? - Maehara ngạc nhiên - Cháu nghĩ ít nhất cũng phải khoảng mười người cơ.

Ông Tanaka khẽ cười.

- Mấy đứa không nên xem thường boss của chúng ta.

- Nhân tiện nhắc đến lãnh đạo... - Nagisa nhìn ông Tanaka - Ông có biết chút gì về boss và cánh tay phải của ngài ấy không

Ông Tanaka suy nghĩ vài giây sau đó đáp lại.

- Boss thì đương nhiên là ta không biết. Không ai biết cả. Nhưng về cánh tay phải thì có một chút.

Cả nhóm nhìn ông chờ đợi. Hiểu được ý ám chỉ, ông Tanaka suy nghĩ một hồi lâu rồi chậm rãi nói.

- Thân phận người đó ra sao ta không rõ vì chỉ có thành viên cấp cao mới được biết thông tin đó. Người đó gia nhập SA trong một thời gian rất ngắn nhưng đã được boss tin tưởng tuyệt đối. Ta cũng nghe nói cánh tay phải là một sát thủ đáng gờm trong thế giới ngầm, đã hỗ trợ boss rất nhiều khi gia nhập SA. Một con người hiếm có. Nhưng...

Ông Tanaka kéo dài chữ "nhưng". Cả nhóm nhìn nhau, trao vài cái nhử mày khó hiểu rồi lại quay lại chờ đợi.

Ông Tanaka khẽ thờ dài.

- Mấy đứa có cổ thu thập thông tin về người đó cũng chẳng làm gì được đâu. - Ngừng vài giây, ông nói tiếp với một giọng tức nuối - Cánh tay phải của boss... Người đó đã mất lâu rồi.

Cả nhóm sững người, kinh ngạc nhìn ông Tanaka. Đôi mắt họ mờ to như không tin vào điều vừa nghe.

- Đã... mất? Tại sao?

- Từ lúc nào ạ?

- Sao thành viên của tổ chức không biết gì cả?

Ông Tanaka mím môi, khẽ đáp.

- Chỉ tiết thế nào ta không rõ, ta chỉ biết là từ sau cái chết của người đó thì boss đã một mình tiếp tục lãnh đạo SA. Có lẽ là ngài không thể tìm được người nào để có thể đặt nhiều niềm tin vào như thế nữa.

- Vậy là một mình boss gánh vác cả tổ chức trong suốt thời gian qua sao? - Isogai trầm ngâm - Đàng ngưỡng mộ thật.

- Ta luôn nghĩ boss là một người rất bản lĩnh ngay từ khi biết đến SA. Mặc dù chưa một ai biết ngài là ai. Ta không hiểu lý do khiến boss che dấu thân phận, ta đoán có lẽ chỉ có cánh tay phải của boss biết ngài ấy là ai thôi. - Ông Tanaka gật.

- Vậy bây giờ lãnh đạo của chúng ta chỉ còn có boss. Nhưng điều tra thông tin về ngài ấy là gần như không thể, hơn nữa dù có điều tra được tớ cũng không muốn dùng những thông tin quý giá đó như mồi nhử đâu. - Kayano nói.

Sugino gật đầu đồng tình.

- Cậu nói đúng. Lâm sao có thể đem thông tin về boss của SA ra sử dụng tùy tiện như thế được.

- Vậy kế hoạch thu thập thông tin không được rồi... - Maehara lăm bằm.

Nagisa khẽ thờ dài. Cô cứ nghĩ họ đã có thể tiến trước một bước trong trận chiến này, vậy mà...

Ông Tanaka ái ngại nhìn nhóm trẻ đang chán nản trước mặt, nhưng rồi như sự nhớ ra điều gì, ông vội nói.

- Nhân tiện nói đến chuyện này... Ta thấy gần đây Akabane có vẻ gần với boss.

- Sao ă? - Cả nhóm ngay lập tức quay lại nhìn ông.

- Một phần có lẽ là vì nội bộ SA gần đây đang có nguy cơ bị xáo trộn do những kẻ phản bội, công việc của boss có lẽ đã trở nên nặng nề hơn rất nhiều, Akabane lại là một thành viên cấp cao nên có lẽ boss đã tin tưởng giao việc xử lý chúng cho thẳng bẻ, và... nhiều chuyện khác nữa nhưng tóm lại là ta thấy gần đây Akabane liên lạc với boss khá nhiều.

- Vậy thì giống như cậu ta gần như là cánh tay phải mới của boss luôn rồi còn gì... - Sugino lăm bằm.

Câu nói của cậu làm mọi người chú ý, họ nhìn nhau sau đó lại nhìn sang ông Tanaka chờ câu trả lời.

Ông chỉ khẽ nhún vai đáp lại.

- Ta không chắc. Nhưng cũng có thể lắm, Akabane đã nhận được một sự tin tưởng khá lớn từ boss, ta nghĩ...

Suy nghĩ đó cũng đã thoáng qua trong đầu những người ở đó nhưng không ai vội nói ra. Cuối cùng Nagisa cũng ngập ngừng lên tiếng.

- Ý ông là...

Ông Tanaka khẽ gật, nói tiếp thay Nagisa.

- Chỉ là đoán mò thôi, nhưng ta nghĩ thẳng bẻ biết boss là ai.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Lời Thách Đấu

Tại một quán cà phê nhỏ ở góc phố.

Isogai và Maehara nhìn chăm chăm vào cái phong bì màu bạc trên tay Nagisa.

- Giỡn há trời? - Maehara khó chịu lăm bằm - Chúng đang nghĩ gì thế không biết. Biết rõ là chúng ta đang chống lại chúng mà còn gài nhiệm vụ giả đến đây. Chúng nghĩ chúng ta sẽ làm theo ả?

- Bình tĩnh chút đi Maehara. - Isogai đặt một tay lên vai cậu bạn, sau đó quay sang Nagisa. - Giờ sao đây?

- Hừ... - Nagisa nãy giờ mãi mê tập trung vào chiếc phong bì trên tay, nghe Isogai gọi mới ngẩng đầu lên. - Tớ không biết chúng có ý gì, nhưng trước mắt nên bàn với mọi người đã.

- Cũng phải. Gọi mọi người đến căn cứ đi. Chuyện này bắt đầu phức tạp rồi. - Isogai gật. - Gọi cả mấy người FBI nữa, hình như có cả Nakamura và Itona phải không?

Nagisa gật nhẹ, sau đó vừa bấm điện thoại tìm số Karma vừa hỏi.

- Mà nhân tiện... Hai cậu gần đây có vẻ tiến triển nhì?

Cả hai hơi gật mình và thoáng đỏ mặt trước câu hỏi của Nagisa.

- Tiến triển cái gì?!? - Maehara lúng túng.

- Tớ chỉ nói thế thôi. - Nagisa nhún vai. - Dù hai người đều là con trai nhưng bọn tớ vẫn sẽ ủng hộ mối quan hệ của hai cậu mà.

Mặt hai anh chàng lại càng đỏ hơn.

- Tớ gọi cho Sugino và Kayano đây. - Isogai lúng túng quay đi.

Còn Maehara thì tìm cách phản công.

- Thế cậu và Karma thế nào?

Nagisa có hơi gật mình nhưng sau đó bình thản nhún vai.

- Đồng nghiệp, thế thôi.

- Không phải cậu thích cậu ta sao?

- Nhưng tớ chưa nói với cậu ấy.

Maehara nhìn Nagisa chăm chăm sau đó nói.

- Cậu định không nói thật à?

Nagisa đứng im vài giây, không định trả lời. Nhưng một lúc sau cô vẫn nói.

- Xong nhiệm vụ lần này đã rồi tớ sẽ suy nghĩ.

- Cậu có nghĩ Karma cũng thích cậu không? - Maehara tiếp tục hỏi, thích thú với suy nghĩ mình đã phản công thành công.

Nagisa đỏ mặt trong vài giây sau đó cô liền lấy lại vẻ bình thản.

- Giờ không phải là lúc nghĩ những chuyện đó. Lo đi gọi mọi người đi. ***

Itona xoay xoay cái bút trên tay, mắt chăm chú vào tờ giấy trước mặt.

- Như thế này được chưa, tôi đã cố hết sức rồi đấy. - Sau khi xem xét lại nội dung trong tờ giấy, cậu đưa nó cho Asano.

Lướt mắt qua một lượt, sau đó đọc lại thật kĩ một lần nữa, Asano khẽ cười.

- Khá ổn đấy.

- Vậy cậu định dùng nó thật à? Khá liều lĩnh đấy. - Nakamura nói.

Asano gấp mảnh giấy lại và đáp.

- Đúng vậy, Nhưng cứ mãi tìm cách an toàn thì sẽ không thể đi đến đâu cả. Phải chấp nhận một chút rủi ro thôi. Mà tôi cũng tin rằng bên phía SA sẽ đồng tình với kế hoạch này.

Cho hai tay vào túi chiếc áo khoác, Nakamura khẽ cười.

- Cũng phải. Cứ mãi im lặng chờ đợi chúng hành động trước thì thật chán. Thế cậu định nói với họ ngay à?

Nakamura vừa dứt lời, tiếng chuông điện thoại của Asano liền vang lên cắt ngang cuộc nói chuyện. Lướt mắt nhanh qua cái tên trên màn hình, cậu nhấn nút trả lời.

- Tôi đây.

Giọng nói quen thuộc của chàng trai tóc đỏ vang lên ở đầu dây bên kia.

"- Cậu và hai người kia đến chỗ chúng tôi ngay đi. Lại có chuyện thú vị rồi."

Và rồi, nhanh như lúc đến, đầu dây bên kia ngay lập tức gác máy.

- Karma à? - Itona hỏi.

- Ừ! - Asano nhét lại chiếc điện thoại vào túi - Có vẻ như chúng lại hành động trước chúng ta rồi. *** - Nhiệm vụ?!? - Cả ba người FBI đều ngạc nhiên nhìn Nagisa.

Khẽ gật đầu đáp lại, Nagisa đưa tờ nhiệm vụ cô đã tìm thấy ở chỗ mình sáng nay cho Asano.

- Chúng đang nghĩ gì thế cơ chứ... - Asano vừa lăm bắm vừa đọc qua nội dung trong tờ giấy Nagisa vừa đưa. Nakamura và Itona cũng chụm vào xem. - "Khử hai tên tội phạm vượt ngục"??? Gần đây làm gì có tên nào vượt ngục!

- Tôi chỉ có thể kết luận là lãnh đạo và thành viên cấp cao của SA toàn những người kì lạ. Kể cả cậu đấy. - Sugino hướng ánh mắt về phía Karma.

Chàng trai tóc đỏ bật cười lớn.

- Tôi xem đó như một lời khen vậy. - Nói rồi Karma quay sang nhóm Asano khi thấy họ có vẻ đã đọc xong - Các cậu thấy sao?

Nakamura khoanh tay, khẽ thờ dãi.

- Điều tôi không thích nhất ở SA các cậu là hầu hết những gì liên quan đến tổ chức này đều khó hiểu và bí ẩn. Kể cả những kẻ phản bội cũng không thể hiểu nổi chúng muốn gì.

- Nếu dễ dàng hiểu được thì chúng tôi đã tóm hần từ lâu rồi. - Karma nhún vai - Và xin lỗi vì tổ chức của chúng tôi khó hiểu nhé.

Itona tiếp tục xem xét tờ giấy còn Asano thì quay sang họ.

- Giờ các cậu tính sao?

- Tạm thời thì vẫn chưa biết ý định của chúng nên chúng tôi chưa biết phải hành động thế nào. Chúng tôi đang cố nghĩ xem chúng muốn gì. - Isogai đáp.

Asano không đáp, im lặng suy nghĩ. Không khí lắng xuống một lúc cho đến khi Itona lên tiếng.

- Karma này, cậu từng nói việc chúng tấn công những thành viên SA là một lời thách đấu đúng không?

Karma chớp chớp mắt nhìn Itona sau đó đáp.

- Cậu thiếu từ "Có thể". - Cậu quay sang Asano - Và tôi nhớ là tôi nói điều này với cậu ta.

- Chúng tôi làm việc chung mà. - Asano nhún vai.

- Cậu phát hiện gì à? - Nakamura nhìn Itona.

Itona miết nhẹ ngón tay theo mép tờ giấy, mắt vẫn không rời những dòng chữ trên đó.

- Có lẽ. Tôi nghĩ đúng là chúng muốn gửi lời thách đấu đấy.

Những người còn lại đồng loạt hướng mắt về phía cậu.

- Tiếp tục đi. - Nakamura ra hiệu cho Itona nói tiếp.

Lúc này Itona mới rời mắt khỏi tờ giấy và ngẩng đầu lên, tay phe phẩy tờ nhiệm vụ.

- Một lời hẹn gặp đã được viết ra trong đây.

Kayano khẽ cau mày.

- Chúng tôi đã đọc hết mà có thấy gì đâu.

Itona không vội đáp ngay, cậu bước đến gần cửa sổ, kéo mạnh tấm rèm sang một bên để ánh sáng tràn vào phòng.

- Nếu chỉ thế này thì không đọc được. Nhưng..

Cậu gio tờ giấy lên trước cửa sổ. Ánh sáng xuyên qua và một dòng chữ nhỏ mờ xuất hiện ở góc dưới. "Ba ngày nữa. Hai tiếng trước nửa đêm. Khu phố bỏ hoang." - Ra vậy... - Maehara lăm lăm - Dòng chữ đó được viết bằng đầu bút đã hết mực nên phải soi trước ánh sáng mới thấy được.

- Nay chàng SA cấp S, tôi sẽ không tin nếu cậu nói cậu không phát hiện ra điều này đâu đấy. - Nakamura nhìn Karma.

- Tôi muốn họ tự tìm ra. - Karma nhún vai - Nếu tham gia vào trận chiến này thì họ cũng phải có khả năng nhận biết những thứ kiểu như thế.

- Vậy thì xin lỗi đã làm cậu thất vọng. - Nagisa nhìn Karma.

- À không, tôi không có ý trách các cậu vì đã không nhận ra. - Karma mỉm cười - Một phần cũng vì các cậu chưa gặp dạng mật thư kiểu này bao giờ.

- Cuối cùng thì chúng đề nghị một cuộc đổi đầu trực tiếp à... - Asano khoanh hai tay trước ngực, dựa người vào chiếc bàn gần đó. - Gì sao?

- Còn phải hỏi? Có lẽ tất cả chúng ta đều có cùng một suy nghĩ rồi còn gì. Những chuyện này kéo dài đủ lâu rồi và tôi đang bắt đầu thấy mệt mỏi vì nó rồi đấy. - Maehara nói, ánh mắt quét một lượt qua từng người trong phòng. - FBI các cậu thì sao?

Asano nhún vai.

- Đã là hợp tác thì phải hành động giống nhau thôi chứ sao. Nhưng các cậu không phải chờ lệnh boss à?

- Việc này thì phải hỏi ngài cấp S kia. - Sugino trò tay về phía Karma - Boss đã giao lại vụ này cho cậu ta, mà cơ bản mà nói chúng tôi vẫn là cấp dưới của cậu ấy.

Mọi người đồng loạt quay lại nhìn Karma. Cậu đang cúi đầu suy nghĩ gì đó, nhận ra những ánh mắt đang hướng về phía mình liền ngẩng lên.

- Không phải Maehara đã nói chúng ta có cùng suy nghĩ sao? - Karma nói.

Những người đối diện vẫn im lặng chờ một mệnh lệnh chính thức nhưng ánh mắt họ đã loé lên sự kiên định, hệt như ngày họ nhận được nhiệm vụ đặc biệt này.

Đáp lại sự chờ đợi đó, Karma khẽ cười.

- Chúng đã cất công mời, thì sao chúng ta từ chối được. Có điều, cần phải có kế hoạch trước đã.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tiết Lộ

Nagisa thờ đốc, cố gắng đứng lên nhưng cơ thể cô không sao cử động nổi. Mặc kệ những vết thương trên người, đôi mắt cô dán chặt vào người con trai tóc đỏ trước mặt, trái tim cô khẽ nhói lên khi nhìn thấy từng dòng máu đỏ thấm chảy dài theo cánh tay, len qua những kẽ ngón tay đang đặt trên vết thương ở bụng. Khắp người anh đầy thương tích, gương mặt anh đã tái đi đôi chút, hơi thở trở nên gấp gáp, nhưng tay anh vẫn siết chặt khẩu súng, ánh mắt lạnh lùng nhìn kẻ trước mặt. Nagisa cố gắng dùng chút sức lực ít ỏi nín lấy áo anh, cô nhận ra mình đang nói với một giọng run run.

- Đ...đừng liều lĩnh Karma... Cậu sẽ chết mất.

Anh quay lại nhìn cô và nhẹ nhàng mỉm cười, nụ cười tuyệt đẹp hệt như nụ cười mười năm trước. Nhưng lúc này đây nó làm cô sợ. Sợ rằng đây sẽ là lần cuối cùng cô còn được nhìn thấy nó. Hay đúng hơn, còn được nhìn thấy anh.

Vẫn giọng nói đó, nhưng không có sự tinh nghịch như mọi lần, mà rất dịu dàng và ảm áp.

- Xin lỗi Nagisa. Nhưng tôi phải bảo vệ em..

Rồi đôi tay ấy nhẹ nhàng tách tay cô ra khỏi áo anh, một phần chất lỏng màu đỏ trên tay anh thấm nhẹ qua tay cô. Chỉ một vết màu đỏ trên tay, nhưng nó như thể một mũi dao xuyên thẳng vào tim cô, làm lòng ngực cô đau như cắt. Cô không biết liệu nước mắt có xuất hiện trên gương mặt mình hay không, nhưng cô biết giọng mình đã lạc đi.

- Đừng..

Giọng nói anh lại vang lên một lần nữa, nhẹ tênh, tan vào không khí.

- Anh sẽ không chết đâu mà..

Và rồi cô chỉ còn kịp nhìn thấy bóng anh lao đi, trước khi mắt cô mờ đi bởi một màn nước mắt mặn. *** - Nagisa!

Nagisa giật mình choàng tỉnh. Cô ngẩn người vài giây trước khi nhận ra mình đang ở trong lớp học.

"Là mơ à..."

Nagisa khẽ thở phào, đưa tay vuốt nhẹ mái tóc màu xanh biển của mình. Cô nhận ra mình thấy nhẹ nhõm biết bao khi những gì cô vừa trải qua không phải là sự thật, để rồi cô lại giật mình nhận ra lý do mình thấy nhẹ nhõm.

Nỗi sợ hãi trong giấc mơ giống với nỗi sợ của cô trong hiện tại.

- Na-gi-sa.

Nagisa lại giật mình, cô vội ngước lên. Khuôn mặt cùng với màu tóc đỏ quen thuộc đang đứng trước mắt cô.

- Có không sao chứ? Cô đã ngủ suốt cả tiết học rồi đấy. - Karma khẽ nhún mày nhìn Nagisa - Hay là sức khoẻ sau lần trước gặp Kill vẫn chưa ổn?

- Tôi không sao mà, chỉ vì bài vở hơi chán thôi. Cậu không cần lo lắng vậy đâu. - Nagisa mỉm cười trấn an Karma, sau đó lại khẽ đỏ mặt khi nhận ra Karma đang lo lắng cho cô.

- Vậy thì tốt. Mà... - Karma vẫn nhìn cô chằm chằm - Có khóc đấy à?

Nagisa giật thót, cô vội đưa tay lên quệt nhẹ chút nước vẫn còn đọng nơi khoé mắt, lúng túng trả lời.

- Đầu có, chắc là do ngáp ngủ ấy mà.

- Ừm...

Nagisa lại nhìn Karma. Nhìn bóng hình quen thuộc trước mắt lại càng khiến cô cầu mong sao cho giấc mơ ấy không trở thành sự thật. Bởi cô biết mình đã thích cậu quá nhiều, đến mức không chỉ gọi là thích nữa. Và cô lại càng mong cuộc chiến của họ kết thúc thật nhanh, bởi nó càng kéo dài thì cô sẽ lại càng phải đối mặt lâu hơn với nỗi sợ mất đi cậu, mất đi người quan trọng của mình. Người quan trọng... Bất giác Nagisa tự hỏi đối với Karma cô có ý nghĩa như thế nào. Cô tự hỏi liệu tình cảm của Karma dành cho cô có giống như cô nghĩ hay không. Vẫn chỉ biết đến ám sát và nhiệm vụ, bây giờ những chuyện này làm cô hết sức đau đầu và cô chỉ có thể kết luận rằng rung động trước một người là một chuỗi cảm xúc phức tạp và rối ren. Nagisa lại nhún nhó và đưa tay cào cào mái tóc xanh của mình.

Karma quan sát chuỗi hành động và những biểu cảm kì lạ trên gương mặt Nagisa từ nãy đến giờ. Chồng một tay xuống bàn, cậu nghiêng người về trước gần sát cô.

- Có chắc là mình ổn đấy chứ?

Nagisa ngẩn người, chột nhện ra từ nãy đến giờ trông mình hẳn là hết như một con ngốc, cô vội lắc đầu.

- Tôi ổn thật mà. Chỉ là...có một số chuyện...

Karma đứng thẳng người lại, khẽ mỉm cười.

- Vậy thì tốt. Giờ giải lao cô lên sân thượng gặp tôi một lúc được không?

- À... Được.

Rồi Karma quay đi. Nagisa nhìn theo bóng lưng Karma, trái tim lại đập nhanh hơn một nhịp. **** - Há??? Nagisa thích Karma á!?!? - Sugino suýt nữa thì hét ầm lên.

Kayano chớp chớp mắt, nhìn Sugino với ánh mắt như muốn hỏi "Cậu vừa từ hành tinh nào về đấy?"

- Cậu không biết thật à? Cả Maehara, Isogai lẫn Asano đều biết.

- Này, tớ phải tập trung vào nhiệm vụ cơ mà. Vói lại, chuyện của bản thân tớ còn chưa xong thì lấy đầu... - Sugino gãi đầu, lén lút nhìn Kayano làm má cô thoáng ửng hồng. Cốc cốc. Tiếng gõ cửa vang lên cắt ngang không khí ngưng ngừng giữa hai người. Cả hai quay lại thì thấy Asano đang đứng sau lưng họ, tay vẫn để hờ trên cửa như có ý định gõ tiếp nếu họ không quay lại.

- À... Chào Asano.

- Đang có mẫu thuẫn nội bộ mà SA vẫn tràn ngập màu hồng nhỉ? - Asano bước vào.

Cả hai người đỏ mặt. Sugino khẽ ho mấy tiếng rồi nói.

- Đây không phải là lúc nói về chuyện đó. Cậu đến đây có việc gì không?

- À, tôi muốn bàn với các cậu một số chuyện. Liên quan đến cuộc gặp mặt sắp tới giữa chúng ta và những kẻ kia. - Asano đáp - Chúng ta đâu thể cứ thế đến gặp chúng mà không chuẩn bị gì được.

- Điều đó là tất nhiên. - Kayano nói - Vậy cậu có kế hoạch gì à?

- Phải. Từ trước khi tôi biết về lời nhắn trên tờ nhiệm vụ kia. - Asano khẽ mỉm cười - Tuy nhiên nó có hơi điên rồ một chút.

Sugino im lặng suy nghĩ một lúc rồi đáp lại ngắn gọn.

- Những chuyện này vốn dĩ đã điên rồ rồi. Nhưng trước hết phải hỏi ý mọi người đã. *** Nagisa xoay nhẹ nắm đấm cửa, từ từ đẩy cánh cửa dẫn lên sân thượng ra. Cô không phải mất công nhìn quanh tìm kiếm, mái tóc đỏ của cậu dễ dàng nổi bật giữa khoảng sân thượng vắng vẻ. Nagisa khẽ lên tiếng.

- Karma.

Gần như ngay lập tức, Karma quay lại nhìn cô, và như mọi khi, cậu lại nở một nụ cười.

- Chào. Chúng ta nói chuyện một lúc được không.

Nagisa gật đầu.

Karma lại quay ra chống hai tay lên lan can, mắt nhìn ra khung cảnh phía xa.

- Tôi nghe nói cô đang điều tra về cánh tay phải của boss.

- Nghe nói? - Nagisa nhún mày, hai tay khoanh trước ngực.

Karma bật cười.

- Thôi được rồi, thật ra là tôi đã biết từ trước.

- Đúng ra thì đó là ý của Asano, và mọi người cũng tham gia điều tra. - Nagisa khẽ nhún vai chán nản - Nhưng những thông tin đó đâu có được cũng vô dụng rồi. Nếu chúng ta dùng chỗ thông tin điều tra được để dụ bọn chúng thì Nash sẽ biết ngay. Người ấy đã chết, và không lí nào tên Nash, một thành viên cấp S của tổ chức lại không biết chuyện đó.

- Đúng vậy. Nhưng tôi hơi thắc mắc một việc.

- Việc gì?

- Những thông tin đó, cô có thể hỏi tôi mà. Đầu cần phải mất công điều tra như thế.

Nagisa ngẩn người ra vài giây, sau đó kêu lên.

- Phải rồi! Sao tôi không nghĩ sớm hơn nhỉ!

Karma tròn mắt nhìn người trước mặt sau đó phì cười.

- Nhưng bây giờ chuyện đó không quan trọng nữa rồi. - Nagisa nói, sau đó nhìn Karma - Mà này, tôi chỉ đoán bừa thôi nhưng... cậu sẽ trở thành cánh tay phải mới của boss à?

Karma chớp chớp mắt nhìn cô, có vẻ hơi bất ngờ. Sau đó cậu cười lớn.

- Không hề. Có lẽ cô nghĩ thế vì gần đây tôi thường liên lạc với boss đúng không? Nhưng đó chỉ là vì chuyện lần này khá nghiêm trọng và boss muốn biết chi tiết từng diễn biến thôi.

- Nếu boss quan tâm đến thế thì sao ngài ấy không trực tiếp tham gia vào?

Một nụ cười rất khẽ thoáng qua trên môi Karma.

- Boss có lí do riêng của mình.

Hai người im lặng một lúc, rồi dường như nhớ ra mục đích ban đầu khi gọi Nagisa lên đây, Karma quay sang.

- Mà này, về chuyện cánh tay phải, có thể không quan trọng nữa với cuộc chiến này, nhưng tôi nghĩ với cô thì có đấy.

- Ý cậu là sao? - Nagisa nhủ mày.

- Nagisa, cô... - Karma kéo dài một lúc rồi quay lại, nhìn thẳng vào mắt cô - ... có muốn biết cánh tay phải của boss là ai không?

Nagisa sững người, nhìn Karma trân trôn. Cô hoàn toàn bất ngờ, nhưng rồi liền nhanh chóng lấy lại bình tĩnh và khẽ gật.

- Tất nhiên. Mọi thành viên của SA đều muốn biết.

Karma nhìn Nagisa, trong lòng cậu bỗng thoáng qua cảm giác phân vân. Nhưng rồi cậu liền xua tan nó đi. Có thể cô sẽ bất ngờ, nhưng sự thật này không có gì xấu cả.

Vậy nên, cậu quyết định sẽ nói. Về những gì cậu vừa biết cách đây vài ngày.

Và, một phần rất nhỏ thôi, về những lần gặp nhau trước đây của hai người mà cô không hề biết.

Bạn đang đọc truyện *Thứ Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Thân Phận Cánh Tay Phải

Nagisa lặng lẽ nháp một ngum cà phê, gương mặt không chút cảm xúc, nhìn về một khoảng không vô định xa xăm nào đó. Cô đã ngồi như vậy một lúc khá lâu, về ngoài tĩnh lặng nhưng trong lòng cô đang hỗn loạn với biết bao nhiêu cảm xúc. Kinh ngạc. Ngờ ngàng. Bối rối. Và ngập tràn suy nghĩ.

Karma đứng dựa lưng vào bức tường sau lưng Nagisa, im lặng nhìn cô. Cậu đã đoán trước được phản ứng này của cô, nên trước khi cô đưa ra quyết định của riêng mình, cậu vẫn lặng lẽ ở cạnh cô, đợi đến khi cô bình tĩnh trở lại. Và bản thân Nagisa cũng thầm cảm ơn Karma vì điều này. *** Vài giờ trước. - Tôi sẽ nói từ từ. Bắt đầu từ cái chết của người ấy đã. - Karma chậm rãi nói.

Nagisa gật nhẹ, nhìn Karma chờ đợi.

Cậu hít một hơi dài trước khi nhìn thẳng vào mắt cô và nói.

- Nagisa này, việc cô gia nhập SA và cái chết của cánh tay phải có liên quan đến nhau.

Nagisa mở to mắt kinh ngạc, cô ấp úng không nói nên lời, một lúc sau cô mới lên tiếng được.

- Cậu nói rõ hơn được không?

Karma khẽ thở ra nhẹ nhẹ. Cậu muốn nói một cách chậm rãi nhất để Nagisa không quá sốc, nhưng có vẻ cậu không giỏi khoản này. Nét mặt đầy sùng sốt của cô đã chứng minh điều đó.

Karma bước đến gần Nagisa hơn, đặt một tay lên vai cô, nói chậm hơn.

- Không phải là điều cô nghĩ đâu. Không phải vì cô gia nhập SA mà người đó chết, mà chính cái chết của người ấy đã đưa cô đến SA.

Nagisa im lặng, cô nhìn Karma như báo cậu cứ nói tiếp.

Hiểu ý cô, Karma định tiếp tục, nhưng dường như điều cậu định nói ra sẽ lại làm cô sốc thêm lần nữa nên cậu có hơi chần chừ.

- Karma? - Nagisa khẽ nhủ mày.

Karma nhìn thẳng vào mắt cô.

- Nagisa, tôi biết đón nhận những thông tin này một lúc sẽ khiến cô choáng ngợp, nhưng tôi không thể giấu cô, đây là những điều cô cần phải biết, nên...

Nagisa đưa một ngón tay lên trước mắt Karma, nở một nụ cười gượng.

- Cứ nói tiếp đi, nếu đó là những gì tôi nên biết. Dù sao thì từ khi những chuyện này bắt đầu tôi đã biết nhiều chuyện đáng ngạc nhiên rồi.

Karma khẽ thở ra nhẹ nhẹ, sau đó cậu nói.

- Sau cái chết của cánh tay phải, một phần thông tin về người đó bị rò rỉ và nhanh chóng được lan truyền khắp thế giới ngầm. Người ấy có một cô con gái, và sau cái chết của người ấy, SA đã định đưa cô bé vào một chương trình bảo vệ, vì lo rằng những tội phạm của thế giới ngầm có thể bắt hoặc lợi dụng cô bé để gây khó dễ với SA. Thế nhưng sau khi gặp cô bé ấy, người của tổ chức đã thấy cô ấy có một tiềm năng sát thủ ưu việt. Thế nên cuối cùng boss quyết định cho cô bé ấy gia nhập SA.

Nagisa mở to mắt nhìn Karma.

- Này... Những điều cậu nói...

- Tôi đang nói về cô đấy.

Cổ họng Nagisa nghẹn ứ lại, thốt không nên lời. Cô đã từng có nhiều suy đoán về Cánh tay phải, rất nhiều, thậm chí cô từng nghĩ cánh tay phải ngay từ đầu chính là ông Tanaka, hoặc là Karma và họ chỉ giả vờ chết. Nhưng sự thật này thì hoàn toàn khiến cô kinh ngạc. Cánh tay phải của boss, lại là người cô không ngờ tới nhất.

Đọc được tất cả những điều ấy trong ánh mắt cô, Karma thở ra nhẹ nhẹ, nói nốt thông tin cuối cùng.

- Nagisa, cánh tay phải của boss chính là bố của cô. *** - Tôi chưa từng nghĩ... vốn dĩ cuộc đời mình đã gắn liền với việc ám sát từ khi sinh ra. - Nagisa bất chợt lên tiếng sâu hồi lâu im lặng.

Karma nhìn cô, Nagisa đã khá sốc khi biết bố cô chính là một trong những lãnh đạo của SA nên cậu vẫn chưa nói được gì thêm với cô. Nhưng thông tin cần thiết nhất thì cô đã biết rồi nên cậu không cần vội nữa.

Karma bước đến ngồi cạnh cô.

- Khá bất ngờ đúng không? - Cậu nói khẽ - Tôi cũng khá ngạc nhiên khi biết được điều đó.

- Cậu đã biết được bao lâu rồi? - Nagisa hỏi, ánh mắt vẫn nhìn về một khoảng không vô định.

- Vài ngày trước. Khi cô vừa bắt đầu điều tra về cánh tay phải.

- Vậy là khi tôi bắt đầu tìm hiểu thì lúc đó cậu đã biết rồi?

Karma khẽ gật. Một cái gật đầu khá do dự.

Và Nagisa đã nhìn thấy điều đó. Cô khẽ cau mày.

- Karma?

- Gì?

- Cậu còn giấu tôi gì nữa đúng không?

Karma quay sang nhìn cô.

- Sao cô nghĩ vậy?

Nagisa nhún vai.

- Đúng là khi mà cậu nói dối thì không ai có thể phát hiện ra được. Nhưng đối với những điều mà cậu không muốn nói dối thì nó thể hiện ra rất rõ đấy.

Karma nhìn Nagisa, bật cười khẽ. Và tiếng cười quen thuộc của cậu khiến tinh thần đang hỗn loạn của Nagisa dịu đi đôi chút.

- Xin lỗi. Thật ra thì... Tôi đã biết chuyện cánh tay phải là bố cô từ lâu rồi. Điều mà tôi mới biết gần đây... Là lí do dẫn đến cái chết của ông ấy.

- Và đó là? - Nagisa nghiêng đầu nhìn Karma chờ đợi, chuẩn bị tinh thần để nhận thêm một thông tin gây sốc nữa.

Karma nhìn về mặt đó của cô, không khỏi phì cười.

- Đừng làm bộ mặt căng thẳng như vậy, tôi biết là từ lúc những chuyện này bắt đầu đến giờ cô đã phải biết quá nhiều chuyện gây sốc nhưng nếu cứ giữ tinh thần như thế thì cô sẽ ngất đi trước khi biết hết những chuyện này mất.

Nagisa hơi lùi về sau, thở ra nhẹ nhẹ, cô im lặng một lúc khá lâu để trấn tĩnh lại tinh thần. Và khi đã thấy nhẹ nhõm hơn, cô ngược lên nhìn Karma.

- Bình tĩnh rồi này, được chưa.

Karma bật cười thành tiếng, sau đó nhanh chóng quay lại với vẻ nghiêm túc.

- Nghe nhé. - Cậu bắt đầu nói. - Cái chết của Cánh tay phải... của bố cô, có liên quan đến nhiệm vụ đặc biệt lần này của chúng ta. Ban đầu, khi phát hiện ra những kẻ phản bội, boss đã định sẽ tự mình giải quyết mà không nhờ gì đến các thành viên của tổ chức, dĩ nhiên là cả tôi.

- Tại sao ngài ấy lại muốn thế? - Nagisa khẽ nghiêng đầu khó hiểu.

Karma bất chợt im lặng, suy nghĩ gì đó. Nhưng ánh mắt cậu trống rỗng và không chút cảm xúc nên Nagisa không thể đoán được cậu đang nghĩ gì.

Đợi một lúc khá lâu không thấy cậu nói gì, cô lại lên tiếng gọi.

- Này, Karma?

Nagisa đã nghĩ Karma sẽ gạt mình khi cô gọi. Nhưng không, Karma không hoàn toàn chìm đắm vào trong những suy nghĩ, cậu nhìn cô, nói tiếp như thể mình chưa hề dừng lại.

- Có thể ngài ấy không muốn chúng ta dính dáng nhiều đến những chuyện này. Hơn nữa để lộ cho các thành viên trong tổ chức biết là SA kẻ phản bội thì sẽ chỉ làm nộ bộ thêm rồi rắc rối mà thôi.

- Vậy là boss cùng với bố tôi tự xử lý vụ việc.

- Ban đầu là thế. - Karma khẽ gật. - Nhưng sau cái chết của Cánh tay phải, một mình boss sẽ gặp rất nhiều khó khăn. Bởi vì bố cô biết nhiều thông tin hơn boss. Ngài ấy còn phải phải trông coi SA nên việc tìm hiểu bọn chúng được dành cho bố cô.

- Và bọn chúng là những kẻ giết ông ấy, vì điều đó?

Im lặng thêm một chút, Nagisa quyết định đưa ra một cái tên.

- Nash?

Karma hơi ngẩng lên, khẽ nhíu mày như thắc mắc.

Nagisa đáp lại.

- Nếu bố tôi là Cánh tay phải của boss thì với trình độ của những kẻ kia không thể dễ dàng giết ông ấy được.

Karma im lặng một hồi, có một nét gì đó rất lạ thoáng qua trong mắt cậu. Một lúc sau cậu nói.

- Cũng không hẳn vậy, thật ra....

Lời nói của cậu bị cắt ngang bởi tiếng chuông điện thoại của Nagisa.

- Là Sugino. - Nagisa nói rồi bắt máy. - Chuyện gì vậy?

Đầu dây bên kia nói gì đó, rất nhanh. Sau đó Nagisa cúp máy và quay sang Karma.

- Sugino nói chúng ta có chuyện cần bàn. Cả Asano và những người của FBI nữa.

- Và bây giờ họ gọi chúng ta đến căn cứ?

Nagisa gật.

- Có lẽ chúng ta sẽ nói tiếp chuyện này sau vậy. Dù sao tôi cũng được biết những gì quan trọng rồi.

Karma chỉ khẽ gật đầu rồi cùng Nagisa đi đến hiệu sách cũ trong khi những suy nghĩ, bản khoản lại bao trùm tâm trí cậu. *** Nakamura nhét lại chiếc điện thoại vào túi, quay sang Itona.

- Asano gọi. Có vẻ đã đến lúc cho một kế hoạch đối đầu với lũ kia rồi.

Itona gật nhẹ, tay mân mê tờ nhiệm vụ gọi với lời thách đấu họ nhận được lần trước trong tay, ánh mắt nhìn ra phía xa.

- Đây không còn là trận chiến của riêng họ nữa.

>

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nash

Karma bước từng bước nhẹ tênh, vừa đi vừa suy nghĩ. Cậu đã báo Nagisa đi trước sau khi nhận được cuộc gọi của Sugino, còn mình thì đi sang một hướng khác. Một phần vì cậu cần phải đến vài nơi trước và một phần vì cậu muốn có thêm thời gian để suy nghĩ một số chuyện.

Karma cảm thấy bồn chồn về những quyết định của mình.

Cậu đã đề Nagisa và những người khác tham gia vào trận chiến này, nhưng bây giờ cậu cảm thấy hơi do dự về quyết định của mình. Không phải là cậu không tin tưởng vào khả năng của họ, mà điều cậu lo sợ là càng dần sâu vào những chuyện này, họ sẽ lại phải biết thêm nhiều chuyện trong quá khứ.

Karma khẽ lắc đầu, cố xua đi những suy nghĩ này giờ. Cậu đã đưa ra quyết định thì cậu phải chấp nhận những chuyện xảy ra sau đó. Không được hối tiếc. Không được do dự. Đây không còn đơn giản là vấn đề của riêng cậu nữa.

Kết thúc những gì cậu đã bắt đầu. Đó là tất cả.

Những bước chân của Karma bắt chợt ngừng lại. Khẽ nhún mảy nhìn bóng người trước mặt, cậu cứ nghĩ mình đang nhìn thấy một ảo giác.

Một chàng trai trạc tuổi cậu, với mái tóc đen tuyền được cắt gọn gàng, đôi mắt màu xám nhạt và nước da hơi rám. Với một gương mặt điển trai và ánh mắt điềm đạm, những người bình thường có thể lầm tưởng rằng đây là một con người tốt bụng và rộng rãi. Nhưng với những ai gần liền với thể giới ngầm, những người có thể nhìn xuyên qua được vỏ bọc giả tạo một cách hoàn hảo của một kẻ độc tài với tham vọng không đáy, thì gương mặt đó là của một cái tên khá quen thuộc. Và lúc này đây, con người ấy đang đứng dựa lưng vào vách tường ở một con hẻm, dáng vẻ như đang chờ đợi chàng trai tóc đỏ trước mặt.

- Nash? - Karma cau mày nhìn kẻ trước mặt, hai tay sẵn sàng rút khẩu súng giắt ở bên hông. - Chuyện gì đây, ta tưởng giờ hẹn là hai ngày nữa.

- À, đây chưa phải là lúc chúng ta bắn giết nhau đâu. - Nash khẽ nhếch môi, hai tay đưa lên. - Ở đây đang có đồng người mà, đúng không?

Karma bật cười, giọng nói cậu vang lên bình thản mà chứa đầy sự mỉa mai.

- Người mà cũng biết quan tâm đến những người xung quanh cơ à? Bất ngờ thật đấy.

- Đó không phải là vấn đề chính, SA cấp S ạ. - Nash gần mạnh từ SA. - Hai ngày nữa là mới đến lúc ta dọn sạch cái tổ chức ấy, mặc dù ta cũng muốn làm ngay bây giờ. Nhưng ta sẽ cố giữ đúng hẹn. - Nash nở một nụ cười mỉa mai. - Ít nhất là lần này.

Khloe mỉm cười nhếch lên, gần như đã thành một nụ cười mỉa nhưng cuối cùng nó đã không xuất hiện. Cậu nói tiếp.

- Cứ cho là vậy đi, vậy người ở đây làm gì?

- Ta chỉ muốn có một cuộc nói chuyện trước khi chính thức đối đầu với các người thôi. Bởi đến lúc ta giết người thì đâu còn thời gian mà trò chuyện nhĩ? - Cái nhếch mép của hắn lại xuất hiện.

Karma khẽ cười, nhưng ánh mắt cậu lạnh như băng.

- Ta không chắc về việc đó. Nhưng ta nghĩ chúng ta vẫn có thể trò chuyện một chút mà. Ta có thể dành chút thời gian nói mấy lời cuối với người trước khi xử lý người.

- Hừm... ta cũng không chắc về chuyện đó. Nhưng thôi, ta không đến để nói mấy chuyện đó với người. - Nash cho hai tay vào túi quần, khẽ nghiêng đầu sang một bên. - Vị boss đáng kính của chúng ta thế nào rồi?

- "Chúng ta"? Người vẫn nghĩ mình là người của SA cơ à? - Karma cười giễu cợt.

Nash nhún vai.

- Có thể chúng ta không cùng chiến tuyến, nhưng về cơ bản thì ta vẫn là người của SA. Vậy nên ta cũng nên quan tâm đến boss của mình chứ.

Karma bật cười lớn.

- Boss hắn sẽ rất cảm động đấy.

Nash im lặng nhìn Karma một hồi lâu, như đang dò xét điều gì đó, sau đó nói tiếp.

- Vậy... vị boss đáng kính ấy sao rồi?

Lần này đến lượt Karma nhún vai, cậu còn ném về phía kẻ đối diện một ánh nhìn lạnh nhạt.

- Đang rất sẵn sàng để xử lý các người và tiếp tục quản lý tổ chức như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Nash bật cười lớn.

- Không ngạc nhiên lắm nhĩ. Ta hy vọng lần này ngài ấy sẽ đích thân ra mặt. Ta chán phải đối mặt với một người mà ta thậm chí còn không biết mặt lắm rồi.

Karma khẽ nhếch môi.

- Nếu như chuyện lần này đáng để boss ra mặt.

Nash khẽ nhún vai, đôi môi khinh khỉnh cong lên thoáng qua một nét khó chịu.

- Thành viên của SA hợp tác với tội phạm và muốn lật đổ cả tổ chức, bấy nhiêu đó chưa đủ hệ trọng để kẻ đó phải ra mặt à?

"Kẻ đó?" Karma cười khê. "Cố về như hắn chẳng còn lịch sự được bao lâu nữa rồi."

- Ta không có khả năng hiểu được suy nghĩ của những người kì lạ như thế. Nên nếu muốn biết người có đáng để boss ra mặt hay không thì cứ bình tĩnh mà chờ thử xem sao. - Karma nói.

Nash siết bàn tay lại thành nắm đấm, hấn trừng mắt nhìn Karma vài giây. Không chút do dự, chàng trai tóc đỏ vẫn bình thản nhìn kẻ trước mặt nhưng không quên đặt hồ bàn tay trên bao súng khuất sau lớp áo khoác, sẵn sàng bất cứ lúc nào, đề phòng đối thủ trở mặt và quyết định tấn công bất ngờ. Nhưng sau vài giây Nash bắt đầu từ từ thả lỏng nắm tay, thở ra một cái rất khẽ, gần như không xuất hiện nhưng vẫn không lọt khỏi mắt của Karma. Sau đó cái nhếch mép tự tin lại xuất hiện trên gương mặt hắn.

- Vậy ta sẽ chờ xem. Hai ngày nữa, cấp S ạ.

Nói rồi hắn quay đi, không quên thả lại một câu cuối cùng.

- Ta ngạc nhiên là người có thể giữ được sự trung thành và lòng tin tưởng tuyệt đối với một con người mà người thậm chí không hiểu rõ như vậy đấy. Karma nhìn theo cái bóng đã mất hút giữa dòng người trên đường.

- "Tin tưởng tuyệt đối?"

Đôi môi cậu lại vẽ nên đường nét của một nụ cười, nhưng ánh mắt thì lại thoáng một nét xa xăm.

- Chẳng có gì là tuyệt đối cả.***Nakamura đưa ngón tay nghịch nghịch lộn tóc vàng, lên tiếng hỏi trong khi mắt vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ.

- Itona, nghe nói... Cậu biết được vài điều hay ho về boss của SA hả?

- Hừ? - Itona đang ngồi xem lại bản kế hoạch, nghe thế liền ngẩng đầu lên. Cậu khẽ nhủ mấy nhìn cô gái trước mặt, nhưng ánh mắt của cô đang hướng về một nơi khác nên cậu không thể đoán được cô có hàm ý gì hay không.

- Ý cậu là sao? - Cuối cùng Itona quyết định hỏi thẳng.

Nakamura khẽ nhún vai.

- Tôi chỉ muốn biết thôi.

Itona im lặng nhìn cô một lúc, sau đó cậu tiếp tục mắt vào bản kế hoạch nhưng vẫn nói tiếp.

- Vẫn là vì chuyện hai năm trước à?

Ánh mắt Nakamura thay đổi trong một thoáng. Cô im lặng không nói gì.

Itona tiếp tục.

- Tôi không rõ lắm, nhưng có phải lúc đó cô, Nagisa, Sugino, Maehara, Isogai, Kayano và K...

- Được rồi! - Nakamura cắt ngang câu nói của Itona. - Tôi chỉ hỏi cậu có biết gì về boss của SA hay không.

Itona khẽ thờ ra, cậu ngã nhẹ người ra sau, tựa vào lưng ghế.

- Không nhiều. Nhưng có lẽ cũng đủ cho cô.

Nakamura nhìn Itona, hai tay khoanh trước ngực.

- Vậy cậu có định nói cho tôi biết hay không?

- Cô cũng là người đi thập thông tin nên cô cũng phải biết chứ. - Itona ngồi thẳng người dậy. - Không có thông tin nào là miễn phí cả.

- Cậu có đòi hỏi gì khi cung cấp thông tin cho Karma đâu. - Nakamura cau mày.

- Vì đó là những thông tin cho nhiệm vụ chung của FBI chúng ta và SA, hơn nữa chúng ta cũng có một số thông tin từ SA còn gì.

Nakamura khẽ thờ dài, đấu tranh tư tưởng một hồi, cuối cùng cô nhún vai.

- Thế thì thôi vậy, tôi sẽ tự tìm hiểu.

Itona nhìn Nakamura.

- Cô nhất quyết không muốn cho tôi biết chuyện đó à?

Nakamura cười khẽ.

- Không phải chỉ có cậu. Tôi không thể kể với ai cả. Tôi đã hứa rồi.

Nói rồi cô bước ra ngoài, tiếng cửa đóng lại vang lên khô khốc. Ở phía bên ngoài, Nakamura tựa người vào mặt gỗ lạnh, đưa tay cào nhẹ mái tóc dài vàng óng, một dòng suy nghĩ chạy qua tâm trí cô.

"Mặt dù tôi chẳng muốn giữ cái bí mật đó chút nào."

Còn lại một mình Itona, cậu lại ngã người ra ghế, lẩm bẩm.

- Thật là... Tôi chỉ muốn biết vì nó là lí do cô rời khỏi SA và gia nhập FBI thôi mà. Đùng là SA các người khó hiểu thật đấy.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bàn Bạc

Hiệu sách cũ.

Karma khép cánh cửa lại sau lưng, đưa mắt nhìn một lượt những người trong phòng, bao gồm Nagisa, Sugino, Maehara, Isogai, Kayano và nhóm FBI Asano, Itona và Nakamura, ngoài ra còn có ông Tanaka đang bày mấy cốc cà phê và ca cao nóng lên bàn.

- Cuối cùng cũng tới rồi à? Cậu làm gì mà đến trễ thế? - Asano nói.

Karma cười trừ.

- Gặp một người bạn cũ ấy mà.

- Bạn cũ?

- Không quan trọng lắm đâu. - Karma khẽ nhún vai. - Vậy...có gì thú vị nào?

- Cậu ta có vài ý tưởng... - Nakamura khẽ hất đầu về phía Itona - ...về kế hoạch cho hai ngày nữa.

- Một kế hoạch để kết thúc cuộc đấu dai đáng này. - Itona nói tiếp - Và phần thắng phải thuộc về chúng ta, nếu không cả thế giới ngầm sẽ phải đảo điên.

Karma dựa lưng vào một kệ sách gần đấy.

- Bắt đầu đi.

Những người khác cũng sẵn sàng lắng nghe.

- Được thôi. Mà trước đó... nơi này đủ bảo mật chứ? - Itona nhìn quanh.

- Cậu đang coi thường SA đấy à chàng trai. - Ông Tanaka đưa cốc ca cao nóng cho Itona, khẽ cười. - Nơi này thậm chí còn đảm bảo an ninh hơn cả căn cứ chính của tổ chức nữa. Không phải tự dưng mà boss gọi đây là căn cứ mật.

Itona gật nhẹ.

- Vậy thì tôi bắt đầu đây. Trước tiên, tóm tắt lại một lần nữa về kẻ thù thì chúng ta đang đối mặt với một thành viên SA nổi loạn, không muốn làm việc dưới quyền một kẻ thậm chí không tiết lộ chút gì về danh tánh, hai tên tội phạm nằm trong danh sách đen của SA, và cuối cùng, kẻ cầm đầu là một tên SA cấp S bị che giấu, muốn lật đổ cả tổ chức để thể hiện khả năng của mình, đúng chứ?

Nagisa gật. Từng cái tên lần lượt hiện lên trong đầu cô và cô chậm rãi nhắc lại.

- Dass, Kill, Ripper và Nash.

- Ngoài ra còn một số tay chân khác của chúng, nhưng lũ đó có vẻ không đáng ngại. - Maehara nói thêm.

- Đây là với trường hợp chúng ta gặp chúng với số lượng vừa đủ. - Isogai nói. - Chỉ nếu một mình chơi với vài chục tên như thế thì dù chúng đều là tay mơ thì cũng khá đáng ngại đấy.

Itona gật đầu đồng tình.

- Tôi cũng đã nghĩ đến chuyện đó. Vậy nên tôi cần biết mỗi người có thể xử lý khoảng bao nhiêu tên như vậy.

- Mười. Đó là con số ít nhất. - Karma đáp nhanh. - Tôi chắc rằng mỗi người ở đây đều có khả năng giải quyết hơn mười tên như thế. Không phải tôi tăng bốc quá mức nhưng suy cho cùng thì chúng ta cũng đang có những thành viên tốt nhất của SA và FBI.

- Tôi cũng đã ước chừng như thế. - Itona lẩm bẩm. - Nhưng chỉ để biết thêm thôi, Karma, riêng cậu thì khoảng bao nhiêu?

Karma khẽ nhướn mày. Itona nhanh chóng nói tiếp.

- Tôi muốn biết năng lực thật của cậu đã. Hình như cậu khá hơn những gì cậu thể hiện từ trước tới giờ.

- Điều gì khiến cậu nghĩ thế. - Karma cười mỉm.

- Nghe có vẻ hơi điên rồ nhưng... - Itona xoa nhẹ đuôi mắt. - Tôi nghĩ mình đã từng gặp cậu rồi. Trước tất cả những chuyện này cơ.

Nhóm Nagisa, Isogai, Kayano, Maehara và Sugino ngạc nhiên nhìn Itona.

- Cậu cũng vậy à? - Kayano hỏi.

- Cũng vậy?

- Khi thấy ảnh của cậu ấy trong nhiệm vụ của Nagisa lần đó... - Isogai liếc nhẹ về phía Karma. - Bọn tôi cũng có cảm giác hình như đã gặp cậu ấy ở đâu rồi.

- Hừm... Thú vị đấy chứ... - Itona quay sang Karma. - Cậu có lời giải thích nào không?

Ánh mắt Karma thoáng tối đi trong phút chốc như vừa có một điều gì đó vừa xẹt ngang qua tâm trí cậu, nhưng chưa đầy một giây sau cậu đã giấu được nó lại dưới nét mặt bình thản mọi khi.

- Tôi không hiểu lắm, nhưng trước mắt không phải chúng ta nên chú tâm vào kế hoạch của cậu thay vì chuyện đó sao?

Nagisa khẽ nhíu mày nhìn Karma. Lại thêm một điều bí ẩn nữa ở con người này. Cô có cảm giác như những gì mình biết về cậu không hoàn toàn đúng như cô nghĩ.

Karma nhận thấy ánh mắt của Nagisa, nhưng cậu không quay lại nhìn cô. Cậu hiểu điều gì đang xuất hiện trong đầu cô lúc này. Trong một khắc, cậu đã muốn nói ra tất cả với cô cũng như những người đang có mặt trong phòng này. Quá khứ. Sự thật. Những điều mà cậu đã quá mệt mỏi khi cứ phải giữ mãi trong lòng một mình. Nhưng cuối cùng cậu đã kiềm chế được bản thân để không nói ra. Ngay từ đầu đã có những lí do khiến cậu quyết định chôn sâu chúng, thì bây giờ những lí do đó cũng sẽ là thứ giữ cậu khỏi việc tiết lộ. Ít nhất là không phải bây giờ.

"Đến một lúc nào đó các cậu sẽ biết thôi."

Nakamura nhìn Karma, lòng có chút khó chịu. Những chuyện của hai năm trước lại xuất hiện và chiếm trọn lấy tâm trí cô. Một phần nào đó trong cô quyết định cô sẽ cho những người ở đây biết về nó. Nhưng chỉ một chút thôi. Cô đã định nói ngay, nhưng lời hứa trước kia lại một lần nữa quay về, giữ chặt những lời đó của cô lại.

Nén tiếng thờ dài, Nakamura nói.

- Trước mắt chúng ta cứ bàn chuyện chính đi đã. Những chuyện đó có thể bắt cậu ta khai ra sau.

Mọi người đồng loạt gật đầu và chuyển sự chú ý về phía Itona, chờ cậu nói tiếp.

- Karma.

Nagisa bước đến gần Karma, nói khẽ, vừa đủ để chỉ hai người nghe.

- Lát nữa chúng ta có thể nói chuyện một chút được không? Chuyện lúc này, thật ra thì tôi cũng muốn hỏi cậu lâu rồi.

- Ý cô là...

- Tôi cũng cảm thấy tôi và cậu đã từng gặp nhau rồi.

- Chẳng phải chúng ta từng gặp nhau mười năm trước sao?

- Không phải lần đó. Ý tôi là những lần sau này.

Karma khẽ mỉm cười. Vốn dĩ lúc này nếu không có cuộc gọi họ đến bàn kế hoạch này thì cậu đã định cho cô biết rồi.

- Được. Nhưng chỉ chuyện đó thôi.

- Chỉ chuyện đó? - Nagisa cau mày. - Cậu không muốn cho tôi biết những chuyện khác sao?

- Bây giờ chưa phải lúc.

Nagisa định nói tiếp thì Itona lên tiếng.

- Đây hai người kia, tôi biết quan hệ của hai người đang tiến triển nhưng làm ơn tập trung vào chuyện chính đã.

- Cái... Tiến triển cái gì??? - Nagisa nhăn mặt trong khi hai má hơi đỏ. Bên cạnh, Karma vẫn giữ vẻ bình thản nhưng nếu nhìn kĩ thì sẽ thấy vài vết hồng trên gương mặt ấy.

- Ái chà... Tôi sẽ làm rõ chuyện này sau đấy Nagisa. - Kayano cười khúc khích.

- Không phải, các cậu hiểu lầm rồi. Đây là chuyện công việc...

- Rồi rồi, tập trung lại được chưa nào. - Asano nói to, sau đó quay sang nhìn Itona - Lẽ ra cậu không nên khơi mào.

Itona nhún vai.

- Tôi thấy không khí hơi ngột ngạt nên chỉ muốn làm dịu đi chút thôi.

- Bằng cách lôi chúng tôi ra làm tâm điểm à? - Karma khoanh hai tay trước ngực, nhún mày nhìn Itona.

- Thôi được rồi mấy người, vào chuyện chính đi. - Sugino ngồi im lặng này giờ gần như hết kiên nhẫn lên tiếng.

(nãy giờ lan man khiếp v)

- Thôi được, cứ bỏ qua bọn cấp thấp, chúng ta sẽ tập trung vào bốn tên đứng đầu. - Itona nói tiếp - Nhưng tôi không nghĩ cả bốn người bọn chúng sẽ tập hợp lại hết ở chỗ hẹn đâu.

- Dù sao chúng cũng là những kẻ thích đánh lén. - Asano lầm bầm.

- Tôi nghĩ nếu tính đến trường hợp phục kích chúng ta thì chỉ có Kill và Ripper thôi. - Karma nói - Nash và Dass không hứng thú với chuyện đánh lén.

Maehara quay sang Nagisa.

- Nhắc đến mấy tên đó, Nagisa, cậu từng đối đầu với một tên rồi phải không?

- Kill. - Nagisa gật - Tên đó khá giỏi với mấy cái thủ đoạn không tốt đẹp lắm đâu.

- Vậy, cậu đã chuẩn bị gì đấy? - Karma nhìn Itona.

Một cái nhếch môi rất khẽ thoáng qua trên gương mặt Itona.

- Được rồi, với những thông tin đã có thì kế hoạch là thế này. Chúng ta vẫn sẽ đối đầu trực diện với chúng. Nhưng sẽ dành cho chúng một bất ngờ.

- Bất ngờ? - Asano cau mày - Đúng là một chiến thuật bất ngờ sẽ mang lại lợi thế cho chúng ta. Và cậu có gì nào?

- Bất ngờ phải dành để nói sau cùng chứ. - Itona cười mỉm.

Asano nhìn Itona.

- Cái điệu cười đó... Cậu ngày càng giống Nakamura rồi đấy. Có vẻ như hai người ở cạnh nhau khá nhiều nhỉ.

- Asano. - Giọng Nakamura hơi cao và mặt đã thoáng đỏ - Thứ nhất, cậu đã yêu cầu tập trung vào chuyện chính vì vậy nên không nên nói chuyện ngoài lề nữa. Thứ hai, công việc của tôi và Itona giống nhau nên việc chúng tôi hay gặp nhau chẳng có gì đáng để bàn cả.

- Quay lại chuyện chính... - Itona khẽ hắng giọng, che đi vẻ bối rối hiếm thấy ở cậu - Chúng ta sẽ đối mặt trực diện với chúng, nhưng không phải là tất cả một lượt. Chắc chắn chúng cũng sẽ chẳng tập trung hết ở một nơi.

- Ý cậu là chúng ta sẽ chia ra đối đầu với chúng? - Sugino hỏi.

- Gần như là vậy.

- Gần như? - Những người còn lại nhìn Itona thắc mắc.

- Có lẽ chúng cũng nghĩ chúng ta sẽ chia ra để gặp chúng. Nhưng đừng quên địa điểm gặp mặt là một khu phố bỏ hoang. Chúng ta không thể biết chúng đã chuẩn bị sẵn những điều phiền toái gì.

- Cuối cùng ý cậu là sao? - Kayano nhún mày.

- Cứ để chúng nghĩ chúng ta đã làm theo đúng ý chúng. Hãy chia nhau ra, nhưng chỉ là lúc đầu thôi. Phần sau sẽ là điều bất ngờ. - Itona khẽ mỉm cười. *** - Nakamura!

Cô gái tóc vàng khẽ quay người lại, nhìn những người vừa gọi mình.

Cuộc bàn bạc đã kết thúc. Họ bước đầu đã có những sự chuẩn bị cho hai ngày tới. Karma, Nagisa và Asano đã đi ra ngoài. Itona cũng theo ra, nói là muốn đi gặp ông Tanaka để hỏi thêm một số chuyện. Nakamura cũng định đi thì những người còn lại trong phòng giữ chân cô lại.

- Có chuyện gì?

- Chuyện lúc nãy... Khi mà chúng tôi đang nói về việc đã từng gặp Karma ấy. - Isogai ngừng một lúc rồi nói tiếp - Lúc đó ánh mắt cô thay đổi.

Nakamura hơi giật mình. Cô không nghĩ một chút phản ứng của mình lại dễ dàng bị nhìn thấy đến vậy. Nhưng sau đó cô nhận ra điều đó cũng khá bình thường với những con người đang đứng trước mặt cô lúc này.

"Sao mình lại quên khả năng của họ như thế nào trong tổ chức cơ chứ."

Nakamura xoay người hẳn lại, đứng đối diện với những người khác.

- Và?

- Cô biết điều gì đó đúng không? - Maehara tiếp.

Nakamura khẽ gật.

- Một chút.

- Cô có thể nói cho chúng tôi biết được không?

Nakamura thở ra nhẹ nhẹ. Câu hỏi này đúng là chẳng khó đoán. Cô im lặng một lúc rồi nhìn họ với một ánh mắt dứt khoát.

- Tôi xin lỗi. Không được.

- Chúng tôi có thể biết tại sao không? - Sugino hỏi.

- Tôi đã hứa rồi. - Nakamura nói ngắn gọn, sau đó cô im lặng suy nghĩ một hồi rồi nói tiếp - Nhưng tôi có thể nói với các cậu điều này, chỉ một chút thôi.

Tất cả im lặng chờ đợi.

- Đúng là các cậu đã từng gặp nhau đấy. Hai năm trước. Khi ấy cậu ta không mang cái thân phận mà các cậu đang biết hiện giờ.

Nakamura nói nhanh rồi quay đi, khép cánh cửa lại sau lưng, để lại những ánh mắt kinh ngạc và đầy thắc mắc.

Có bạn nói là fic hơi khó hiểu, vậy nên mình sẽ làm một chap nhỏ giải đáp thắc mắc của mọi người nhé. Ai không hiểu chỗ nào hoặc có bất cứ câu hỏi nào về nội dung fic cứ để lại trong phần cmt, mình sẽ giải đáp, nhưng chỉ ở trong mức có thể thôi nha, những câu yêu cầu tiết lộ trước nội dung sẽ không trả lời đâu nha.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Những Lần Trước Đây

Người phục vụ đặt hai cốc trà và cả phê xuống bàn, khẽ cúi đầu chào hai vị khách - hai học sinh trung học, một cô gái tóc xanh và một chàng trai tóc đỏ - rồi quay đi, tiếp tục công việc.

Nagisa nhìn theo người phục vụ một lúc.

- Lúc nãy ánh mắt anh ta nhìn chúng ta hơi khác lạ nhỉ.

- Hẳn rồi. - Karma nhún vai, tay liên tục đảo chiếc thìa trong cốc cà phê của mình - Bề ngoài chúng ta chỉ như những học sinh trung học mà lại gọi những thứ thức uống người lớn như thế này, người khác thắc mắc một chút cũng không có gì lạ.

Nagisa nhìn xuống cốc trà của mình rồi khẽ thở ra.

- Điều đó khá buồn cười đấy. Học sinh trung học dùng cả phê và trà đầu có chuyện gì là lạ, khi tôi đi với những người kia cũng đâu có ai lấy làm lạ chuyện đó. - Nagisa khẽ hớp một ngụm trà sau đó đặt cái cốc xuống, đưa tay lên chống cằm - Anh ta là người của SA, đúng không?

Karma bật cười nhẹ, cậu lại cảm thấy mình sai lầm. Hơn ai hết cậu biết cô gái trước mặt cậu không hề tầm thường.

- Lại một căn cứ khác của tổ chức à? - Nagisa quan sát một lượt khắp quán cà phê - Hầu hết nhân viên phục vụ, người pha chế và thậm chí một vài vị khách ở đây có mang theo súng. Người phục vụ lúc nãy thậm chí còn có một con dao nữa. Và chỉ cách họ giấu vũ khí thôi cũng đủ để thấy họ không phải tay mơ.

- Cách họ giấu vũ khí... Những người trong thế giới ngầm không phải ai cũng thấy được. - Karma cười, nhìn Nagisa - Thấy được của tất cả những người ở đây thì cô cũng đâu phải dạng vừa.

- Và người vừa khen tôi cũng là một người đáng sợ trong thế giới ngầm đấy. - Nagisa nhún vai.

- Cái gì mà đáng sợ chứ. - Karma bật cười - Đây đúng là một căn cứ khác của SA, khách hàng ở đây chủ yếu là thành viên của SA, một số ít là những người bình thường nghĩ đây chỉ là một quán cà phê bình thường. Nơi này chủ yếu để các thành viên trong tổ chức nhận nhiệm vụ hoặc bàn bạc những chuyện liên quan đến công việc.

- Và lí do mà tôi chưa từng được biết về nơi này?

- Nó ở khá xa khu vực làm việc của cô, không phải sao?

Nagisa nhớ lại quãng đường khá dài hai người đã đi để đến được đây, sau đó nhún vai.

- Cũng phải.

- Vậy chúng ta tiếp tục câu chuyện còn dang dở lúc nãy chứ. Cô muốn biết về những lần gặp trước đây đúng không? - Karma khuấy nhẹ cốc cà phê.

Nagisa gật.

Karma gật nhẹ người ra sau, tựa vào lưng ghế. Cậu hít một hơi dài trước khi bắt đầu.

- Đúng như cô nghĩ đấy. Chúng ta đã từng gặp nhau rồi, sau lần gặp mười năm trước và khi cô đã gia nhập SA. - Karma cười nhẹ - Nhưng chỉ có tôi biết.

Nagisa khẽ nhún mày, mặc dù đúng là cô có những cảm giác rằng hai người đã từng gặp nhau rồi, nhưng cô không nghĩ rằng mình lại có thể quên họ đã gặp nhau như thế nào.

- Ý cậu là sao? - Nagisa hỏi - Đã gặp nhưng lại không biết?

-Ừm... Tôi nghĩ dùng từ "không nhớ" có lẽ sẽ chính xác hơn. Vì những lần đó có lẽ không để lại nhiều ấn tượng trong cô.

- Cậu nói rõ hơn đi. - Nagisa tựa vào lưng ghế.

- Sau khi cô được đưa tới SA, các thành viên trong tổ chức dĩ nhiên được thông báo về việc tổ chức có thêm thành viên mới. Và lúc đó tôi đã chú ý đến cô. Cô biết đấy, chúng ta vừa mới gặp nhau, lần gặp chưa đến mười phút và sau đó cô lại trở thành đồng nghiệp của tôi. Thử hỏi làm sao không chú ý cho được. - Cậu nở một nụ cười tinh quái - Cứ như là định mệnh sắp đặt ấy nhỉ.

- Khoan đã, ý cậu là khi tôi mới gia nhập thì cậu đã là thành viên của SA rồi? - Nagisa giật mình nhìn thẳng vào Karma.

- Ừ... Cũng đã được một thời gian... - Karma hơi ngạc nhiên trước phản ứng của Nagisa.

- Năm đó tôi mới bảy tuổi đấy. - Nagisa vẫn nhìn chăm chăm vào Karma không dứt - Rốt cuộc cậu gia nhập SA từ bao giờ thế?

- Bảy tuổi? Tức là cô bằng tuổi tôi?

- Há???

Hai người nhìn nhau không chớp mắt. Thực sự thì từ lúc bắt đầu nhiệm vụ đến giờ họ chưa biết tuổi nhau. Việc họ vào học chung lớp cả hai đều nghĩ là do Isogai đã khéo léo làm hồ sơ giả để họ vào được cùng lớp, tiện cho công việc.

- Ôi trời... - Nagisa vò nhẹ mái tóc màu xanh biển của mình - Tôi cứ nghĩ cậu lớn hơn tôi ít nhiều gì cũng là một hai tuổi cơ.

Karma bật cười.

- Trông tôi già thế á?

- Không. - Nagisa nhún vai - Nhưng nhìn có vẻ... Hơi trưởng thành hơn so với bề ngoài. Nhưng chỉ khi nói chuyện công việc thôi, còn khi cậu đóng giả một học sinh trung học thì cậu khá bình thường. Tôi còn nghĩ tại sao tôi lại được giao nhiệm vụ phải giết một con người bình thường vô tội như thế này.

- Lúc đó cô nghĩ thế về tôi á? - Karma cố nhin cười - Hạnh phúc thật đấy.

Nagisa nhún vai.

- Đến chính tôi bây giờ nhớ lại còn muốn tự cười mình đấy này. Tôi không thể tin nổi tôi đã cho rằng cái người làm khiếp đảm bọn tội phạm thế giới ngầm là một người "vô tội".

- Cô nói như thế tôi đáng sợ lắm không bằng.

- Không hẳn, cậu thuộc kiểu khiến người khác phải đề phòng. - Nagisa hóp một ngụm trà - Vì chẳng biết rõ được điều gì về cậu cả. Thậm chí đôi lúc tôi còn tự hỏi cái tên Akabane Karma đó có phải là tên thật của cậu không.

Karma bật cười.

- Đó là tên thật.

- Thế à... Mà sao cậu lại hạn chế tiết lộ về bản thân mình thế? Hay là bọn tôi chưa đủ để cậu tin tưởng?

Karma im lặng vài giây sau đó nói với giọng hơi thấp.

- Có một vài điều tôi buộc phải tuân thủ trong thế giới ngầm này.

- Ai buộc cậu phải tuân thủ những điều đó?

- Bản thân tôi thôi. - Karma nhún vai - Quay lại chuyện chính, chúng ta đang nói đến lúc cô vừa gia nhập SA đúng không?

Nagisa khẽ cau mày. Chàng trai này lại bắt đầu lái sang chuyện khác mỗi khi cô định tìm hiểu về cậu. Nhưng rồi cô cũng quyết định tập trung trở lại chuyện chính. Ít nhất cô cũng phải biết những lần trước đây họ đã gặp nhau như thế nào.

- Cậu nói cậu đã chú ý khi tôi gia nhập SA, sau đó thì sao?

- Tôi đã gặp cô ngay ngày hôm sau.

- Ngày hôm sau? Tôi không có chút ký ức gì về việc đó.

- À... Nói sao nhỉ... - Karma chống cằm - Bởi lần gặp đó không hẳn là trực tiếp.

Nagisa khẽ nghiêng đầu, ánh mắt ra hiệu cho cậu nói tiếp.

- Lúc đó tôi cũng định gặp trực tiếp cô, nhưng ông Tanaka và vài người trong tổ chức đã ngăn lại. Họ bảo là cô không nên tạo một mối quan hệ nào trong lúc này, kể cả là bạn bè, vì điều đầu tiên cô cần khi bước vào SA...

- ...là sự vô cảm tuyệt đối vào những lúc cần thiết. - Nagisa lăm bắm nhắc lại bài học đầu tiên khi cô được đào tạo thành một sát thủ ở SA.

Karma gật đầu.

- Phải, và với tình trạng của cô lúc đó cực kì thích hợp để rèn luyện điều đó. Tôi nghe nói cô đã giết hai tên bắt cóc mà không chút do dự.

- Ba tên. - Nagisa chỉnh lại - Đến bây giờ tôi còn chưa tin được là lúc đó mình có thể làm thế.

- Quả nhiên là con gái của Cảnh tay phải. - Karma cười nhẹ.

- Vậy "không hẳn là trực tiếp" nghĩa là sao? - Nagisa đảo nhẹ chiếc thìa trong cốc trà.

- Ừm... Cô nhớ lần cô được đưa vào thử thực lực chứ?

- À... Lúc họ đẩy tôi vào đấu tay không khi tôi chưa được học bất cứ thứ võ gì để tự vệ, để xem khả năng tự chiến đấu của tôi thế nào trước khi bắt đầu đào tạo áy à. Tôi nhớ lần ấy đối thủ của tôi... đã che mặt đi nhưng tôi đoán là khoảng tuổi mình. Lúc đó tôi nghĩ người đó có lẽ cũng mới gia nhập tổ chức...như...tôi... - Nagisa khựng lại, hai mắt cô mở to, nhìn Karma trân trối - Lẽ nào đó là cậu?

Karma cười.

- Cú đấm cuối cùng của cô làm tôi ê ẩm suốt ba ngày sau đó đấy.

Nagisa vẫn nhìn Karma chằm chằm, sau đó cô bật cười khẽ.

- Sao lại là cậu kia chứ?

- SA đầu thế để một người lớn ra đánh với một cô bé bảy tuổi cơ chứ. Vậy nên tôi là lựa chọn duy nhất lúc đó. - Karma cũng cười.

- Khi đó tôi khá tức tối đấy. Tôi đã tung hết sức mà chẳng được gì trong khi cậu lại có vẻ khá nhẹ nhàng, thậm chí khi tấn công tôi cậu lại còn nương tay và nhường nhịn tôi nữa. Vậy nên cú đấm cuối đó làm tôi hả hê suốt cả tuần sau đó.

- Tôi đâu vô tâm đến mức dùng hết sức đánh một cô bé vừa trải qua đủ mọi chuyện tệ hại đâu chứ. Hơn nữa tôi đã có những kỹ năng chiến đấu cần thiết trong khi cô vẫn chưa biết gì, vốn dĩ nó đã không công bằng, nếu là người khác cũng sẽ không đánh hết sức đâu mà chỉ tung ra vừa đủ để thăm dò thực lực của cô. Và trông cô đáng yêu quá nên tôi cũng không nỡ tay. - Karma cười tình nghịch. (thả thính hà anh :v)

Nagisa hơi đỏ mặt, sau đó cô khẽ lờm Karma.

- Giờ thì tôi hối hận vì lần đó không đấm cậu mạnh hơn.

- Này này, lần đó đau kinh khủng đấy. Nhưng thật sự thì khả năng của cô rất khá, lần đó cô làm tốt hơn bất cứ người nào đã từng trong SA.

- Lần gặp mặt cũng thú vị đấy chứ. - Nagisa cười.

- Nhưng không tốt đẹp lắm nhỉ. - Karma nhún vai - Và còn một lần nữa, sau lần đó một thời gian.

- Lại gặp gián tiếp à? Bởi vì tôi vẫn chẳng nhớ gì cả.

- Không. - Karma khẽ lắc đầu - Trực tiếp. Nhưng sau đó cô đã bị xoá toàn bộ kí ức về ngày hôm đó.

Nagisa vừa nâng cốc trà lên định nhấp một ngụm, ngay lập tức đặt xuống.

- Xoá kí ức? Tại sao? Và làm thế nào? Nhưng tại sao lại phải xoá?

Karma khẽ giật mình, cậu chợt nhận ra mình đã nói hơi hơi nhiều. Lẽ ra cậu không nên tiết lộ về chuyện đó quá sớm.

Nhưng về bình tĩnh nhanh chóng quay lại. Cậu nhắc cốc cà phê lên, uống nốt chổi còn lại rồi nhẹ nhàng đáp.

- Tạm thời tôi chưa nói được. Có chi cần biết đến thế là đủ.

Nagisa vẫn chưa bỏ cuộc.

- Nhưng rốt cuộc là sao? Có phải những người khác cũng từng gặp cậu rồi bị xóa trí nhớ nên họ cũng có cảm giác ngờ ngợ như tôi? Mà làm sao trí nhớ của bọn tôi có thể bị xóa bỏ được?

- Hôm nay đến thế thôi. Chúng ta nên tập trung vào kế hoạch đối đầu với mấy kẻ kia. - Karma gọi người phục vụ đến và thanh toán tiền đồ uống - Gặp lại cô vào ngày mai.

Nói rồi cậu đứng lên và bước nhanh ra ngoài. Nagisa ngồi im lặng một lúc rồi cũng đứng lên rồi khỏi đó. Tâm trí cô lại tràn ngập những câu hỏi về chàng trai tóc đỏ.

"Rốt cuộc còn bao nhiêu điều cậu giấu chúng tôi đây..." Từng bước chân vội vã và ban đầu chậm dần rồi dừng hẳn, Karma chậm rãi ngược lên nhìn bầu trời trên kia. Trong xanh không một gợn mây. Cậu ước gì lòng mình cũng được như thế.

Nhưng chỉ vài giây sau cậu đã cúi xuống, khẽ cười chính mình. Sau tất cả mọi chuyện, cậu đang mơ ước viễn vông gì thế này.

Karma cố nén tiếng thở dài, tiếp tục bước đi.

"Sau khi những chuyện này kết thúc, có lẽ mọi người cũng sẽ biết tất cả thôi..." Vài giây sau mái tóc đỏ đã khuất hẳn trong dòng người trên phố.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Không Dễ Xóa Bỏ

- Rốt cuộc thì... Vẫn chẳng thể thay đổi ý kiến của cậu.

- Tớ xin lỗi, nhưng đó là cách duy nhất.

- Lúc nào cũng vậy. Cách duy nhất của cậu luôn là cách ích kỷ nhất!

***

Nagisa kéo nhẹ tấm chăn lên người, khẽ nhắm mắt, cố tìm đến giấc ngủ nhưng không được.

Ngày mai.

Trận chiến cuối cùng - nhiệm vụ đặc biệt đầu tiên của cô đã gần kề.

Nagisa xoay người lại, nhìn chăm chăm lên trần nhà. Những dòng ký ức bắt đầu chậm rãi trôi qua trong tâm trí cô. Bắt đầu từ cái ngày định mệnh khi cô nhận được một nhiệm vụ làm cô suy nghĩ rất nhiều. Đến giờ Nagisa vẫn nhớ như in từng dòng từng chữ một. Một chút thông tin ngắn ngủi và một bức ảnh.

Nhiệm vụ từ Silver Assassins

Ám sát

Đối tượng:

Akabane Karma

17 tuổi

Học sinh Trung học Kunugigaoka.

Nagisa bắt giác mỉm cười. Cô vốn cứ nghĩ cái tên và độ tuổi được ghi trong tờ nhiệm vụ đó chỉ là giả mạo, nhưng không ngờ đó chính là những thông tin cơ bản nhất về chàng trai đã chiếm trọn trái tim cô ngay từ lần gặp đầu tiên mà cô không hề hay biết, khi hai người vẫn còn nhỏ và chưa ý thức được chuyện tình cảm.

Rồi sau đây, mọi việc diễn ra nhanh đến nỗi cô không thể tin. Và bây giờ, trận chiến cuối cùng cách cô chưa đầy hai mươi bốn giờ nữa.

Cô tự hỏi sau khi mọi chuyện kết thúc thì họ sẽ như thế nào. Liệu Karma có nói với cô những gì cô muốn biết không? Cô có cảm giác những thắc mắc trong lòng bấy lâu của mình sẽ có lời giải đáp sau trận chiến này. Cả những bí ẩn về tổ chức của cô nữa. Tất cả.

Nhưng điều cô muốn biết nhiều nhất, là những điều về cậu, người con trai mà cô yêu. Cậu có vẻ hiểu rất rõ về cô trong khi cô hầu như chẳng biết gì nhiều về cậu.

Nagisa bắt giác đỏ mặt. Cô nhớ lại lần ở sân thượng và lại bối rối. Cô tự hỏi liệu hành động của Karma lần đó có phải là do cậu cũng có tình cảm với cô? Điều này... cô cũng sẽ sớm biết thôi.

Sau khi trận chiến này kết thúc.

***

Tại một con hẻm nhỏ ngoại ô thành phố.

Một bóng người với mái tóc đen tuyền dựa nhẹ vào bức tường trong con hẻm, khẽ liếc mắt nhìn người trước mặt.

- Không ngờ cái kế hoạch ngu ngốc đó lại đi xa được tới mức này.

Người đối diện khẽ cười.

- Cậu luôn xem mọi kế hoạch của tôi là ngu ngốc còn gì.

- Bởi vì đó là sự thật. - Người tóc đen nhẹ nhàng trượt những ngón tay trên thân khẩu súng đeo bên hông và bắt giác dừng lại hồi lâu trước biểu tượng màu bạc được khắc trên thân súng. Biểu tượng của SA.

- Vẫn còn giữ nó?

- Một món quà đặc biệt mà. - Một cái nhếch môi thoáng qua - Nhưng nó sẽ không được dùng trong trận chiến ngày mai.

Một cái gât khẽ xuất hiện như đồng tình với lời nói vừa rồi.

- Tốt.

- Vậy là...thật sự sắp kết thúc rồi nhĩ? - Mái tóc đen khẽ ngẩng lên nhìn bầu trời đêm
- Sớm thôi, cậu sẽ không phải sống trong bóng tối của thế giới ngầm nữa.
- Tôi không thật sự háo hức vì điều đó cho lắm. Suy cho cùng vốn dĩ tôi đang làm những gì mình muốn rồi.

Lại một nụ cười khẽ.

- Tôi hiểu.
- Vậy... ngày mai gặp lại.

Nói rồi mái tóc đen rời khỏi con hẻm. Nhanh gọn và không để lại chút dấu vết.

Chỉ còn lại một bóng đen trong hẻm, với nụ cười bí ẩn vẫn giữ trên môi.

- Mai gặp lại, Nash.1

***

Itona xoay xoay cái bút trong tay, tay còn lại vò nhẹ mái tóc trắng cho đến khi nó rời bù.

Có một cái gì đó.

Một cái gì đó còn vương mắc.

Họ đang đi đến rất gần với trận chiến cuối cùng. Nhưng cậu cảm thấy vẫn còn một cái gì đó... không đúng.

Itona ném cây bút sang một bên, lười biếng úp mặt xuống bàn. Gần đây đầu óc cậu chẳng có lúc nào được thư giãn.

Cốc cốc.

Ai đó gõ nhẹ xuống mặt bàn, Itona ngẩng đầu lên và thấy Asano đang đứng trước cậu từ lúc nào.

- Bây giờ là gần nửa đêm rồi. - Itona liếc nhìn đồng hồ - Cậu có lời giải thích nào khi đến gặp tôi vào giờ này không?

Asano bật cười khẽ, sau đó nhanh chóng lấy lại vẻ nghiêm túc.

- Thông tin ngắn gọn. Tôi sẽ không làm phiền cậu lâu đâu.

Itona khẽ nhướn mày như báo Asano nói tiếp.

Hiểu ý, Asano nói nhanh.

- Ngày mai, chỉ là đoán thôi nhưng tôi nghĩ... Có lẽ chúng ta sẽ biết nhân vật bí ẩn của SA là ai.

- Và... - Itona khẽ nhướn mày.

- Ô, cậu không ngạc nhiên lắm nhĩ?

- Tôi cũng đã đoán vậy. - Itona nhún vai. - Nhưng nếu người đó công khai danh tính, hoặc là chỉ có chúng ta là những người may mắn được biết, hoặc là cả thế giới ngầm cũng sẽ biết.

Asano dựa lưng vào bức tường gần đó.

- Tình huống thứ hai sẽ đem lại nhiều bất lợi và rủi ro. Không chỉ cho SA mà cả FBI chúng ta nữa.

Itona khẽ gật.

- Tôi hiểu cậu định nói gì. Nếu thật sự boss của SA xuất hiện, tất cả chúng ta sẽ phải giữ bí mật về người đó, cũng như bằng mọi giá không được để bí mật ấy lọt ra bên ngoài. - Cậu ta ngả người ra sau ghế. - Bởi vì đó là những gì mà bọn phản bội sẽ cố gắng làm.

Asano gật nhẹ.

- Nếu bọn chúng biết về boss của SA... Chắc chắn chúng sẽ tìm mọi cách tung thông tin ấy ra thế giới ngầm để tạo ra một sự xáo trộn mạnh. Điều đó sẽ chỉ gây khó khăn cho SA và FBI. Đặc biệt là SA.

- Lại là chuyện trong quá khứ nhĩ. - Itona cười nhạt - Không phải tự dưng mà người đứng đầu SA che giấu thân phận của mình.

Asano cũng khẽ cười.

- Tôi tự hỏi những sát thủ bậc sẽ làm gì nếu boss của họ xuất hiện.

***

- Ngài chắc chắn về quyết định của mình chứ?

- Chắc hay không, đây cũng là cách duy nhất.

- Thật hiếm khi nghe ngài nói như thế.

- Cho đến lúc này vẫn chưa gặp khó khăn gì chứ?

- Vẫn ổn. Có lẽ sẽ tiếp tục được đến phút cuối cùng.

- Mong là vậy.

- Đây... Không đơn thuần chỉ là một nhiệm vụ?

- Ý cậu là sao?

- Những thành viên ưu tú nhất được chọn để giao nhiệm vụ, và có cả sự can thiệp của FBI. Tôi không nghĩ đây là một trận chiến đơn giản.

- Cậu suy nghĩ nhiều quá rồi.

- Tôi không nghĩ vậy.

- Chỉ lần này thôi, cậu đừng để ý quá nhiều và cứ làm như những gì cậu đã được giao.

- Tôi hiểu. Nhưng mong ngài hãy thận trọng.

- Dĩ nhiên. Lợi ích của SA phải đặt lên hàng đầu.

- Tôi đang nói về ngài cơ.

- Hử?

- Xin đừng liều lĩnh một mình. SA không thể chìm trong thời kỳ đen tối một lần nữa.

- Hmm..

- Nụ cười đó của ngài là sao?

- Cậu sẽ chẳng biết được ta nghĩ gì đâu.

- Tôi...

- Thời kỳ đen tối à... Quá khứ đúng là thứ không dễ xóa bỏ nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Thứ Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Trước Giờ G

Ông Tanaka khẽ đẩy cánh cửa căn cứ mật, mang theo vài cốc cà phê, ca cao cùng một ít thức ăn nhẹ nhưng đầy năng lượng. Ông biết tối nay, những con người đang ở trong căn phòng này sẽ đứng trước một trận chiến quyết định bằng sinh tử.

- Lâm phiên bác rồi. - Như mọi khi, Isogai mỉm cười gật đầu nhẹ khi ông đặt chỗ thức uống lên bàn.

- Không có gì. Ít nhất đây là những gì ta có thể làm cho mấy đứa. - Ông đưa mắt nhìn chiếc đồng hồ màu bạc trên tường - Sắp rồi nhỉ.

- Vâng. - Kayano đáp.

Ông Tanaka không nói gì thêm, bước nhanh ra ngoài. Nhưng trước khi khép cửa lại, ông xoay người lại đối diện với những người trẻ trong phòng.

- Ừm... Ta khá thích công việc này và ta cũng đã chuẩn bị vài loại cà phê đặc biệt cho mấy đứa... nên nhớ phải trở lại để thưởng thức đấy.

Cả nhóm quay qua nhìn nhau, sau đó khẽ mỉm cười.

- Bác yên tâm. - Sugino cười nói - Bọn cháu sẽ thắng.

Ông Tanaka gật, rồi nhanh chóng bước ra ngoài.

- Tương lai của SA giao cho mấy đứa.

Sau khi ông Tanaka đi khỏi, cuộc họp của họ tiếp tục.

- Itona. - Karma lên tiếng trước - Kế hoạch của cậu chuẩn bị đến đâu rồi?

- Tôi đã đi kiểm tra khu phố hoang mà bọn chúng hẹn gặp chúng ta, không có quá nhiều điểm bất thường. Nhưng đề phòng vẫn hơn. - Itona nhún vai - Chúng ta không biết được chúng sẽ làm gì.

- Vậy là vẫn làm theo cái kế hoạch điên khùng của cậu à? - Asano khoanh hai tay trước ngực.

- Này, tôi cũng phải vất vả lắm mới nghĩ ra kế hoạch đó và mất thêm vài ngày căng não nữa để quyết định có nên dùng nó hay không đấy nhé. - Itona khẽ lườm Asano - Mà nghĩ lại cũng hơi điên rồ.

- Và liều lĩnh nữa. - Maehara đề thêm.

- Tôi thậm chí còn không nghĩ đó có thể gọi là kế hoạch. - Nagisa nói. Và theo sau lời nói của cô là cái bật cười nhẹ của Karma.

Isogai gõ nhẹ lên mặt bàn, thu hút sự chú ý của mọi người.

- Chúng ta cũng trải qua nhiều chuyện liều lĩnh và điên rồ rồi. Nhưng có một điều tôi muốn hỏi.

Mọi người đều hướng ánh mắt về phía Isogai và đều im lặng như ngầm báo cậu cứ nói tiếp.

Isogai quay sang Karma.

- Ừm... Điều này có vẻ không liên quan và hơi ngoài lề một chút nhưng... Karma, sau khi mọi chuyện kết thúc cậu có quay lại SA không?

Karma hơi ngạc nhiên. Những người còn lại trong phòng bắt gặp cũng chuyển ánh mắt về phía cậu.

- Tôi lạc đề quá à? - Isogai bối rối nói khi thấy sự im lặng kéo dài khá lâu.

- Không. - Sugino lắc đầu - Dù sao đó cũng là điều bọn tớ muốn biết.

Karma cười.

- Tất nhiên. Tôi còn nhiều việc ở SA mà.

Nakamura nghe câu nói của Karma, kín đáo liếc sang Nagisa rồi khẽ che miệng cười.

- Vậy là cứ theo kế hoạch đúng không. - Kayano hỏi.

Asano gật.

- Tôi nghĩ bây giờ mọi người nên dưỡng sức và chuẩn bị sẵn sàng cho tối nay.

- Vậy trước giờ hẹn hai tiếng chúng ta sẽ gặp nhau họp bàn một lần nữa, sau đó chia nhau ra... - Karma nhìn từng người trong phòng - ...Kết thúc nhiệm vụ này.

Không hẹn, tất cả những người trong phòng đồng loạt gật đầu, đầy dứt khoát và kiên định.

*****

- Vâng... Chúng tôi sẽ kết thúc nhiệm vụ trong đêm nay. À không, phần lớn phụ thuộc vào SA thôi... Tôi hiểu rồi.

Asano tắt điện thoại sau một cuộc hội thoại ngắn gọn, khẽ thờ dài.

- Sếp gọi à? - Giọng nói quen thuộc vang lên cạnh cậu.

Asano quay sang nhìn chủ nhân của giọng nói, cậu con trai tóc đỏ với nụ cười nhẹ trên môi.

- Ủ. - Asano cắt điện thoại đi, quay sang đối diện hẳn với Karma. - Lúc này cậu vẫn cười thoải mái thế được à?

- Phải lạc quan chứ. - Karma nhún vai - Vậy... Ngài Karasuma sếp của FBI các cậu nói gì nào?

- Ngài ấy hỏi chúng ta có cần tiếp viện không. Nhưng tôi nghĩ số lượng đồng cũng chẳng giúp gì thêm được.

- Vấn đề là ở kỹ năng. - Karma gật - Và lại tôi nghĩ boss cũng không muốn FBI dấn quá sâu vào chuyện này. Đây dù sao cũng là vấn đề riêng của SA.

Asano khẽ cau mày.

- "Vấn đề riêng?" Tôi nghĩ đây không còn là vấn đề riêng của ai nữa. Cậu không nên...

- "...ích kỷ." Tôi biết. Tôi đã bị nói như thế rất nhiều lần rồi.

- Vậy sao không cố mà sửa đổi đi. - Asano khoanh hai tay trước ngực, nghiêm mặt nói.

- Đang sửa đây thôi. - Karma nhún vai - Cậu biết mọi việc tôi làm đều có lý do mà.

- Nhưng tôi chưa từng biết những lý do ấy là gì. - Asano cũng nhún vai đáp lại

Karma khẽ cười. Cậu nhìn thẳng vào mắt Asano nói nhanh.

- Tôi nghĩ có thể mọi người sẽ sớm biết thôi. Sau khi những chuyện này kết thúc.

- Chắc chứ? Đừng để bọn tôi phải mất công hy vọng đấy.

- Tôi đã nói là "có thể" mà.

****

- Nash, người không chuẩn bị gì cho tối nay à? - Kill dùng tay đang liên tục xếp mấy hộp đạn, ngược lên nhìn chàng trai tóc đen đang đứng dựa vào cửa sổ cũ, thoắt thẩn ngẩng nhìn bầu trời bên ngoài ngôi biệt thự cũ ở cuối thành phố, nơi mà tạm thời chúng đang dùng làm căn cứ. - Hay là đối thủ để đối phó quá nên không cần bận tâm?

Nghe Kill nói, Nash không thể ngăn mình bật cười khẽ.

- Người đang nói mơ đấy à? - Ánh mắt đen lạnh khẽ liếc về phía Kill - SA chưa báo giờ để đối phó cả. Người phải biết rõ chứ, người là người đã từng tấn công rất nhiều thành viên của họ mà.

- Phải, và hầu hết ta đều thành công mà. Chẳng qua là người không cho giết, nếu không thì thế giới ngầm đã xôn xao về việc hàng chục thành viên của tổ chức hùng mạnh SA phải bỏ mạng dưới tay tên Kill này rồi. - Kill cười khẩy.

- Những người mà người được chỉ định tấn công đều chỉ là những con cừu non thôi. - Nash xoay người lại đối diện hẳn với Kill - Còn những người người sẽ gặp tối nay sẽ không đơn giản thế đâu.

- Đứng đấy nhóc. - Ripper, một người đàn ông trung niên với đôi mắt hơi xéch lên cùng với mái tóc hung đỏ và một hình xăm nhام nhở trên cánh tay quay sang nhìn Kill, phụ hoạ thêm cho lời nói của Nash - Người đã từng tòi tá khi gặp hai tên trong số chúng rồi mà.

Kill hơi khó chịu khi bị nhắc lại chuyện cũ, lườm bàu chống trả.

- Nhưng ta cũng suýt giết được con nhóc đó đấy chứ.

- Nhưng cô ta đã buộc nhóc phải dùng đến thủ đoạn, chẳng phải là vì cô ta rất giỏi sao.

- Hừ... Thủ đoạn hay không, khừ được mục tiêu là được. Mà này, dùng có gọi ta là nhóc.

- Ta lớn tuổi hơn nhóc đấy. - Ripper tiếp tục nói với cái giọng khàn khàn đáng sợ - Quay lại chuyện chính, nhóc cũng đã gặp tên cấp S đúng không?

- Ồ... Nhưng ta chưa kịp thử sức hẳn.

- Tên đó không tầm thường đâu. - Nash nói, ánh mắt lại tiếp tục hướng ra cửa sổ.

- Có thể so sánh ngang với người không? - Kill nhướn một bên chân mày.

- Chà... Về điều đó thì ta không rõ. - Khoé môi Nash cong lên - Nhưng ta cũng rất muốn biết.

Ripper bật cười lớn sau câu nói của Nash.

- Tối nay sẽ thú vị đây.

*****

Thắng hay thua?

Sinh hay tử?

Bí mật sẽ được phơi bày... hay mãi mãi bị vùi lấp?

Quá khứ và hiện tại...

...rồi sẽ tác động thế nào đến tương lai?

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Vs Kill

Khu phố hoang, từng là một nơi tấp nập với những ngôi nhà san sát nhau. Đường phố lúc nào cũng tấp nập người và xe cộ, ngày lẫn đêm không lúc nào ngớt âm thanh. Nhưng trải qua nhiều chuyện, hiện giờ nó chỉ là một nơi bị bỏ hoang chờ được phá dỡ, không hơn. Nơi trước kia từng rộn rã những âm thanh cuộc sống bây giờ không còn gì ngoài sự tĩnh lặng bao trùm. Thế nhưng tối nay, sự tĩnh lặng thường thấy đó đã bị phá vỡ.

Như lúc này, một tiếng súng nữa lại vừa vang lên.

- Chắc, lại hựt. - Nakamura tặc lưỡi, liếc nhìn tên Kill đang nhẹ nhàng lúc ẩn lúc hiện lướt đi quanh họ.

- So với một người chỉ chuyên thu thập thông tin thì cô cũng khá trong việc chiến đấu đấy nhì. - Sugino nói, ánh mắt vẫn không rời khỏi chuyển động của Kill.

- Thu thập thông tin cũng nguy hiểm hơn cậu nghĩ đấy, mấy người toàn dò tìm hiểu mấy chuyện quái đản thôi. Và lại tôi cũng đâu phải chỉ biết tìm thông tin để báo cáo cho các cậu. - Nakamura nhún vai.

- À, dẫu sao cô cũng là một FBI mà nhì. - Sugino tránh một đòn của Kill và nổ súng tấn công nhưng viên đạn chỉ lướt nhẹ qua gấu áo hắn.

- Này, không phải tôi muốn xen ngang nhưng hai người có thể xem xét tình hình của chúng ta bây giờ một chút không? - Kayano lên tiếng - Kẻ thù vẫn ở trước mặt đấy.

- Haha, phải... - Kill bật lên điệu cười gằn gờ - Ta cũng thấy khó chịu khi bị ngó lơ chứ.

- Chắc... - Nakamura nạp thêm đạn vào khẩu súng, quay sang Sugino - Thêm một điều nữa thôi nhé, tôi cũng từng là một SA.

Sugino khựng lại, rời mắt khỏi kẻ thù một lúc và nhìn Nakamura chăm chăm. Nhìn về mặt ngạc nhiên của Sugino, cô lại nhún vai.

- Giải quyết hẳn xong tôi sẽ nói rõ hơn.

- Có vẻ như còn khá nhiều điều trong quá khứ mà bọn tôi chưa từng biết. - Sugino lẩm bẩm.

Nakamura khẽ cười, nhưng nụ cười của cô ẩn chứa một cái gì đó thật chua chát, cả giọng nói của cô cũng vậy.

- Không. Các cậu biết. Chỉ là đã quên thôi.

***

- Chỉ đề lại ba người họ đối phó với Kill liệu có ổn không? - Isogai bước đến gần Karma.

- Có lẽ vậy. - Karma đáp - Kì thực tôi cũng không muốn để họ ở lại. Nhưng tình hình hiện giờ không cho phép. Và lại Kill là kẻ rất hay giờ thủ đoạn, mà Sugino và Kayano rất giỏi đối phó với những kẻ như thế. Họ có phản xạ nhanh và kết hợp với nhau rất tốt. Nakamura thì khá giỏi khống chế những mục tiêu nhanh nhẹn. Vậy nên tôi nghĩ họ sẽ ổn.

- Đúng thật... - Isogai ngẫm nghĩ - Mà cậu hiểu rõ về bọn tôi quá nhì.

- Một chút... - Karma nhún vai - Tôi chỉ nắm những thông tin đó về các cậu vì nó cần thiết cho trận chiến.

Asano đi bên cạnh liếc nhìn Karma rồi khẽ nén tiếng thở dài, suy nghĩ cảm lạnh bật lên trong tâm trí.

"Đồ nói dối."

Cái liếc nhẹ của Asano không qua khỏi mắt Nagisa. Bây giờ thì cô càng tin hơn vào phán đoán của mình. Đúng là có gì đó trong quá khứ mà họ không biết. Nhưng hiện tại cô quyết định tạm thời gác chuyện đó lại, vì có một việc khác làm cô lưu tâm hơn.

- Karma. - Nagisa lên tiếng - Lúc nãy cậu nói "tình hình hiện giờ không cho phép" nghĩa là sao?

- À... - Karma như chợt nhớ ra chuyện quan trọng, quay lại đối diện với tất cả mọi người - Lúc nãy tên Kill có nói với tôi vài điều..

- Và đó là...?

Karma khẽ cười, nhưng nụ cười của cậu hình như là để giấu đi chút căng thẳng trong nó.

- Chúng có để lại cho chúng ta một món quà khá khó chịu ở căn cứ chính của SA. Nhưng chúng ta phải đi gặp Nash nếu không muốn nhận nó. Càng sớm càng tốt.

***

- Nakamura, Sugino và Kayano...? - Nash khẽ lẩm bẩm, tay chạm vào cái tai nghe nhỏ xíu khuất sau lớp tóc đen mềm - Vẫn sáng suốt đấy nhì, Akabane...

- Có gì thú vị à? - Ripper lại lên tiếng sau lưng Nash - Người lại vừa cười thầm vừa lẩm bẩm gì thế?

Nash kéo nhẹ mớ tóc che chiếc tai nghe lại, khoé môi nhẹ cong lên.

- Tính toán lại lần cuối kế hoạch ấy mà. Mà ông chuẩn bị đi à?

Ripper nhìn xuống cái túi đeo chéo nhỏ bên hông, nhoen cười.

- Ta cũng không nhẫn nại được nữa. - Hắn nói rồi đi nhanh ra cửa, trước khi bước hẳn ra ngoài còn nói với lại - Mà này, ta được giết chứ?

- Nếu ông có thể. - Nash nhún vai.

- Tuyệt. - Nụ cười của Ripper càng thêm vẻ khoái chí.

Sau khi Ripper đi khỏi, Nash lại dựa lưng vào bức tường, ánh mắt nhìn xa xăm.

- Có vẻ như lại sắp bỏ lại vài người rồi... Mà tên Dass sao vẫn chưa xuất hiện nhì?

***

- Đúng là luôn có sự khác biệt giữa những tên tội phạm bình thường và những tên trong danh sách đen. - Sugino tặc lưỡi, liếc nhìn vết thương trên tay trái.

- Cậu ổn chứ Sugino? - Kayano quay sang.

- Không sao, vết thương thế này nhảm nhò gì.

- Ô... Anh hùng thật đấy. - Kill nhe nhón cười - Vậy để ta cho mỗi người thêm vài vết nhé?

- Thật sự... Chẳng ưa nổi tên này. - Nakamura nói rồi bắt ngờ lao đến gần Kill, cô rút ra một con dao cỡ trung bình, loại dùng để chiến đấu và tấn công Kill. Hắn có hơi bất ngờ nhưng vẫn kịp phản ứng và tránh sang một bên, dù vậy vẫn bị cửa một vết dài trên mu bàn tay.

Nhìn vết thương trên tay rồi lại nhìn Nakamura, Kill lại cười, không có vẻ gì là nao núng khi vừa bị tấn công bất ngờ.

- Ta cứ tưởng SA chỉ biết dùng súng thôi chứ.

- FBI. - Nakamura cũng lùi lại, xoay nhẹ con dao trong tay - SA chỉ là quá khứ thôi. Và người không nên coi thường bọn này quá.

Nakamura lại quay sang Sugino và Kayano.

- Hai người cũng khá trong cận chiến chứ?

Sugino nhìn Nakamura vài giây rồi khẽ cười.

- Có bảo mình từng là thành viên SA mà, vậy thì cô phải biết chứ. Đối với những thành viên của tổ chức...

- ...cận chiến là kỹ năng bắt buộc phải có. - Nakamura cũng mỉm cười - Mừng là điều đó vẫn không thay đổi.

- Vậy kế hoạch của cô là gì đây? - Kayano nhìn Nakamura.

- Tên đó... - Nakamura đưa ánh mắt về phía Kill - ...thường thì khi đối phó với một tên có tốc độ nhanh, sự linh hoạt và di chuyển không ngừng, người ta thường nghĩ đến tấn công từ xa phải không?

Sugino và Kayano cùng lúc gật đầu.

- Vậy sao chúng ta không suy nghĩ khác một chút nhỉ? Đúng là thường thì chỉ khi giới tấn công gần mới sử dụng kiếm, nhưng với cái cách mà hắn di chuyển liên tục như vậy...

- Có thể hắn không giỏi cận chiến như ta nghĩ... - Sugino tiếp, khoe môi cậu khẽ cong lên - Sao tôi không nhận ra sớm hơn nhỉ?

- Hơn nữa tôi nghĩ thể lực của hắn cũng không thuộc dạng khó xoi. Quan sát này giờ tôi thấy hắn tuy di chuyển nhanh và nhiều nhưng thời gian dừng lại đứng im một lúc cũng không ít.

- Gì thế này... Hoá ra tội phạm cấp S cũng không quá ghê gớm. - Kayano cũng khẽ cười.

- Quan sát một chút là thấy cách đối phó ngay. Hắn cũng có một số điểm yếu mà, các cậu hắn cũng biết chứ? - Nakamura hỏi.

- Dĩ nhiên. Lần đối đầu trước của hắn với Nagisa đã cho chúng ta kha khá thông tin rồi. - Sugino chuyển tay cầm súng và lấy ra một con dao nhỏ giống của Nakamura.

Kill nhìn những người trước mặt, hắn không nghe rõ họ nói gì được vì khoảng cách hơi xa. Nhưng nhìn nét mặt và những nụ cười bí ẩn trên môi họ, hắn bắt chợt hiểu sắp tới hắn sẽ gặp ít nhiều rắc rối, và rằng Nash đã đúng khi bảo hắn đừng xem thường người của SA.

Bạn đang đọc truyện *Thứ Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Vs Kill (Tt)

Giương mặt Kill khẽ nhún lại sau khi nhận thêm một vết thương từ đối thủ. Từ lúc Kayano, Sugino và Nakamura chuyển sang đánh cận chiến thì hắn đã gặp khó khăn thấy rõ, hết như lần đối đầu với Nagisa. Và dù không muốn nhưng hắn cũng phải thừa nhận đối với thành viên của SA, kỹ năng cận chiến của họ không chế vào đầu được. Nash đã từng cảnh báo hắn về điều này và lần đầu tiên, một kẻ như Kill thấy một chút hối hận khi không nghe lời kẻ đứng đầu của chúng.

- Có vẻ hiệu quả thật đấy nhỉ. - Kayano nhìn đối thủ trước mặt, nhận xét - Đúng là hắn không giỏi cận chiến.

- Hắn giỏi đấy. - Nakamura đáp - Chỉ là khả năng cận chiến của SA cao hơn thôi, nhất là hai cậu là những người khá nhất trong nhóm. Cũng khá may mắn khi tôi cũng từng ở SA.

Nói rồi cô lại nghĩ thầm

"Liệu có phải tên đó cũng biết điều này nên mới để bọn mình ở lại đối đầu với tên Kill không nhỉ?"

***

- Hắc xì!

- Này Karma, đừng có nói là cậu ốm trước trận chiến đấy.

- Hử? Đâu có đâu nhỉ...

***

Kill nhìn những người trước mặt, khẽ nghiêng rặng, cố suy nghĩ cách đảo ngược tình thế. Cơ thể hắn bị thương khá nhiều nên không thể di chuyển nhanh và liên tục như lúc này, nhưng đối thủ của hắn cũng bị thương kha khá. Lúc này bộ óc của hắn đang cố suy nghĩ tìm một mảnh khóa nào đó, và dường như nó đã xuất hiện, về trên môi hắn một nụ cười.

- Hết giờ chơi rồi... - Cái giọng khàn khàn của hắn lại cất lên.

Sugino nhún mày trước sự đổi thái độ đột ngột của Kill.

- Hắn lại mưu tính gì đó... Cần thận đấy.

- Quả nhiên là mình không thích tên này mà. - Nakamura lăm bắm.

- Dù hắn định làm gì thì chúng ta cũng phải tấn công thôi. - Kayano đáp rồi chuẩn bị tiến lên lần nữa.

- Nhớ cảnh giác đấy. - Sugino nói.

Kayano gật nhẹ rồi phóng nhanh đến trước mặt Kill, hắn giơ mũi kiếm lên trước mặt phòng thủ, nhưng gót chân Kayano xoay nhẹ và cơ thể cô lập tức di chuyển sang bên phải của hắn.

"Có một chút sơ hở nhỏ bên phải khi phòng thủ." Thông tin mà Nagisa có được sau lần đối đầu với Kill đã có ích với họ.

Tên Kill hơi bất ngờ nhưng phản xạ của hắn cũng khá tốt nên mũi dao của Kayano chỉ tạo nên một vết thương không sâu lắm. Dù vậy, khẩu súng bên tay còn lại của cô đang chìa thẳng vào hắn và ngón tay của cô đang đặt trên cò súng. Một cái siết nhẹ nơi ngón tay, viên đạn bay ra găm vào cơ thể Kill, không trúng được vào vị trí gây nguy hiểm, nhưng đủ tạo cho hắn một vết thương lớn.

Mặt Kill lại nhăn nhó, nhưng hần nhanh chóng bình tâm và nở một nụ cười gằn gờ.

Kayano lập tức nhận ra mối đe dọa, cô nhìn thấy trên tay hắn, hai quả cầu nho nhỏ.

"Bom thuốc mê của Okuda???"

- Thôi chết! Lại cái mảnh đó! - Nakamura giật mình kêu lên.

- Lần trước Nagisa cũng... Tớ cứ tưởng hắn không còn quả nào. - Sugino vội vã chìa súng về phía Kill.

Nhưng không kịp, hắn ném mạnh hai quả bom xuống, lập tức một màn khói mù mịt bùng ra toả quanh một vòng tròn lớn.

Với phản xạ cực tốt của mình, Kayano đã kịp nhảy sang một bên để né tránh. Nhưng khi chân cô vừa chạm đất, không biết từ lúc nào tên Kill đã chò sẵn phía sau cô, hắn tóm lấy tay cầm súng của Kayano, tay còn lại đặt lưỡi kiếm kề ngay cổ cô.

- Ngạc nhiên chưa, ta cũng đoán được chuyển động của cô này. Tránh ra phía sau thì khả năng cao sẽ dính phải khói thuốc mê, bên phải cô lại là ta nên hắn là cô phải di chuyển sang trái rồi nhì. - Hắn lại mỉm cười đắc thắng.

- Kayano! - Sugino định lao lên nhưng Nakamura đã chặn cậu lại.

- Khoan đã Sugino, bình tĩnh nào!

- Phải đấy. - Kill cười khẩy - Người không muốn thấy ta cứa cổ cô bạn dễ thương này chứ.

Kayano khẽ nghiêng rặng. Sao cô lại có thể bất cẩn đến vậy chứ. Trước mặt cô, Sugino và Nakamura đều đứng im, trừng mắt nhìn Kill. Họ phải nhanh chóng nghĩ ra cách để thoát khỏi tình trạng này.

- Tình thế thay đổi rồi, những Sát thủ bạc ạ. - Khoé môi tên Kill lại cong lên.

- Chúng ta đi cũng khá lâu từ lúc gặp Kill rồi nhì. - Maehara nói.

- Ủ. - Karma đáp cụt lùn.

- Mọi góc ngách của con phố này, chúng ta cũng đi gần hết rồi nhì.

- Ủ.

- Ai cũng bắt đầu thấy hơi mệt và nản rồi nhì.

- Ủ.

- Vậy sao... - Maehara liếc mắt ra phía sau lưng - Hắn không thôi cái trò bám đuôi đi và đường đường chính chính xuất hiện trước mặt chúng ta nhì.

Karma nhún vai.

- Ý thích chẳng? Ripper thuộc dạng ám sát ngầm mà. Mà các cậu né được đạn súng trường chứ?

- Phát hiện kịp thì được. - Itona cũng nhún vai.

Ở một góc tối sau lưng họ, Ripper khẽ cười, thu lại khẩu súng trường dài.

- Chắc, lộ rồi à. Thôi vậy, hôm nay phá lệ một lần.

Và chỉ sau vài bước đi chuyển êm nhẹ, Ripper đã xuất hiện đối diện họ với một nụ cười trực sẵn trên môi.

- Chào.

- Xuất hiện rồi kìa. - Itona nói.

- Kỳ thực là ta không thích cái cách các người bình thân trò chuyện như không có gì dù biết ta đang theo dõi các người chút nào. - Ripper khoanh hai tay trước ngực.

- Vì biết người ghét điều đó nên mới cố tình nói để dụ người ra đấy chứ. - Asano khẽ cười.

- Hm... Nghe hơi khó chịu đấy. Giống như bị dắt mũi vậy. Nhưng ta tự hỏi sau các người lại phí thời gian chơi trò đó. Chẳng phải các người muốn tìm Nash càng nhanh càng tốt sao?

Những người xung quanh im lặng chờ Karma lên tiếng đáp trả với tên Ripper, bởi lẽ cậu là người đã nghe tiết lộ đó từ Kill. Nhưng Karma cũng im lặng nhìn kẻ trước mặt.

Ripper có vẻ hết kiên nhẫn, và sự im lặng từ cậu cũng làm hắn có chút dè phòng. Cuối cùng hắn không chịu thêm được nữa bèn lên tiếng.

- Nay Túc đó.

- Ổ... - Cuối cùng thì giọng Karma cũng vang lên - Ở đây có khá đông người mà người biết chính xác là Kill tiết lộ chuyện đó với ta luôn à?

- Hử?

- À... Ta chỉ nghĩ là tên Kill buộc miệng nói với ta thôi, không ngờ nó cũng nằm trong kế hoạch của các người. - Karma cười.

Nagisa khẽ cau mày nhìn Karma.

"Cậu ấy đang nói dối...?"

- Sao cũng được. - Ripper nhếch môi - Giờ đến màn chính thôi nhì.

- Hử, hắn định đối đầu trực diện à? Chẳng phải hắn chuyên về ám sát ngầm hay sao? - Isogai nói khẽ, chỉ đủ để những người trong nhóm nghe.

- Theo như tôi biết thì hắn cũng có thể đánh trực diện đấy. - Itona đáp - Thể lực của hắn khá tốt.

- Chắc, khó xoi rồi đấy... - Nagisa lăm bắm rồi quay sang Karma - Chẳng lẽ lại để vài người lại nữa à?

- Cứ theo kế hoạch mà làm. - Karma đáp.

- Ta không biết kế hoạch của các người là gì nhưng nhanh lên một chút được không? - Ở phía đối diện, Ripper lên tiếng - Mà ta đâu có lí do gì để đợi nhì?

Vừa dứt lời, hai khẩu súng đã xuất hiện trên tay hắn và nòng súng chìa thẳng về phía họ.

- Này, đi lòng vòng tìm kiếm tiếp và hạ hắn ở đây rồi bắt hắn khai ra vị trí của tên Nash thì cái nào có lợi hơn? - Itona cũng như những người khác không chút nao núng trước hòng súng kẻ thù.

- Cái thứ hai. - Karma khẽ cười - Nếu hợp sức lại chắc cũng nhanh thôi.

- Vậy cũng đâu phá vỡ kế hoạch đúng không? - Asano mở bao súng đeo bên hông.

- Câu hỏi hơi thừa thôi. - Maehara cười - Dù chúng ta có làm gì đi nữa, chẳng thể nào có chuyện phá vỡ kế hoạch.

Nagisa khẽ lắc đầu, cô cũng lấy khẩu súng của mình ra.

- Thật hết cách với các cậu. Gì mà "kế hoạch" chứ...?

Vốn dĩ từ đầu làm gì có cái gọi là "kế hoạch"...

***

- Bực thật, lẽ ra mình không nên lo là... - Nakamura lầm bầm - Sugino, cậu nghĩ ra được cách gì không?

- Không... Hắn gần như làm chủ tình thế rồi. - Sugino khẽ đáp, giọng nói không giấu được chút bực bội.

Phía bên kia, tên Kill sau khi đã đứng yên hồi lâu bắt đầu lên tiếng.

- Vốn dĩ ta chẳng thích trò đe dọa này, chỉ là phải làm thế mới có thời gian lấy lại sức được. - Hắn cười khẩy - Giờ thì kết thúc trò chơi thôi. Dù sao mục đích của ta cũng là giết hết các người mà.

Lưỡi kiếm của hắn kề sát cổ Kayano hơn, nhưng bây giờ thì cô không có vẻ gì nao núng nữa.

Ở phía đối diện, Nakamura và Sugino cũng nhận ra điều đó.

- Có ấy định làm gì đó... - Nakamura nói rất khẽ, chỉ đủ để cô và Sugino nghe thấy.

Sugino gật nhẹ.

- Chúng ta sẽ hành động ngay sau đó.

Kill hình như không để ý tới cuộc nói chuyện ngắn của họ. Lúc này đây hắn vẫn hà hê với suy nghĩ đã nắm chắc phần thắng.

- Tạm biệt nhé, SA.

Trước khi hắn kịp kết thúc câu nói, Kayano thả khẩu súng trên tay đang bị Kill khống chế ra. Và ngay khoảnh khắc khẩu súng đập vào tay hắn, một dòng điện mạnh xuyên qua da thịt, lan ra khắp cơ thể làm hắn bắt ngờ, đau đớn đến quỵ người lại. Thanh kiếm trên tay hắn rơi xuống. Ngay lập tức, Sugino lao đến kéo tay Kayano ra khỏi tên Kill.

- Đó là cái gì vậy? - Cậu hỏi cô.

- Khẩu súng đó có một bộ phận tích điện nhỏ. - Kayano cười - Itona làm cái đó cho tớ đấy. Cậu ấy bảo nhỏ con như tớ thì dễ bị tóm làm con tin nên tốt nhất nên mang cái đó theo để đề phòng. Lúc đầu cũng thấy hơi bị xúc phạm nhưng giờ thì có vẻ phải cảm ơn cậu ta.

- Chà, không ngờ thật đấy. Mà sao cậu không thả ra ngay từ lúc hắn bắt cậu?

- Tớ phải tốn chút thời gian để điều chỉnh. Vì lúc đầu tớ nghĩ mình không cần dùng nó nên không chú ý lắm khi Itona hướng dẫn cách dùng.

- Hoá ra cậu ta không chỉ chuyên thu thập thông tin mà còn giỏi mấy trò này. - Sugino gật gù.

- Itona có niềm đam mê khá lớn với máy móc và các thứ tương tự thế. - Nakamura nói.

- Chà... Cô hiểu rõ cậu ta thật đấy. - Sugino cười.

Nakamura thoáng đỏ mặt.

- Chuyện đó ai cũng biết mà. Vì các cậu chưa quen cậu ta lâu đấy thôi.

Nói rồi cô quay lại phía tên Kill lúc này đã đứng thẳng người lên được. Sugino và Kayano cũng hướng sự tập trung trở lại đối thủ của họ.

- Một chút điện không đủ hạ ta đâu cô nhóc. - Tên Kill định nhấc thanh kiếm lên nhưng một viên đạn bắn thẳng xuống mặt đất bên cạnh làm hắn phải dừng lại.

- Chậc... - Kill khẽ tắc lưỡi đầy bực dọc. Hắn quay lại nhìn.

Nakamura, Sugino và Kayano đều đang chìa súng về phía hắn.

- Tình thế thay đổi rồi, ông bạn mưu mô ạ. - Nakamura khẽ cười.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Thời Kỳ Đen Tối

28. Thời Kỳ Đen Tối

3 giờ sáng.

Ripper vút hộp đạn rỗng xuống đất. Xung quanh hắn đã có khoảng mười hộp đạn rỗng như vậy nằm la liệt. Hắn lại bắt đầu giương hai khẩu súng lên và xả đạn.

- Chết tiệt... Rốt cuộc hắn còn bao nhiêu đạn vậy? - Maehara nấp sau một bức tường lớn, khẽ hé mắt về phía tên Ripper.

- Với chiếc túi bên hông thì tôi nghĩ là còn nhiều. Chờ hắn hết đạn là không thể. - Itona đáp, tay khẽ siết chặt khẩu súng.

- Cần phải có một kế hoạch nào đó thôi. - Asano khẽ cau mày nhìn vết thương vừa xuất hiện trên tay do đạn trượt qua.

Nagisa im lặng, cô cẩn thận quan sát Ripper, cố gắng tìm sơ hở của hắn. Nhưng với làn mưa đạn thế này thì điều đó cũng thật khó khăn.

Bỗng một bàn tay đặt lên vai cô làm cô khẽ giật mình quay lại.

- Karma???

Chàng trai tóc đỏ đang ở sau lưng cô. Nagisa khá ngạc nhiên vì lúc này còn thấy cậu ở phía đối diện cô cơ mà.

- Cái kiểu di chuyển thần sầu gì thế... - Cô lẩm bẩm.

- Há?

- À... không có gì.

Karma nhìn cô thắc mắc vài giây, sau đó quay lại chuyện cậu định nói.

- Hơi đột ngột nhưng cô nhắm vào tay phải hấn được không?

Nagisa khẽ nhún mày.

- Tôi nghĩ là được, mặc dù có vẻ sẽ khó khăn một chút. Hấn cứ bắn liên tục làm việc ngắm chính xác khá khó khăn.

- Nhưng cô làm được, đúng không? - Karma nhìn thẳng vào mắt cô.

Nagisa gật.

- Vậy thế này, tôi tay trái, cô tay phải. Chúng ta sẽ có vài giây khi hai khẩu súng rời tay hấn. Asano và những người khác sẽ xông lên ngay lúc đó. Nếu được thì sau đó tôi và cô có thể hỗ trợ họ. - Karma nói nhanh.

Nagisa im lặng quay lại nhìn Ripper, sau đó vội lùi lại nấp khi hấn chìa súng về phía cô, bắn ra vài phát đạn trước khi lại chuyển sang hướng khác và vẫn không ngừng xả súng.

Nagisa nhìn những mảnh gạch vụn bị bong ra khỏi vách tường do những phát đạn lúc nảy của Ripper.

- Hơi liều một chút nhưng tôi sẽ thử.

- Nếu cô muốn tôi có thể bắn trước, sau đó cô có thể tận dụng vài giây lúc hấn bắt ngờ để xử nốt tay còn lại.

- Đừng có coi thường tôi thế, ngài cấp S ạ. - Nagisa khẽ cười - Tôi và cậu hành động cùng lúc khả năng thành công sẽ cao hơn chứ.

Karma cũng cười.

- Chưa bao giờ tôi dám coi thường cô cả. Sẵn sàng chứ.

Nagisa gật. Cô và Karma cùng nép sát vào tường, cẩn thận quan sát. Tim Nagisa khẽ đập loạn lên và mặt cô đỏ bừng khi Karma ở khá sát mình. Nhưng cô nhanh chóng lấy lại sự tập trung. Bây giờ họ đang ở giữa trận chiến, không phải là lúc cô bị phân tâm bởi những điều như vậy.

- Có hồi hộp à? Tim cô đập khá nhanh đấy. - Karma nhìn Nagisa - Không cần quá căng thẳng đâu. Nếu không trúng thì chúng ta có thể tìm phương án khác.

Nagisa giật mình, khẽ lắc đầu và cố gắng điều chỉnh lại hơi thở.

- Không. Tôi ổn.

"Tim tôi đập nhanh vì chuyện khác gốc ạ..." - Cô nghĩ thầm.

Karma nhìn Nagisa vài giây rồi gật.

- Vậy được. Chuẩn bị nào.

Nagisa cũng gật. Cô và Karma cùng chìa súng về phía Ripper. Nagisa cẩn thận quan sát. Cô theo dõi cử động tay của Ripper để biết được đường đạn tiếp theo của hấn sẽ hướng về đâu. Và trong một khoảnh khắc rất ngắn, nòng súng của Ripper nghiêng về một phía ngược với vị trí của họ, tạo ra một kẽ hở, một góc bắn hoàn hảo cho cả cô lẫn Karma.

Không cần nói một lời, cũng không cần phải ra hiệu hay gì cả, hai người đồng loạt chớp ngay lấy khoảnh khắc quý giá đó và kéo cò.

Hai viên đạn trúng đích, không gặp chút khó khăn.

- Tuyệt, cơ hội. - Asano nói rồi cậu, Maehara, Isogai và Itona lập tức lao lên.

Ở phía sau, Karma và Nagisa khẽ thờ phào.

- Đúng là cơ hội nghìn năm có một. Không ngờ hấn để lộ sơ hở lớn thế. - Nagisa nhìn Ripper đang tung hết sức chống trả với những người bạn của họ. Dù đã làm rơi hai khẩu súng nhưng hấn vẫn nhanh chóng lòi từ cái túi bên hông ra một khẩu khác.

- Chúng ta cũng lên thôi. - Karma nói.

Nagisa gật đầu. Nhưng khi cô vừa định lao lên thì Karma đột ngột kéo cô giật lại.

Nagisa giật mình. Một viên đạn từ trên cao sượt qua má cô ngay khi cô vừa bị Karma kéo giật lùi lại.

Nagisa nhanh chóng chìa súng về nơi viên đạn bay đến. Cô khẽ cau mày khi nhìn thấy bóng người con trai với mái tóc đen mềm bên cửa sổ tầng hai của một toà nhà phía đối diện và năm hơi chếch về trước so với chỗ họ.

Nagisa lùi lại một bước, bàn tay cầm súng của cô khẽ siết chặt.

Ánh mắt Karma thay đổi.

Phía trên cao, Nash xoay nhẹ khẩu súng trong tay, khoe môi khẽ cong lên tạo nên một nụ cười.

- Xin lỗi nhé Ripper, nhưng ta cũng hào hức chịu hết nỗi rồi.

***

- Này Sugino, cậu có hơi mạnh tay quá không?

Nakamura một tay chống hông, đưa mắt nhìn kẻ nằm dưới đất.

- Với một tên tội phạm thì đó là đương nhiên. - Sugino nhún vai.

Nakamura cười.

- Chứ không phải vì hắn đã động vào Kayano của cậu à?

Sugino giật mình, mặt đỏ bừng cả lên.

- Ai... ai là của ai chứ... Cậu lại nói linh tinh rồi đấy.

Sau khi đảo ngược tình thế, tên Kill hoàn toàn thất thủ trước ba người. Hắn nhanh chóng bị hạ đo ván và giờ đang nằm bất tỉnh, sống dờ chết dờ dưới đất, hai tay hai chân đều bị khoá chặt.

- Giờ thì... Chúng ta có nên đuổi theo mọi người khác không? - Kayano nói.

- Tôi nghĩ chúng ta nên ở lại đây. - Nakamura đáp, dựa lưng vào bức tường một toà nhà gần đó - Những người kia sẽ ổn thôi. Chúng ta nên canh chừng tên này. Và lại Karma đã yêu cầu chúng ta ở lại mà. Nhưng nếu các cậu vẫn muốn đi giúp...

- Ở lại cũng không sao. Dù sao Karma cũng đã yêu cầu rồi mà. - Sugino lại nhún vai.

Nakamura nhìn Sugino vài giây rồi bật cười nhẹ.

- Tên Kill nói đúng nhỉ, có vẻ tiếng nói của cậu ta khá có giá trị.

- Đã bảo rồi, dù sao Karma cũng là cấp trên của bọn tôi. - Sugino gãi đầu - Và lại tôi cũng không muốn tự ý làm loạn lên để rồi nhờ đâu gây ra hậu quả gì đó nghiêm trọng.

- Cấp trên à...? - Nakamura quần quần lộn tóc vàng mềm mại quanh ngón tay - ...Phải rồi, tôi cũng từng phải gọi cậu ta là cấp trên.

Sugino im lặng nhìn Nakamura. Kayano đứng bên cạnh lên tiếng.

- Phải rồi Nakamura, chuyện cô từng là thành viên của SA là sao?

- Đúng rồi. Cô đã nói sẽ kể cho bọn tôi. - Sugino cũng tiếp lời.

Nakamura khẽ đưa mắt về hướng khác.

- À, chuyện đó...

Khẽ nhắm mắt lại vài giây như đang hồi tưởng, rồi cô bắt đầu nói chậm rãi.

- Tôi từng là thành viên của SA, cho đến hai năm trước thì có một số chuyện khiến tôi quyết định rời tổ chức, một thời gian sau thì Itona mời tôi vào FBI.

- Và một số chuyện đó là gì? - Sugino bắt đầu thấy tò mò.

Nakamura suy nghĩ một lúc lâu, như đang đắn đo không biết có nên nói hay không. Nhưng cuối cùng cô cũng cất tiếng.

- Sự thật thì... Tôi, hai cậu, Maehara, Isogai, Nagisa và cả Karma nữa. Chúng ta không phải chỉ mới gặp nhau gần đây do nhiệm vụ như các cậu nghĩ.

- Cậu cứ nói rõ ra đi. - Kayano sốt ruột nói.

- Chúng ta biết nhau từ khi tất cả còn là những thành viên SA cấp thấp. Chúng ta luyện tập, làm nhiệm vụ và lớn lên cùng nhau trong tổ chức. Có thể nói chúng ta là một đội, một nhóm bạn thân.

- Không thể nào... - Kayano kinh ngạc - Nhưng nếu thế thì..

- "...Tại sao bọn tôi không nhớ gì hết?" chứ gì. Đùng vậy, chúng ta đã từng là một nhóm, cho đến khi một biến cố lớn xảy ra trong nội bộ SA. Một biến cố còn nghiêm trọng hơn trận chiến của chúng ta lần này. Mọi người gọi nó là "Thời kỳ đen tối của SA". - Nakamura thở dài - Và nó là nguyên nhân gián tiếp dẫn đến mối quan hệ nực cười của chúng ta bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Một Phần Của Quá Khứ

- Nay Karma, rốt cuộc có chuyện gì đã xảy ra trong tổ chức vậy? - Nagisa kéo tay Karma - Gần đây mọi thứ cứ loạn cả lên.

- Có một số chuyện. - Karma khẽ thở dài, gương mặt lộ rõ vẻ mệt mỏi - Xin lỗi nhưng hiện giờ tớ hơi bận.

Nói rồi cậu toan đi nhưng đến lượt Sugino lại kéo cậu lại.

- Khoan. Tớ biết khi việc nội bộ xảy ra thế này thì một thành viên cấp S như cậu sẽ có rất nhiều việc nhưng ít ra cậu cũng phải cho bọn tớ biết một chút gì chứ.

- Phải rồi. Bọn này sẽ giúp cậu việc gì đó. Dù sao bọn tớ cũng là thành viên của SA, bọn tớ cũng có quyền được biết chứ? - Nakamura một tay chống hông, cau mày nhìn Karma.

Karma lại thở dài, tay day day thái dương.

- Tớ biết, nhưng việc này không phải ai cũng có thể biết được. Nó nghiêm trọng hơn các cậu nghĩ đấy.

- Nghĩa là cậu không tin bọn tớ? - Maehara nói.

- Đừng làm khó tớ. Dĩ nhiên là tớ tin các cậu, nhưng chuyện này thực sự tớ không thể tiết lộ được.

- Nghiêm trọng lắm sao? - Nagisa nhìn Karma lo lắng.

Cậu không đáp mà chỉ gật nhẹ.

- Hắn là nghiêm trọng rồi. - Isogai nói - Đến mức tổ chức không thể tiết lộ với toàn thể thành viên cơ mà. Gần đây SA loạn cả lên, không sớm ổn định thì sẽ rất rắc rối. Nhưng biết là có chuyện mà chỉ có thể ngồi im chẳng làm gì được thì thật sự rất khó chịu. Nên Karma, bọn tớ hy vọng nếu bọn tớ giúp được gì thì cậu hãy nói với bọn tớ.

Karma vẫn im lặng gật đầu. Sau vài giây cậu mới lên tiếng.

- Nếu có thể thì tớ chỉ xin một chuyện thôi..

Nagisa nhìn Karma. Ánh mắt cậu lúc này có gì đó rất khác thường. Nó có một chút lắng và một chút gì đó yếu đuối - những điều không thường thấy ở chàng trai này. Có vẻ như những điều cậu chuẩn bị nói đây đã làm cậu suy nghĩ và đắn đo rất nhiều. Nagisa cảm thấy đó không phải là một chuyện vui vẻ gì.

Và cô đã đúng.

Những lời của Karma sau đó như một lời thông báo vô hình rằng cuộc sống, mối quan hệ của họ và mọi chuyện sẽ hoàn toàn rẽ sang một hướng khác.

- Có một số chuyện tớ bắt buộc phải làm. Và tớ chỉ hy vọng các cậu sẽ không trách tớ vì điều đó.

***

Sugino và Kayano im lặng một hồi lâu. Họ cần một chút thời gian để chấp nhận hết những thông tin đến quá bất ngờ. Nakamura hiểu điều đó nên cô cũng không nói gì. Bản thân cô cũng cần một khoảng lặng nhỏ khi những chuyện của quá khứ mà bấy lâu nay cô đã không muốn nhìn lại nhưng bây giờ cô vẫn phải nhắc đến.

- Vậy... - Một lúc sau, Sugino phá vỡ sự im lặng - ...chuyện mà cậu ấy phải làm là gì?

Nakamura quay sang Sugino và Kayano, tay gõ gõ lên trán.

- Xóa hết ký ức của chúng ta.

- Cậu nói gì cơ??? - Kayano kinh ngạc - Xóa ký ức?

BẠN CŨNG SẼ THÍCH

Không có truyện nào.

- Tôi... Tớ biết là chuyện này khó tin... - Nakamura quay lại cách xưng hô thân mật của họ ngày trước - Nhưng thật sự đúng là vậy. Tổ chức cũng có một hệ thống có thể làm điều này. Vậy nên toàn bộ những chuyện trước đây của chúng ta các cậu đều không nhớ, và lúc trước khi gặp tớ và Karma, các cậu đều nghĩ đó là lần đầu...

- Không hẳn vậy... - Kayano cắt ngang lời Nakamura - Lần gặp Karma ở quán cà phê, bọn tớ đều có cảm giác đã từng gặp cậu ấy ở đâu rồi. Nhưng mỗi lần nói về điều đó cậu ấy đều phủ nhận.

- Mà này Nakamura. - Sugino quay sang Nakamura - Bọn tớ đều quên hết mọi chuyện, vậy sao chỉ có cậu là nhớ được?

- Sau khi bị xóa ký ức vài tháng, tớ bị chấn thương ở đầu trong khi làm nhiệm vụ và nó làm tớ nhớ lại một phần, không phải tất cả nhưng may mắn là vẫn nhớ những phần quan trọng. Việc xóa ký ức không thể thực hiện hai lần nên Karma không thể khiến tớ quên đi mọi thứ một lần nữa.

- Sau đó thế nào?

Nakamura im lặng, chuỗi ký ức lại chậm chậm trôi qua trong đầu cô.

****

Phòng tài liệu của SA.

- Rốt cuộc chuyện này là sao hả, Karma???

Nakamura tức giận đập tay xuống bàn, ánh mắt như thiêu đốt hướng về người đối diện.

- Nakamura, vết thương của cậu chỉ vừa mới hồi phục thôi, đừng kích động như vậy. - Karma nhìn Nakamura, bình tĩnh đáp.

- Tớ không quan tâm! Chuyện xóa ký ức này là sao đây hả?!? Vì lí do gì mà cậu phải làm vậy?

- Tớ đã nói là tớ buộc phải làm vậy. Lí do thì cậu thừa hiểu là tớ không thể nói rồi còn gì.

- Dù sao đi nữa thì tớ cũng không thể chấp nhận được. Cậu thẳng tay xóa bỏ mọi thứ, kể cả quá khứ, kỷ niệm và mối quan hệ giữa nhóm chúng ta một cách thản nhiên như vậy sao? Rốt cuộc cậu bị làm sao vậy?!? - Nakamura giận dữ.

- Chỉ với tớ thôi - Karma đưa mắt ra bên ngoài cửa sổ - Trừ tớ ra thì các cậu ấy vẫn có thể nhớ rằng họ là bạn của nhau mà. Nếu cậu quay lại nhóm thì sau này các cậu ấy cũng vẫn nhớ về cậu..

- Và chuyện đó thì có ý nghĩa gì chứ? - Nakamura gắt gỏng cắt ngang - Tự đừng cậu lại quyết định tách ra khỏi bọn tớ, biến chúng ta thành người xa lạ. - Cô nhìn Karma khó chịu - Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra trong tổ chức?

Karma thở dài đầy mệt mỏi.

- Nakamura, tớ đã nói là tớ không thể tiết lộ rồi mà. Cậu ghét hay hận tớ cũng được, tớ cũng không mong cậu hiểu hay bắt buộc cậu phải đồng tình. Đó là lựa chọn của tớ và tớ đã chấp nhận rồi.

Nakamura im lặng. Bỗng dưng một suy nghĩ thoáng qua làm mọi con tức giận trong cô tan biến dần. Rõ ràng là đã có chuyện xảy ra. Cô quen chàng trai tóc đỏ trước mắt dù lâu để hiểu là cậu không bao giờ làm gì mà không suy nghĩ kỹ càng. Vậy nên mọi chuyện chắc chắn có nguyên do và bây giờ có nỗi giận cũng không giúp ích được gì. Cô lấy lại bình tĩnh và im lặng suy nghĩ.

Một lúc sau, Nakamura lên tiếng.

- Thôi được, tớ sẽ không chất vấn cậu nữa. Nhưng một ngày nào đó cậu phải cho bọn tớ biết. Không phải chỉ mình tớ mà là tất cả mọi người.

- Tớ không hứa chắc đâu. - Karma cười nhạt.

- Cậu định như thế trong bao lâu?

- Nếu không có chuyện gì xảy ra thì có lẽ là... Rất lâu đây...

- Đừng có đùa. Tớ sẽ không để cậu ích kỷ lâu đến thế đâu. - Nakamura khẽ cười - Đến một ngày hết chịu đựng được tớ sẽ lòi hết mọi chuyện ra.

Karma im lặng không đáp. Nakamura nhìn cậu một lúc rồi nói tiếp.

- Cậu hành động cứ như thể cậu không tin tưởng bọn tớ vậy. Nhưng dù sao bọn tớ cũng đã hứa sẽ không trách cậu, vậy nên một ngày nào đó, hãy cho bọn tớ biết, nếu như cậu vẫn luôn tin tưởng bọn tớ như cậu đã nói.

- Tớ sẽ suy nghĩ về điều đó. - Karma đáp khẽ.

Nakamura nhún vai.

- Được rồi. Tớ mong một ngày nào đó tất cả chúng ta sẽ trở lại là bạn như trước kia. Và một chuyện nữa, tớ sẽ rời SA. Nếu ở lại đây sẽ có một ngày tớ chịu không được và phanh phui mọi chuyện ra mất.

- Nếu cậu đã quyết định vậy... - Karma gật nhẹ.

- Một câu hỏi cuối cùng. - Nakamura xoay người lại đối diện hẳn với Karma - Nagisa thì sao?

Karma nháu mày nhìn Nakamura rồi khẽ cười buồn.

- Giữa bọn tớ vẫn chưa có gì mà.

- Và cậu định cứ thế thành người lạ với cô ấy mãi sao?

- Tôi không biết. - Karma hạ giọng.

Nakamura ngán ngẩm

- Cậu là tên ngu ngốc nhất trần đời đấy Karma. Nagisa là một cô gái tuyệt vời và cậu lại tự tay tước mất cơ hội của chính mình.

- Tôi biết.

Nakamura nhìn Karma một lần nữa rồi quay đi. Cô cố nén tiếng thở dài.

- Vậy từ nay tôi và cậu sẽ đóng vai người lạ nhé. À mà không hẳn. Tôi có thể làm người cung cấp thông tin nếu cậu muốn.

Karma khẽ cười, gật nhẹ.

- Nhờ cô vậy, Nakamura.

Sau khi cánh cửa đã khép lại và tiếng bước chân Nakamura đã xa dần, Karma mới quay lại, ngược nhìn ra khung cảnh bên ngoài khung cửa sổ. Một làn gió nhẹ ban chiều vờn qua, tan cùng lời nói rất khẽ với chính mình của người trong phòng.+

- Nhưng Nagisa à, nếu chúng ta may mắn có thêm một cơ hội, chắc chắn tớ sẽ không để vượt mất nữa đâu...

* * * * *

Và giờ thì sau hai năm, ông trời đã hào phóng cho họ một cơ hội nữa, dù là rất mong manh và có chút oái oăm..

Cơ hội từ một trận chiến chẳng ai mong đợi...

...

...

Vậy bây giờ, hai người sẽ nắm lấy...

...

...hay lại một lần nữa phải buông tay...?

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Kẻ Còn Lại

Nagisa nhìn kẻ đang đứng trên cao. Mái tóc đen của hắn đung đưa nhẹ dưới cơn gió thoảng buổi đêm. Nash nhìn xuống cô và Karma, khẽ nở một nụ cười.

- Hm... Cũng diễn trai đấy chứ? - Nagisa nói, giọng có chút giễu cợt.

- Biết là cô đang giễu hắn nhưng tôi không khỏi cảm thấy hơi ghen đấy. - Karma hướng mắt về phía Nash, lăm bằm.

- Hả? - Nagisa ngạc nhiên quay lại nhìn Karma.

- Không có gì.

"Cậu ấy vừa nói "ghen" à?"

Nagisa nghĩ thầm rồi bất giác thoáng đỏ mặt. "Chắc mình nghe nhầm thôi..."

Giọng nói của Nash cắt ngang luồng suy nghĩ của cô.

- Gì đấy, ta tưởng các người định chia lực lượng ra để đối phó với bọn ta và đánh ra một nhóm nhỏ để đánh úp nữa cơ mà? - Nash đưa mắt nhìn quanh. Cả Ripper lẫn những người còn lại đều dừng chiến, ngược lên nhìn hắn.

- Định là thế... - Karma mỉm cười đáp lại. Giọng nói của cậu lúc này làm Nagisa thoáng rung mình. Lạnh và sắc như một mũi băng nhọn - Nhưng món quà của các người làm bọn ta phải thay đổi kế hoạch.

- Mà cũng chẳng phải thay đổi gì. - Itona nhún vai, môi khẽ cong lên - Vốn dĩ từ đầu đã chẳng có kế hoạch nào cả.

Nash nhàu mày trước câu nói của Itona.

- Không có kế hoạch?

- Phải... - Karma nhìn Nash, nụ cười của cậu lúc này có thể khiến người khác run lên - Kế hoạch duy nhất của bọn này là "tuỳ cơ ứng biến". Cuối cùng thì kẻ vỡ kế hoạch là các người.

- Hử? - Nash khẽ cau mày. Ripper ở dưới cũng nhăn mặt nhìn những người đối diện.

Nhưng chỉ vài giây sau, dường như đã nhận ra, Nash khẽ bật cười. Tiếng cười chứa một cái gì đó giống như sự bức dọc và một chút giận giữ.

- Giỏi thật đấy. Ta cứ khẳng định rằng các người sẽ chia lực lượng ra chiến đấu nên đã để Dass, Kill và Ripper lần lượt đến để tách dần lực lượng của người...

- Đồng thời người sẽ là người xử lý nhóm đánh úp rồi lần lượt đến hỗ trợ từng tên, cuối cùng là bọn ta hoàn toàn gục dưới tay các người chứ gì. - Asano nhếch mép - Kế hoạch cũng hay đấy. Nhưng thiếu sáng tạo quá.

- Làm như bọn này không thể đoán trước được vậy. - Maehara nhún vai.

Nagisa vẫn im lặng nhìn tên Nash. Quả nhiên họ đã thành công trong việc phá vỡ kế hoạch của chúng. Với việc họ để Nakamura, Sugino và Kayano lại đối phó với tên Kill, chúng đã nghĩ họ thực sự có ý định phân chia lực lượng nên đã tiếp tục đề tên Ripper đến tấn công họ. Nhưng trái với suy nghĩ ban đầu rằng họ sẽ lại để lại vài người để xử lý Ripper, nhóm còn lại chia làm hai, một sẽ tiếp tục đi tìm Nash, một sẽ đối phó với Dass nếu hắn xuất hiện, và những người đối phó với Kill và Ripper sau khi xử lý chúng xong sẽ nhanh chóng đến hỗ trợ bằng cách tấn công bất ngờ tên Nash, thì khi giáp mặt với Ripper, họ không để lại ai cả mà toàn bộ cùng ở lại xử lý hắn. Điều này làm Ripper gặp một chút khó khăn và dĩ nhiên Nash phải ra mặt sớm hơn kế hoạch.

Luồng suy nghĩ của Nagisa đột nhiên va phải một yếu tố khiến cô cứng người.

Còn một tên vẫn chưa xuất hiện.

- Đây Karma, tên Dass... - Nagisa bước đến gần Karma, nói với âm lượng chỉ đủ để cậu nghe.

- Ủ... Tôi biết. Hắn chưa xuất hiện nên chắc chắn có gì đó không bình thường ở đây. - Karma đồng tình.

- Cậu nghĩ là gì?

Karma không đáp, chỉ khẽ mỉm cười. Nagisa hơi ngần ngại. Nụ cười của cậu lúc này với nụ cười mà cô đã luôn yêu hoàn toàn trái ngược nhau. Thậm chí là hoàn toàn khác với những nụ cười mà cô từng thấy ở cậu.

Lạnh. Sắc bén. Đáng sợ.

Nụ cười ấy toát lên khí chất đặc trưng của thế giới ngầm mà cậu chưa từng để lộ, nét đùa nghịch thường ngày hoàn toàn biến mất.

Karma đã thật sự nghiêm túc. Sát thủ trước mặt cô lúc này mang một vẻ lạnh lùng tuyệt đối.

Và Nagisa không hiểu sao cô lại cảm thấy hình ảnh này vô cùng quen thuộc.

****

Căn cứ của SA.

Okuda xoa nhẹ đuôi mắt, nhìn chăm chú vào tập giấy trước mặt. Đã gần sáng nhưng mọi hoạt động trong tổ chức chẳng có vẻ gì là ngơi nghỉ. Cũng phải, trong toà nhà này, không lúc nào là không có không khí làm việc. Bởi lẽ tội phạm cũng chẳng nghỉ ngơi lúc nào. Một người như cô, không phải kiểu người đi làm nhiệm vụ và giáp mặt với bọn tội phạm mà vai trò của cô trong tổ chức là nghiên cứu về các chất độc thu được từ bọn tội phạm, điều chế những loại thuốc cần thiết cho bộ phận y tế hoặc sáng chế ra các loại vũ khí hoá học cho SA. Vậy nên hầu hết thời gian của cô đều dành trong phòng thí nghiệm của tổ chức và nếu bây giờ có gì bất thường xảy ra trong toà nhà này của SA, có lẽ cô sẽ là người biết đầu tiên.

Okuda rời phòng thí nghiệm và đi dọc hành lang để đến phòng y tế. Vừa đi cô vừa tranh thủ xem lại một số thông tin về loại thuốc làm tê liệt mà một nhóm đã thu được sau khi bắt giữ vài tên tội phạm. Một tờ giấy rơi ra khỏi xấp tài liệu và bay xuống một góc khuất ở cuối hành lang. Okuda vội vã chạy theo nhặt lại. Ngay khi cô vừa đặt tờ giấy trở lại vị trí của nó, Okuda chú ý đến một đốm đỏ lấp loé một cách yếu ớt ở trong góc khuất sau mấy chồng thùng các tông chứa đầy súng và các loại vũ khí đã bị hư hỏng đang chờ xử lí. Đôi chân mày cô khẽ cau lại. Linh cảm không lành. Okuda nhẹ nhàng bước đến gần, cẩn thận hé mắt vào trong. Cô cứng người.

Khoảng năm khối vuông được xếp chồng lên nhau, đặt ngay ngắn trong một góc khuất tầm nhìn mà nếu không chú ý kỹ sẽ chẳng thể nhận ra. Trông chúng có vẻ vô hại nhưng những cái đèn đỏ trên thân chúng thì lại đang nhấp nháy những tia sáng yếu ớt nhưng đầy chết chóc.

Quả nhiên khi có điều gì xảy ra trong căn cứ, cô là người biết đầu tiên.

Bước chân run rẩy lùi về sau, hơi thở của Okuda gần như đông cứng.

- B...Bom???

...

...

...

"Bọn ta đã đặt vài món đồ chơi khá thú vị ở mọi nơi trong căn cứ của SA. Vậy nên, quý ngài sát thủ, nếu không muốn cái tổ chức yêu quý của các người thành tro bụi thì tốt nhất là gọi vị boss đáng kính đến gặp mặt với bọn ta đi."

****

- Chắc, quả là đúng đắn khi không răm rắp làm theo theo kế hoạch của tên Nash. Xin lỗi nhé, nhưng từ đây ta sẽ tự hành động.

Dass mỉm cười, tay mân mê chiếc phong bì có dấu hiệu của SA. Một trong những chiếc phong bì chứa đựng nhiệm vụ của hắn khi còn ở trong tổ chức. Ngón tay hắn nhẹ nhàng xoa lên huy hiệu màu bạc trên đó.

"Giả như ngài không chơi trò trốn mình trong bóng tối thì có lẽ lòng trung thành của tôi đã không bị lung lay rồi..."

Khoẻ mặt hắn lại cong lên làm nụ cười nở rộng thêm chút ít.

- Hy vọng cái căn cứ yêu quý của chúng ta đủ quan trọng để ngài thôi cái trò ản mình nực cười ấy đi để tôi đường hoàng xoá sổ ngài khỏi thế giới này. - Hắn lăm băm như thể đang có người đứng trước mặt mình.+

Dass ngẩng nhìn chiếc phong bì lần nữa rồi bình thản xé nó đi. Những vụn giấy màu bạc là tả rơi dưới chân hắn. Rồi hắn lại khẽ nhếch môi.

- Boss à, tôi tự hỏi sẽ thế nào nếu con gái của người ấy biết được sự thật đây...?

Bạn đang đọc truyện *Thử Giết Tôi Xem, Sát Thủ Đáng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.